

KONTRA

Σκληρό μετα-Μνημόνιο
ΣΕΛΙΔΑ 9

**Ορκοί πίστης στην
αιωνιότητα της
μνημονιακής πολιτικής**
ΣΕΛΙΔΑ 7

Φρενίτιδα εξοπλισμών
ΣΕΛΙΔΑ 3

**Πανικός στους νεοναζί
από τα αποκαλυπτικά
έγγραφα στη δίκη τους**
ΣΕΛΙΔΑ 8

Ιστορίες που ζέχνουν...
ΣΕΛΙΔΑ 13

**Δίδυμα αδέρφια εκλογολογία
και σκανδαλογία**
ΣΕΛΙΔΑ 3

Πού βαδίζει η Συρία;
ΣΕΛΙΔΑ 4

9 Μάη 1945 - Αντιφασιστική Νίκη

**Πηγή έμπνευσης για
τον αγώνα ενάντια στο
σημερινό φασισμό**
ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 960 - 5 Μάη 2018

www.eksegersi.gr

ΣΚΛΗΡΟ ΜΕΤΑ-ΜΝΗΜΟΝΙΟ με κινεζοποίηση και αποικιοκρατία

Scripta... Verba...

Εχουμε αρχίσει να συζητάμε το πλαίσιο εποπτείας μετά το ελληνικό πρόγραμμα, σε συνδυασμό με το ζήτημα του χρέους. Αυτό το πλαίσιο πρέπει να είναι σαφές, συνολικό και αξιόπιστο για τις αγορές.

Μπρουνο Λεμέρ

Όταν πρόκειται για τις «αγορές», τότε η γαλιτική αβρότητα δίνει τη θέση της στην ιμπεριαλιστική ωμότητα.

Όπως καλά γνωρίζετε, στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ λειτουργούν τάσεις και ρεύματα. Είναι ένα στοιχείο δημοκρατικής συγκρότησης και λειτουργίας. Κατά συνέπεια, δεν βλέπω κάτι μεμπτό. Η «κριτική» στην οποία αναφέρεστε είναι μια καλόπιστη κριτική αγωνίας και καλοπροαίρετου προβληματισμού, είτε ακούγεται από τους «53» είτε από οποιονδήποτε άλλον.

Πάνος Σκουρλέτης

Αλλωστε, η διαχείριση της εξουσίας είναι ο συνδετικός μας ιστός. Κι απ' αυτή τη διαχείριση ούτε οι «53» έχουν βγει χαμένοι.

Την εποχή που οι ελληνικές κυβερνήσεις δανείζονταν με χαμηλό επιτόκιο, λόγω ευρώ, πολλές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις λειτουργούσαν κυριολεκτικά σαν θεσμικοί πλασιέ. Με κάθε ευκαιρία πίεζαν ή παρότρυναν την Ελλάδα να αγοράσει τα προϊόντα τους. Προφανώς, τότε αδιαφορούσαν για το συσσωρευόμενο χρέος.

Αλέξης Παπαχελάς

Εκτός από τους θεσμικούς πλασιέ, υπάρχουν και οι πλασιέ των ΜΜΕ. Που αναλαμβάνουν κάθε είδους εργολαβίες «προώθησης».

Κατά τη διάρκεια των οχτώ αυτών δύσκολων χρόνων η φιλία μου για την Ελλάδα δεν είχε ομοιότητα παρά μόνο στον θυμό που επέδειξα απέναντι σ' εκείνους που απειλούν την Ελλάδα κάθε μέρα, γιατί δεν είναι αυτός τρόπος να αντιμετωπίζει κανείς φίλους, δεν είναι αυτός τρόπος να μεταχειρίζεται πολίτες της ΕΕ. Θέλω να πω σαφέστατα -και το λέω διαρκώς τα οχτώ αυτά χρόνια- ότι εμείς μαθήματα δεν έχουμε να δώσουμε στην Ελλάδα. Η Ελλάδα δεν έχει να λάβει μαθήματα από άλλα κράτη.

Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

Από κάτω τον χειροκροτούσαν μανιωδώς για το «δούλεμα». Ιδίως οι συριζαίοι.

Η Ελλάδα και η Ρωμοσύνη δεν πεθαίνει ποτέ κουφάλες ευρωπαίοι. Όταν εμείς κτίζαμε ναούς και γράφαμε κωμωδίες και τραγωδίες, εσείς ζούσατε στις λάσπες, τρώγατε ωμό κρέας και μιλούσατε άπλυτοι με άναρθρες κραυγές.

Χριστόδουλος Πρωτοπαπάς

Ούτε παραγγελία να τους είχαν κάτι τέτοιους τύπους οι συριζαίοι. Ειδικά ο «πολύς» Νίκος Παππάς.

ΡΙΠΕΣ

♦ Πώς κάνετε έτσι, μωρέ; ♦ Επειδή δηλαδή θα εξακολουθήσει να έρχεται η τρόικα τέσσερις φορές το χρόνο, θα λεκιμάσει η καθαρή έξοδος; ♦ Εμείς μια απορία μόνο έχουμε και παρακαλούμε τον Ευκλείδακο να μας την ξεκαθαρίσει για να ησυχάσουμε ♦ Αφού θα έχουμε βγει από τα Μνημόνια και δε θα υπάρχουν όροι, τι στο καλό θα επιτηρεί κάθε τρεις μήνες η τρόικα; ♦ Με τη Μπουμπουλίνα υποναύαρχο, να υποθέσουμε ότι η Μαντώ Μαυρογένους θα χρισθεί υποστράτηγος ♦ Και βέβαια, η τεράστια Δέσπω Τζαβέλα να στρατηγός τεσσάρων αστέρων ♦ Ως Ηπειρώτες δε συζητάμε τίποτα λιγότερο ♦ Είναι πάντως τυχερός ο Καμμένος ♦ Φαντάζεστε να ζούσε ο Καραϊσκάκης; ♦ Είχε ένα στόμα ο αείμνηστος... ♦ Και ερωτώ ♦ Υπάρχει καλύτερος για επικεφαλής διαστημάνθρωπος από τον Χριστόδουλο Πρωτοπαπά; ♦ Ο άνθρωπος βρί-

σκεται ήδη σε άλλη διάσταση ♦ Επικοινωνεί απευθείας με τον άγιο Πορφύριο τον Κουσοκαλυβίτη ♦ Με τον άγιο που έβλεπε πιο μακριά και από το καλύτερο τηλεσκόπιο ♦ Τον άγιο που σχετικοποίησε το χρόνο ♦ Να φανταστείτε, μια φορά είχε κρατήσει παραπάνω κάτι καλόγριες και για να μην τις τιμωρήσει η ηγουμένη για καθυστέρηση, συνέστειλε το χρόνο κατά μία ώρα ♦ Το ταξί με τις καλόγριες έφτασε στο γυναικείο μοναστήρι την ώρα που έπρεπε ♦ Πού να πάρει χαμπάρι το βόδι η ηγουμένη ♦ Ελα, δε θέλω αηδίες για «λουκουμάκια» και τα «λοιπά» ♦ Ο άγιος κατήχησε έκανε στις καλόγριες, δεν ησυχολείτο με τα εγκόσμια ♦ Εν πάση περιπτώσει, ο νέος επικεφαλής διαστημάνθρωπός μας θα έχει την ευκαιρία να εφαρμόσει όλη τη γνώση του επί των θαυμάτων του αγίου Πορφυρίου του Κουσοκαλυβίτου ♦ Και είναι σίγουρο ότι ελληνικό θα είναι το

πρώτο επανδρωμένο διαστημόπλοιο που θα προσγειωθεί στον Αρη ♦ Θα κατέβει απ' αυτό ένα περήφανο ελληνόπουλο και θα καρφώσει τη γαλανόλευκη στην άνυδρη γη του κόκκινου πλανήτη ♦ Κι αφού καρφώσει τη γαλανόλευκη, θα κάνει το σταυρό του και θα ευχαριστήσει τον άγιο Πορφύριο που έκανε και πάλι το θαύμα του, συστέλλοντας το χρόνο και κάνοντας όλες τις κουφάλες να φάνε τη σκόνη μας ♦ Να ρωτήσουμε κάτι ακόμα τον Ευκλείδακο, χωρίς παρεξήγηση ♦ Την καταγγελία για εκβίαση την έστειλε στον εισαγγελέα αμέσως, όπως λέει ♦ Τον σύμβουλό του τον έδωσε ή τον κράτησε, ελέω... τεκμηρίου αθωότητας; ♦ Είδα προχτές ένα όνειρο και ξύπνησα τρισευτυχισμένος ♦ Δύο φρεγάτες έπλεαν περήφανες στο Αιγαίο ♦ Στη γέφυρα της μιας, με τζάκετ του Ναυτικού, ο πρόεδρος Πάνος ♦ Στη γέφυρα της άλλης, ο πρόεδρος Φώτης

♦ Ν' ατενίζουν στοχαστικά το δικό μας πέλαγος ♦ Αν δεν ήμασταν σεμνοί, θα πανηγυρίζαμε για ένα από τα πουλέν της στήλης ♦ Αδιάβαστο τον έστειλε τον Καμμένο βου η Ελενίτσα η Αυλωνίτου ♦ Κάποιοι άλλοι που την ειρωνεύονται να τα βλέπουν αυτά ♦ Επιστροφή στα του Διαστήματος ♦ Ο ΕΛΔΟ δεν είχε ΑΦΜ, δήλωσε ο Παππάς ♦ Και γιατί δεν του έβγαζαν ένα ΑΦΜ, που είναι δουλειά μιας μέρας; ♦ Μήπως για να έχουν πρόσχημα να πάρουν τα κονδύλια από τον Κριμιζή και να τα διαχειριστούν αυτοί; ♦ Follow the money, όπως μας είπε ο αμερικανόθρεφτος κύριος καθηγητής ♦ Φυσικά, το αμερικάνικο ολόγκαν δεν αφορά μόνο τον Παππά ♦ Αφορά και τον Κριμιζή ♦ Συμπάσχουμε με τη συντρόφισσα αγωνίστρια Νόρα Βαλσάμη ♦ Ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ για να γλιτώσει το σπίτι της, αλλά τζίφος ♦ Τώρα χάνει και σπίτι και χέρι ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟ αμερικανός πρεσβευτής Τζέφρι Πάιατ χαιρέτισε από το twitter τη συμφωνία για την αναβάθμιση των F-16, την οποία ενέκρινε σαββατιάτικα το ΚΥΣΕΑ σε μια τυπική συνεδρίαση (ίσα-ίσα για τα πρακτικά). Δεν παρέλειψε δε να σημειώσει πως η συμφωνία τελεσφόρησε χάρη στην επίσκεψη Τσίπρα στην Ουάσιγκτον τον περασμένο Οκτώβρη. Τον καλό πελάτη πρέπει να τον επαινείς δημόσια. Αλλωστε, τι καλύτερο για την εικόνα της αμερικάνικης πολιτικής στην Ελλάδα, από το να κλείνει τέτοιες εκκρεμότητες ένας «αριστερός» πολιτικός.

ΚΑμέσως μόλις ορκίστηκε υπουργός των Εξωτερικών και αφού είχε διαφανεί ότι τα πράγματα στην κορεατική χερσόνησο «βαίνουν καλώς» (ετοιμαζόταν η ιστορική συνάντηση των ηγετών των δύο χωρών), ο Λευκός Οίκος έδωσε στη δημοσιότητα φωτογραφίες από το «ανεπίσημο» ταξίδι του Μά-

ικ Πομπέο στην Πιονγιάνγκ (η ιδιότητά του τότε ήταν επικεφαλής της CIA), συνοδευόμενος από το εξής σχόλιο: «Ο υπουργός Πομπέο θα κάνει εξαιρετική δουλειά βοηθώντας τον πρόεδρο Τραμπ που ηγείται των προσπαθειών μας για την αποπυρηνικοποίηση της Κορεατικής Χερσονήσου». Είναι φανερό ότι ο Λευκός Οίκος προσπαθεί να φορέσει το κόστούμι του σοβαρού πολιτικού στον Τραμπ. Και να «απο-

δείξει» ότι ο Πομπέο, που τον συνοδεύει το στίγμα του «γερακιού», είναι ένα... «περιστέρι της ειρήνης». Την είχε ανάγκη αυτή την «επιτυχία» η αμερικανική ιμπεριαλιστική πολιτική.

ΚΕθνική ανατριχίλα σκόρπιζε το πρωτοσέλιδο της κρεμασμένης στα μανταλάκια «δημοκρατίας»: «Οχιά των Σκοπίων ο Mr. Τουσκ!». Πλησιάσαμε για να διαβάσουμε το λόγο: «Μέγα απόπημα από

τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Σε συνάντηση με τον Ζάεφ, αποδέχτηκε επίσημα την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας, και προεξόφλησε την ένταξη της πΓΔΜ στην ΕΕ». Έχουν ισχυρούς συμμάχους ο Περισσός και ο Κουτσούμπας. Δεν εννοούμε, φυσικά, τον Τουσκ, που είπε το αυτονόητο για τη μακεδονική γλώσσα, το γνωστό εδώ και αιώνες, αλλά τον εθνικιστικό εσμό των διοργανωτών των συλλαλητηρίων.

ΚΤι ακριβώς επεδίωκε ο συριζαίος ευρωβουλευτής Στέλιος Κούλογλου με την ερώ-

τηση προς τον Μάριο Ντράγκι σχετικά με την εμπλοκή του Στουρνάρα στο σκάνδαλο Novartis; Να πετύχει άδειασμα του Στουρνάρα από τον Ντράγκι ή να εκθέσει τον Ντράγκι στο ελληνικό ακροατήριο ως στήριγμα του Στουρνάρα; Δεν ξέρουμε ποια ήταν η πρόθεσή του, όμως το αποτέλεσμα ήταν να ισχυροποιήσει τη θέση του Στουρνάρα, καθώς ο Ντράγκι αναφέρθηκε σε πιέσεις που ασκούνται σε διοικητές κεντρικών τραπεζών και υπενθύμισε με νόημα το τεκμήριο αθωότητας, ξεκαθαρίζοντας ότι πρόβλημα υπάρχει μόνο όταν κάποιος διοικητής κριθεί ένοχος.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μέσα σε εκείνα τα δύσκολα χρόνια επέμεινα ιδιαίτερα επί της κοινωνικής διάστασης, που είναι πολύ απαραίτητη και για τη χώρα αυτή και για τις άλλες. Η κοινωνική διάσταση και η κοινωνική προστασία είναι τα φτωχά παιδιά του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Γι' αυτό και θέλησα να δημιουργηθεί ένας ασφαλής χώρος κοινωνικών δικαιωμάτων, ακριβώς για να μπορέσει όσο πιο γρήγορα γίνεται να υπάρξει προστασία.

Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

5/5: Ημέρα μαιών, ημέρα γέλιου, ημέρα πορτογαλόφωνου πολιτισμού, Ιαπωνία: Ημέρα παιδιών, Αιθιοπία: Ημέρα νίκης 5/5/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ 5/5/1981: Βόμβα καταστρέφει αυτοκίνητο αμερικανού διπλωμάτη (ΕΛΑ) 5/5/1981: Θάνατος Μπόμπι Σαντς (IRA) μετά από 55ήμερη απεργία πείνας 5/5/1999: Τρεις ρουκέτες κατά τραπεζών (17N) 6/5: Ημέρα οδικής ασφάλειας, ημέρα κατά δίαιτας, Λίβανος: Ημέρα μαρτύρων, Βουλγαρία: Ημέρα βοσκών, Δανία: Ημέρα προσευχής 6/5/1978: Τραυματισμός στα πόδια γιατρού φυλακών Τζιόρτζιο Ροσσινίγκο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 6/5/1985: Εκτέλεση δύο συνοδών χρηματοποστολής «Σκλαβενίτη» (Αντικρατική Πάλη) 7/5: Ημέρα κατά άσθματος 7/5/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε Αμπελοκήπους και αυτοκίνητο χουντικού σκηνοθέτη Τζέιμς Πάρις 7/5/1991: Δύο ρουκέτες κα-

τά γραφείων «Siemens» (17N) 7/5/1999: Βόμβα στο σπίτι ολλανδού πρέσβη (17N) 8/5: Ημέρα Ερυθρού Σταυρού, ημέρα μεσογειακής αναιμίας 8/5/1936: Διαδήλωση καπνεργατών, δώδεκα νεκροί, 282 τραυματίες (Θεσσαλονίκη) 8/5/1981: Βόμβες σε Αγορανομία Αθηνών, Τμήμα Αλλοδοπών και κτίριο Υποδιεύθυνσης Τροχαίας (ΕΛΑ) 8/5/1989: Απόπειρα κατά πρώην υπουργού Γιώργου Πέτσου (17N) 9/5: Ημέρα αντιφασιστικής νίκης λαών, ημέρα Ευρώπης 9/5/1956: Τέσσερις νεκροί, 265 τραυματίες σε συλλαλητήριο για την Κύπρο (Αθήνα) 9/5/1976: Δολοφονία («αυτοκτονία») Ουλρίκε Μάινχοφ (RAF) 9/5/1978: Εκτέλεση ιταλού πρωθυπουργού Άλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/1980: Βόμβες καταστρέφουν 22 αμερικάνι-

κα αυτοκίνητα (ΕΛΑ) 9/5/1999: Πυροβολισμοί κατά γραφείων «Interamerican» και «American Express» (Κόκκινη Γραμμή) 10/5/1968: «Νύχτα οδοφραγμάτων», 720 ελαφρά τραυματισμένοι, 367 βαριά, ογδόντα καμένα αυτοκίνητα (Γαλλία) 10/5/1968: Δολοφονία βουλευτή ΕΔΑ Γιώργου Τσαρουχά 11/5/1934: Συγκρούσεις εργατών και αστυνομίας (Καλαμάτα), τέσσερις εργάτες νεκροί, πολλοί τραυματίες 11/5/1936: Μάχες Χωροφυλακής και συμπαραστατών των απεργών Θεσσαλονίκης, πολλοί τραυματίες (Κοκκινιά) 11/5/1972: Τρεις βόμβες στη λέσχη αξιωματικών ΗΠΑ (Φρανκφούρτη), ένας νεκρός, δεκατρείς τραυματίες (RAF) 11/5/1997: Βομβιστική επίθεση στο Α' Λιμενικό Τμήμα Πειραιά (Επαναστατικοί Πυρήνες).

Δίδυμα αδέρφια εκλογολογία και σκανδαλολογία

Στόχος ο εγκλωβισμός του λαού

Ο ίδιος υπουργός (Σκουρ-λέτης) που μέχρι τώρα έλεγε πως οι δημοτικές και περιφερειακές εκλογές δεν πρέπει να συμπέσουν με τις ευρωεκλογές, γιατί «κάτι τέτοιο νοθεύει το διακύβευμά τους», τώρα μας λέει ότι αυτές οι βουλευτικές εκλογές «ενδεχομένως να κουμπώσουν με την ημερομηνία των αυτοδιοικητικών εκλογών».

Πρόκειται, φυσικά, για δούλεμα. Είναι η γνωστή αντίληψη που έχουν οι συριζαίοι για τον ελληνικό λαό: είναι ένα κοπάδι χάνοι. Ο,τι τους δώσουμε το χάφτουν. Τη μια μέρα τους λέμε ότι οι τοπικές εκλογές πρέπει να γίνουν μόνες τους, ανεξάρτητα από τις ευρωεκλογές, για να μη θολώσει το διακύβευμά τους. Την άλλη μέρα τους λέμε ότι οι τοπικές εκλογές θα γίνουν μαζί με τις βουλευτικές, γιατί δε θολώνει το διακύβευμά τους.

Ο Σκουρλέτης βρισκόταν σε διατεταγμένη υπηρεσία. Βγήκε στον ραδιοφωνικό «αέρα» για να επιβεβαιώσει δημοσιεύματα της ίδιας μέρας, που φυσικά τα είχαν ψιθυρίσει στ' αυτιά δημοσιογράφων τα στελέχη του Μαξίμου. Σύμφωνα μ' αυτά τα δημοσιεύματα, ο Τσίπρας δέχτηκε στην πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ εισηγήσεις για πρόωρες εκλογές, είτε πριν την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης για το μετα-Μνημόνιο είτε αμέσως μετά απ' αυτήν. Απέρριψε και τις δύο εισηγήσεις επιμένοντας πως οι εκλογές θα γίνουν με τη λήξη της θητείας της σημερινής κυβέρνησης. Αφού οι τοπικές εκλογές προσδιορίστηκαν για τη δεύτερη Κυριακή του Οκτώβρη του 2019, τότε θα διεξαχθούν ταυτόχρονα με τις βουλευτικές. Αυτό βγήκε να επιβεβαιώσει ο Σκουρλέτης. Το ίδιο επανέλαβε με το γνω-

στό σπουδαιοφανές του ύφος ο Τζανακόπουλος, δηλώνοντας ότι «έχουμε σκοπό να ανανεώσουμε την λαϊκή εντολή στην ώρα της» και διευκρινίζοντας ότι «η ώρα» είναι στο τέλος της θητείας της σημερινής Βουλής.

Φούντωσε η εκλογολογία στα αστικά ΜΜΕ. Δώσε στον αστό πολιτικό συντάκτη εκλογολογικό σενάριο και πάρ' του την ψυχή. Αυτό ήταν που ήθελε και το Μαξίμου. Γιατί τις προηγούμενες μέρες, με αφορμή τη γκρίνια του Φίλη, του Δρίτσα και μερικών ακόμα βουλευτών στη συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, είχε αρχίσει μια μη ελεγχόμενη από το Μαξίμου εκλογολογία, σύμφωνα με την οποία κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και της κοινοβουλευτικής ομάδας ζητούσαν να γίνουν εκλογές το ταχύτερο -ει δυνατόν άμεσα- γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταποντιστεί αν κάνει εκλογές μετά την εφαρμογή του προνομοθετημένου μέτρου για πετσόκομμα των συντάξεων κατά 18% από την 1η Γενάρη του 2019 (ακόμα χειρότερα αν εφαρμοστεί από την ίδια ημερομηνία και το νέο πετσόκομμα του αφορολόγητου, όπως ζητά το ΔΝΤ).

Παραμιπτόντως, να αναφέρουμε ότι την Πέμπτη εμφανίστηκε στο κομματικό ραδιόφωνο ο ακριβοθώρητος Τσακαλώτος για να πει -μεταξύ των άλλων- ότι η κυβέρνηση δεν προτίθεται να εγείρει ζήτημα μη εφαρμογής των περικοπών στις συντάξεις και στο αφορολόγητο «σ' αυτή τη φάση!». Όχι πως είχαμε καμιά αμφιβολία περί αυτού, όμως έχει σημασία να το ξεκαθαρίζει ο Τσακαλώτος, επιβεβαιώνοντας την εκτίμησή μας ότι καθώς στην κλεψύδρα μειώνεται ο χρόνος για τη συμφωνία επί του μετα-Μνημονίου, ένα προς ένα φεύγουν από τη μέση

όλα τα «ηρωικά αφηγήματα» της συριζαϊκής προπαγάνδας.

Η εσωκομματική «γκρίνια» σε κάθε αστικό κόμμα εξουσίας είναι ελεγχόμενη, ιδιαίτερα όταν οι «γκρινιάρηδες» δεν έχουν εναλλακτική πολιτική λύση (Φίλης, Δρίτσας και σία δεν μπορούν να υπάρξουν εκτός ΣΥΡΙΖΑ). Ομως, η συγκεκριμένη «γκρίνια», έτσι όπως συνδεόταν με εκλογικά σενάρια, θόλωνε το παραμύθι της «καθαρής εξόδου», έτσι όπως το έχει επεξεργαστεί και το πλασάρει το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου. Έτσι, οι Τσιπραίοι αποφάσισαν να ρίξουν στην πιάτσα τη δική τους εκλογολογία, η οποία -για να δημιουργήσει αίσθηση- έπρεπε να συνοδεύεται από κάποιο καινούργιο στοιχείο. Το καινούργιο ήταν η διεξαγωγή των βουλευτικών εκλογών ταυτόχρονα με τις τοπικές (δημοτικές και περιφερειακές) και η εμφάνιση του Σκουρλέτη κρίθηκε απαραίτητη για να δοθεί αξιοπιστία στο σενάριο.

Πρόκειται για κλασική παραπειστική τακτική. Δεν υποστηρίζουμε ότι βρισκόμαστε μπροστά σε εκλογές, μολονότι δεν μπορούμε να αποκλείσουμε εμπλοκή στη διαπραγμάτευση για το μετα-Μνημόνιο και «ηρωική έξοδο» των Τσιπραίων με προκήρυξη πρόωρων εκλογών. Ομως, αυτό δε φαίνεται να είναι η πρώτη προτεραιότητά τους σήμερα. Οι κινήσεις δείχνουν ότι προσέρχονται έτοιμοι να υπογράψουν το μετα-Μνημόνιο. Έχουν ήδη συμφωνήσει στην αποικιοκρατικό τύπου μετα-μνημονιακή επιτροπεία (δείτε και το σχετικό ρεπορτάζ στη σελίδα 9) και περιμένουν ν' ακούσουν τους όρους αυτής της επιτροπείας, που θα τους διατυπώσουν οι γερμανοί ιμπεριαλιστές, οι οποίοι κρατούν

και τα «κλειδιά» του χρέους. Ακόμα, όμως, κι αν υπογράψουν το μετα-Μνημόνιο με τους επαχθέστερους όρους, δε θα πάψουν να αναζητούν ευκαιρία για να πάνε σε πρόωρες εκλογές. Και θα το κάνουν ακόμα και με τους χειρότερους όρους, αν διαπιστώσουν (με τις κρυφές κυλιόμενες δημοσκοπήσεις) ότι ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση.

Γι' αυτό λέμε ότι πρόκειται για παραπειστική τακτική. Με το σενάριο περί ταυτόχρονων βουλευτικών και τοπικών εκλογών προσπαθούν να βάλουν τέλος στη μη ελεγχόμενη από το Μαξίμου εκλογολογία και να αναγκάσουν τους «Φίληδες» να το βουλώσουν. Παράλληλα, εκμεταλλεύονται τη συνθήκη εγκλωβισμού του λαού που πάντοτε δημιουργεί η εκλογολογία. Γίνεται κουβέντα για το χρόνο διεξαγωγής των εκλογών, για τον πιθανό νικητή και για τα σενάρια κυβερνησιμότητας, και όχι για την ουσία της ακολουθούμενης πολιτικής, που θα εξακολουθήσει να είναι πολιτική κινεζοποίησης και αποικισμού, ανεξάρτητα από το πότε θα γίνουν εκλογές και ποιος θα τις κερδίσει. Η εκλογολογία ενισχύει πάντοτε τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό.

Η εκλογολογία πάγωσε απότομα, καθώς εισέβαλε βίαια στην κεντρική πολιτική σκηνή μια νέα φάση σκανδαλολογίας, με τις καταγγελίες για εκβιασθή σύμβουλο του Τσακαλώτου, με το χαρακτηρισμό του Μαρινάκη από το Μαξίμου ως «ναρκέμπορου» κτλ. (αναλυτικά γράφουμε στις σελίδες 13 και 12). Ακολούθησε ο γνωστός χαρτοπόλεμος: «τι βοήθεια πρόσφερε ο Μαρινάκης στην κυβέρνηση;» - «εσείς να μας πείτε για τις offshore της Μαρέβα» κτλ. κτλ.

Φρενίτιδα εξοπλισμών

Εμπλεος αγανάκτησης κατά των Γερμανών που ακύρωσαν την αγορά με «λίζινγκ» των γαλλικών φρεγατών, ο Μανώλης Κοττάκης (γνωστός για την αφοσίωσή του στον καραμανλισμό, αλλά και στα νάματα της «πατριωτικής Δεξιάς») έγραψε στη «δημοκρατία»: «Αγνωστο παραμένει για την ώρα ποιοι έκαναν τη διαρροή για την προμήθεια που θα θωράκιζε την άμυνά μας. Αλλά αυτοί που την έκαναν, όποιες εθνικότητας κι αν είναι, ελληνικής ή αλλοδαπής, είναι βέβαιο ότι δεν ενδιαφέρονταν για τα συμφέροντα της άμυνας της χώρας, αλλά για τα συμφέροντα των εμπόρων όπλων. Λυπηρό, βεβαίως, αλλά δεν έχουμε σταματήσει να εντυπωσιαζόμαστε πλέον... Αυτή είναι η Ελλάδα. Δεύτερον, θα καταλάβουμε ότι ούτε η Ευρώπη άλλαξε μυαλά στα ελληνικά χρόνια των Μνημονίων. Ενα τμήμα του συστήματός της παραμένει, δυστυχώς, εξίσου διεφθαρμένο με το ελληνικό. Ο,τι μας έκαναν το 2001 για να ενταχθούμε στην ΟΝΕ μάς το κάνουν και σήμερα, από την ανάποδη. **Το 2001 πληρώσαμε πανάκριβα διόδια ένταξης στην ΟΝΕ, υποχρεωθέντες να παραγγέλουμε εξοπλισμούς αξίας 15-20 δισ. ευρώ στους Ευρωπαίους εταίρους.** Το 2018 υποχρεωνόμαστε να πληρώσουμε διόδια εξόδου από το Μνημόνιο (...) Το 2001 μας έλεγαν: "Θέλετε φθηνά επιτόκια; Αγοράστε αεροπλάνα, φρεγάτες και υποβρύχια". Το 2018 λένε: "Θέλετε απαλλαγή από τα Μνημόνια, καθαρή έξοδο στις αγορές και ελάφρυνση χρέους; Ξηλωθείτε! Αγοράστε πάλι μαχητικά, φρεγάτες, ό,τι υπάρχει, όσο αντέχετε". Και, επειδή ο κουμπαράς είναι μικρός -και για τους μεσάζοντες, βεβαίως βεβαίως-, τα χτυπήματα γίνονται ελεύθερα. Και το κυριότερο; Απροκάλυπτα. Για να καταλάβουμε το είδος των εμμονών που κατατρέχουν τους πιστωτές μας, αρκεί να θυμίσουμε ότι και στις πλέον δύσκολες στιγμές για την εκτέλεση των Μνημονίων, τις στιγμές που κόβονταν μισθοί και συντάξεις, η τρόικα απαιτούσε και επιτύγγανε την αποπληρωμή των χρεών προς τις εταιρίες εξοπλισμών. Τόσο खुदाίοι! (...) Ενώ η χώρα υποτίθεται ότι οδεύει προς τη λήξη των Μνημονίων, καλείται να πληρώσει τους γαλλογερμανικούς εμφυλίους για τα όπλα. Τα δε κέρδη που διακρατούσε η ΕΚΤ από τη διαπραγμάτευση των ομολόγων της κάποιοι τα απαιτούν ως "καπάρο" για να δώσουν καλύτερη λύση για το χρέος».

Γίνονται αυτά τα πράγματα; Παραγγελίες πανάκριβων εξοπλιστικών συστημάτων ως αντίτιμο για την ένταξη στην ΟΝΕ το 2001 και για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους το 2018;

Ο πρόεδρος, υπουργός και συγκυβερνήτης Πάνος Καμμένος, πάντως, δεν κατατράχεται από τέτοια προβλήματα. Δική του δουλειά είναι να φέρει σε πέρας τα εξοπλιστικά προγράμματα, ειδικά εκείνα για τα οποία έχει προσωπικό ενδιαφέρον. Μόλις, λοιπόν, έκλεισε η «δουλειά» με τα F-16, μετά από μια νυχτερινή σαββατιάτικη σύσκεψη του ΚΥΣΕΑ, έσπευσε να ανακοινώσει τα «καλά νέα» από το Twitter: «Το ΚΥΣΕΑ ενέκρινε ομόφωνα το πρόγραμμα αναβάθμισης των F-16 σε VIPER μετά την αποδοχή κατ' αρχήν από την Αμερικανική πλευρά του προγράμματος πληρωμών βάση του εγκεκριμένου προϋπολογισμού του ΥΕΘΑ. Μια **μεγάλη ημέρα** για την ΠΑ!»

Τη συμφωνία χαιρέτισε μέσω Twitter και ο πρόεδρος Πάιατ (αποδεικνύεται πολύ... μιλητικός), που απένειμε τα εύσημα στον Τσίπρα, αλλά και ο αρμόδιος τομεάρχης της ΝΔ Β. Κικίλιας. Οι απανωτές συναντήσεις του Πάιατ με τον Μητσοτάκη έφεραν αποτέλεσμα. Μπορεί τον περασμένο Οκτώβρη η ΝΔ να εξέφραζε επιφυλάξεις για το οικονομικό σκέλος της συμφωνίας, όμως όλα ένα παζάρι είναι. Η ΝΔ «πέιστηκε» από τους Αμερικανούς ν' αφήσει εκτός πολιτικής αντιπαράθεσης τα εξοπλιστικά προγράμματα. Τα αμερικάνικα, φυσικά, για τα ευρωπαϊκά μπορεί να λέει ό,τι θέλει.

Αντιλαμβάνεστε, βέβαια, πως είναι κουτό να αναφερθεί κανείς στο οικονομικό σκέλος, έτσι όπως το παρουσιάζει (μέσω διαρροών) η κυβέρνηση. Για τις δόσεις, που έπρεπε να είναι εντός των πλαισίων ανοχής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος, αλλά δεν ήθελαν οι Αμερικάνοι, οι οποίοι αναγκάστηκαν να κάνουν πίσω μετά από τη σθεναρή στάση της κυβέρνησης (και προσωπικά του Καμμένου). Ξέρουμε πολύ καλά ότι το εμπόριο όπλων έχει μόνο σκοτεινές πλευρές. Όσα ανακινούνται δημόσια δεν έχουν και μεγάλη σχέση με την πραγματικότητα. Ομως, και την επίσημη εκδοχή να πάρουμε, 1,1 δισ. ευρώ προστέθηκαν στην καμπούρα του ελληνικού λαού, που θα τα πληρώσει μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Τώρα που ξεκίνησαν οι «χοντρές» αγορές οπλικών συστημάτων (μέχρι τώρα γινόταν περισσότερο συντήρηση, με συμβόλαια μικρότερων ποσών), σειρά έχει το παζάρι με τους γερμανούς και τους γάλλους ιμπεριαλιστές, που απαιτούν το δικό τους μερίδιο, όπως γίνεται παραδοσιακά.

Αρπαξε την ευκαιρία το ΚΙΝΑΛ

Η κίνηση ήταν αρκετά έξυπνη για να την έχει σκεφτεί η Φώφη. Παραπέμπει στο «κογκλάβιο των γερόντων» (Σκανδαλίδης, Λαλιώτης και σία), που έχουν μαθητεύσει στο ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα. Αλλωστε, ο Σκανδαλίδης φρόντισε να στηρίξει την «πρόταση της Φώφης», αμέσως μόλις δημοσιοποιήθηκε, με άρθρο στα «Νέα» του Μαρινάκη υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ωρα μηδέν για τη χώρα».

Η Φώφη ζητά προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή για τις διαπραγματεύσεις για το μετα-Μνημόνιο. Το κυριότερο είναι ότι ζητά **εκλογές άμεσα**, ώστε να μη δεσμευτεί η χώρα από τη συμφωνία που θα κλείσει ο Τσίπρας. Ζητώντας εκλογές τώρα και βάζοντας το ΚΙΝΑΛ σε εκλογική ετοιμότητα, αφαιρεί από τον Τσίπρα το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού (έτσι νομίζει τουλάχιστον), ενώ ταυτόχρονα επιτίθεται στον Μητσοτάκη, κατηγορώντας τον ότι ξέχασε το αίτημά του για εκλογές άμεσα και πλέ-

ον ζητάει εκλογές το φθινόπωρο του 2018, αφήνοντας τον Τσίπρα να ολοκληρώσει τη διαπραγμάτευση για το μετα-Μνημόνιο και να υπογράψει τη συμφωνία, ώστε να μπορεί μετά να ρίχνει την ευθύνη στους ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ.

Μ' αυτή την πρόταση το ΚΙΝΑΛ εμφανίζεται σαν αυτόνομος πολιτικός φορέας, που δεν αναγνωρίζει στην κυβέρνηση τη «λαϊκή νομιμοποίηση για να αναλάβει τέτοιες σοβαρές δεσμεύσεις», ενώ ταυτόχρονα καταγγέλλει τη ΝΔ και τον Μητσοτάκη ότι «έχουν πρόθεση να "κρυφτούν" πίσω από τη δεσμευτική υπογραφή του Αλέξη Τσίπρα», αν τελικά κερδίσουν τις εκλογές. Με την πρόταση αυτή μπαίνει φραγμός και στην προπαγάνδα του Βενιζέλου περί «στρατηγικής ήττας του ΣΥΡΙΖΑ». Ενώ ο Βενιζέλος εμφανίζεται ως «ηττοπαθής», ζητώντας κυβερνητική συνεργασία του ΚΙΝΑΛ με τη ΝΔ για να ηττηθεί στρατηγικά ο ΣΥΡΙΖΑ, η Φώφη και η ηγεσία του ΚΙΝΑΛ εμφανίζονται

συνεπείς στη γραμμή του «διμέτπου αγώνα» που θα καταστήσει την Κεντροαριστερά αυτόνομη πολιτική δύναμη εξουσίας.

Φυσικά, τα περί «ανακατέματος της πολιτικής τράπουλας», που άρχισαν να γράφουν τα παπαγαλάκια είναι για γέλια. Είναι τέτοια τα μεγέθη που το ΚΙΝΑΛ δεν μπορεί να προκαλέσει τρικυμία ούτε σε συντριβάνι (το πολύ σε φλυτζάνι του καφέ). Περισσότερο στην εσωτερική συνοχή αποβλέπει το αίτημα για εκλογές. Γι' αυτό και πριν καλά-καλά «ακουστεί» η πρόταση της Φώφης, ο Κωνσταντινόπουλος -προφανώς σε διατεταγμένη υπηρεσία- κατήγγειλε τον Βενιζέλο (στον κύκλο υποστηρικτών του οποίου ανήκε άλλοτε) για πολιτικό καιροσκοπισμό, επειδή δήλωσε ότι ψηφίζει τη διάταξη για την αναδοχή και από ομόφυλα ζευγάρια. Η επίθεση Κωνσταντινόπουλου προκάλεσε οργίλη αντεπίθεση του Βενιζέλου που κατάλαβε ότι η «παρέα» του ΚΙΝΑΛ τον έχει στοχοποιήσει και τον σπρώχνει εκτός «κινήματος».

Image making

Τον έχουμε δει να καβαλάει, γυμνός από τη μέση κι επάνω, άλογο ή Harley Davidson, να παλεύει σε αγώνα τζούντο, να βουτάει για υποβρύχιο ψάρεμα και σε άπειρες άλλες στημένες φωτογραφίες, μέσω των οποίων το επιτελείο του οικοδομεί την εικόνα ενός αθλητικού τύπου,

που ξέρει να κάνει... τα πάντα όλα. Καιρός ήταν να στήσουν και μια φωτογραφία του σε στίλ... Νεϊμάρ. Το Μουντιάλ της Ρωσίας πλησιάζει και ο Πούτιν θα το χρησιμοποιήσει και για την προσωπική του προβολή, η οποία ταυτίζεται με την προβολή του ρωσικού ιμπεριαλισμού.

Μηνύματα με μούτες

Είναι τόσο έμπειρη πολιτικά που είναι σίγουρο πως δεν της ξέφυγε αυθόρμητα η «μούτα». Καθώς άκουγε τον Τραμπ στο παραλήρημά του, που περιλάμβανε από την καταγγελία του «κυνηγιού μαγισσών» (που υποτίθεται ότι έχει εξαπολυθεί εναντίον του) μέχρι τη μεταφορά της πρεσβείας των ΗΠΑ στην Ιερουσαλήμ, γύρισε και τον κοίταξε. Η ματιά και το ύφος του προσώπου της τα είπαν όλα. Σε αντίθεση με τον Μακρόν, που πήγε στην Ουάσιγκτον για ρεβεράντζες και «χαϊλίκια», η Μέρκελ έδειξε με όλους τους τρόπους ποια είναι η ηγέτρια ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ. Δεν είναι τόσο ζήτημα προσώπων (Μέρκελ-Μακρόν). Είναι κυρίως ζήτημα ισχύος των ιμπεριαλιστικών κρατών που εκπροσωπούν.

Στρατός και ΑΚΡ χέρι-χέρι

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Αμπντούλάχ Γκιουλ, ο συνιδρυτής του κυβερνώντος ΑΚΡ, που μπήκε στο ψυγείο από τον Ερντογάν, το σκεφτόταν να κατέβει υποψήφιος πρόεδρος απέναντι από τον άλλοτε «αδελφό» του, όπως του πρότειναν κάποιοι από την αντιπολίτευση. Αν δεν το σκεπτόταν, θα διάψευδε από την πρώτη στιγμή τις σχετικές φήμες. Το έκανε με καθυστέρηση, αφού προηγουμένως έκανε μια δημόσια εμφάνιση στο πλευρό του ηγέτη του Κόμματος της Ευτυχίας Τεμέλ Καραμολάογλου.

Μπορεί κανείς να εικάσει γιατί ο Γκιουλ κάθισε και πάλι σούζα μπροστά στον Ερντογάν, όπως και τότε που τον περιθωριοποίησε. Προφανώς, ο Ταγίπ εφέντης «κρατάει» γερά τους πρώην συνεργάτες του. Έχει στα χέρια του εδώ και χρόνια τον κρατικό μηχανισμό και σε κάποιο ασφαλές ερμάριο έχει κλειδωμένα τα στοιχεία που μπορούν να στείλουν τον κάθε Γκιουλ σε μια ατιμωτική φυλάκιση. Μάλιστα, φρόντισε να εξασφαλίσει την πολιτική απραξία του Γκιουλ με έναν ατιμωτικό για τον τελευταίο τρόπο. Τον Γκιουλ επισκέφτηκαν στο σπίτι του ο αρχηγός του γενικού επιτελείου στρατηγός Χουλουρί Ακάρ και ο εκπρόσωπος της προεδρίας Ιμπραχίμ Καλίν. Και τον «έπεισαν» να μη θέσει υποψηφιότητα.

Για την τουρκική πολιτική σκηνή έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η σύνθεση του δίδυμου που «μετέπεισε» τον Γκιουλ. Ο εκπρόσωπος του Ερντογάν και ο επικεφαλής των ενόπλων δυνάμεων. Συμπέρασμα: ο στρατός είναι με τον Ερντογάν και όχι με τους πολιτικούς του αντιπάλους. Όχι με την αντιπολίτευση του CHP που -τουλάχιστον στα λόγια- εκπροσωπεί την κεμαλική παράδοση, θεματοφύλακας της οποίας υποτίθεται πως ήταν και είναι ο στρατός. Η επίσκεψη «ισοδυναμεί με επέμβαση του στρατού στα πολιτικά πράγματα» σχολίασε η κεμαλική «Χουριέτ». «Πρόκειται για πραξικοπηματική ενέργεια, για μια προσπάθεια να σχεδιαστούν οι πολιτικές εξελίξεις από τα χέρια του στρατού» κλαψούρισε ο εκπρόσωπος του CHP Μπουλέντ Τετζιζάν. Και συμπλήρωσε: «Με αυτή την επίσκεψη, το πολιτικό πραξικόπημα της 20ής Ιουλίου φόρεσε στολή».

Στην πραγματικότητα, όλοι αυτοί δεν κόπονται για τη δημοκρατία. Κλαψουρίζουν καθώς συνειδητοποιούν ότι ο στρατός έχει επιλέξει τον Ερντογάν και όχι αυτούς. Ο στρατός είναι η «μεγάλη δύναμη» στην Τουρκία. Αντλεί τη δύναμή του όχι μόνο από τα όπλα, αλλά και από το τεράστιο δίκτυο καπιταλιστικών επιχειρήσεων που διαθέτει.

«Στα τέλη του Δεκεμβρη του 2017, ο στρατηγός Βαλερί Γερασίμοφ, επικεφαλής του γενικού στρατιωτικού επιτελείου της Ρωσίας, δήλωσε στη ρωσική καθημερινή εφημερίδα Κομοσομόλσκαγια Πράβδα, ότι η “καταστροφή των μαχητών της Τζαμπάτ Αλ Νούσρα” αποτελούσε ζήτημα με προτεραιότητα για τη Συρία το 2018. Μια βδομάδα αργότερα, οι συριακές καθεστωτικές δυνάμεις, με ρωσική και ιρανική υποστήριξη, εξαπέλυαν επίθεση στην ανταρτοκρατούμενη επαρχία Ιντλίμπ. Τα συριακά κρατικά δίκτυα ισχυρίζονταν ότι πολεμούν κατά της Αλ Κάιντα. Ένα μήνα αργότερα, το συριακό καθεστώς κλιμάκωσε τους βομβαρδισμούς του ανταρτοκρατούμενου θύλακα της Ανατολικής Γούτα, κοντά στην Δαμασκό. Καθώς οι απώλειες αμάχων ξεπέρασαν τους 500 μέσα σε μία βδομάδα και οι υπηρεσίες αρωγής προειδοποίησαν για ανθρωπιστική καταστροφή, η Συρία και η Ρωσία υποστήριξαν ότι οι βομβαρδισμοί στοχεύουν την Τζαμπάτ Φατάχ Αλ Σαμ (ή μέταπο Αλ Νούσρα, που παλαιότερα σχετιζόταν με την Αλ Κάιντα)» (<https://www.aljazeera.com/news/2018/03/al-qaeda-syria-180301152110387.html>).

Η Ρωσία, διά στόματος του υπουργού Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ, κατά τη διάρκεια ενός συνεδρίου στη Μόσχα στις 19 του περασμένου Φλεβάρη, κατήγγειλε τους μαχητές της προαναφερθείσας οργάνωσης για προκλήσεις με χτυπήματα κατά πυκνοκατοικημένων περιοχών της Δαμασκού, συμπεριλαμβανομένης της ρωσικής πρεσβείας και εμπορικών αποστολών. Προφανώς, ο στόχος των επιθέσεων ήταν η ρωσική πρεσβεία και οι ρωσικο-συριακές εμπορικές αποστολές, αλλά προκειμένου να φανεί πιο εύπεπτη η ρωσική αντίδραση, ο Λαβρόφ έβαλε στη λίστα και τους πληγέντες κατοίκους.

Σάκος του μποξ οι ισλαμικές ομάδες

Η «Αλ Κάιντα» και οι «τζιχαντιστές» έχουν γίνει ένας βολικός σάκος του μποξ και η μάχη εναντίον τους έχει μετατραπεί σε κολυμβήθρα του Σιλβάμ, προκειμένου είτε οι Αμερικάνοι είτε οι Ρώσοι με τον Ασαντ να κάνουν τις βρωμοδοουλιές τους. Οι άμαχοι που σκοτώνονται αποτελούν «παράπλευρες απώλειες», στις οποίες κανείς πλέον δε δίνει σημασία σε μία χώρα που έχουν σκοτωθεί πάνω από 460.000 άτομα μέσα στα τελευταία επτά χρόνια, ενώ πάνω από το μισό του πληθυσμού της είτε έχει μεταναστεύσει στο εξωτερικό (5,5 εκατομμύρια άτομα στις γειτονικές χώρες και ένα εκατομμύριο στην Ευρώπη) είτε έχει μεταναστεύσει σε άλλες περιοχές στο εσωτερικό της χώρας (6 εκατομμύρια άτομα).

Ομως, σύμφωνα με το δη-

μοσίευμα του Αλ Τζαζίρα, ο ιδεολογικός διάδοχος της Αλ Κάιντα, το μέτωπο Αλ Νούσρα (που μετονομάστηκε σε Φατάχ Αλ Σαμ για να μετονομαστεί αργότερα σε Χαγιέτ Ταχρίρ Αλ Σαμ, μετά από τη συνένωσή του με άλλη ισλαμική αντικαθεστωτική ομάδα τον Γενάρη του 2017), μικρή παρουσία έχει στην Ανατολική Γούτα (την επαρχία στα περίχωρα της πρωτεύουσας, όπου φέρεται να έριξε τα χημικά του ο Ασαντ), ενώ και η επιρροή του στο Ιντλίμπ, τη βόρεια Χάμα και τις δυτικές επαρχίες του Χαλεπιού μειώνεται. Αυτό οφείλεται στις εσωτερικές έριδες μεταξύ των διαφόρων ισλαμικών ομάδων, που έχουν οδηγήσει σε ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ τους.

Είναι τέτοιοι ο αποδεκτισμός του πάλα ποτέ Αλ Νούσρα (της οργάνωσης που δημιουργήθηκε το 2012 και θεωρούνταν το παρακλάδι της Αλ Κάιντα στη Συρία), που αναλυτές εκτιμούν ότι από τους 1.000 μαχητές που είχε στην Ανατολική Γούτα (όταν βρισκόταν στο αποκορύφωμα της ισχύος του) τώρα δεν έχει ούτε 300.

Τον Απρίλη του 2017, μία άλλη οργάνωση, ονόματι Τζέις Αλ Ισλάμ (Στρατός του Ισλάμ), που αποτελεί μία από τις ισχυρότερες ένοπλες ομάδες της Ανατολικής Γούτα και συγκαταλέγεται στη «μετριοπαθή» αντιπολίτευση από το ρωσικό υπουργείο Πολέμου (βλ. http://eng.mil.ru/en/news_page/country/more.htm?id=12107227@egNews), επιτέθηκε στη Χαγιέτ Ταχρίρ Αλ Σαμ (HTS, η δεύτερη μετονομασία του Αλ Νούσρα) εκτοπίζοντάς την από την περιοχή. Η HTS είχε συμμαχήσει με τη Λεγεώνα Ραχμάν (μία άλλη ισλαμική ομάδα στον ανταρτοκρατούμενο θύλακα της Γούτα, που κι αυτή συγκαταλέγεται στους «μετριοπαθείς») στις μάχες με τον Στρατό του Ισλάμ. Συνολικά, όλες οι παραπάνω ομάδες εκτιμάται ότι δε διαθέτουν περισσότερους από 15.000 μαχητές στην περιοχή.

Ετσι, το υποτιθέμενο κινήγι της Αλ Κάιντα από Ρωσία και Ασαντ δεν αφορά τόσο το παρακλάδι της Αλ Κάιντα (και τις διάφορες μεταλλάξεις του) όσο τον Ισλαμικό Στρατό που δρα στην περιοχή (τους «μετριοπαθείς» δηλαδή). Ομως τι νόημα έχει τελικά ποιον κυ-

νηγούν; Όλοι «τζιχαντιστές» και «τρομοκράτες» είναι, είτε «μετριοπαθείς» είτε «ακραίοι», κατά την προσφιλή τακτική του καθεστώτος!

Εκεχειρία με βόμβες

Η απελπιστική κατάσταση στην οποία βρισκόταν η Ανατολική Γούτα, με τους 500 νεκρούς (μεταξύ των οποίων 123 παιδιά) από τα πυρά του συριακού στρατού και των ρωσικών μαχητικών, οδήγησε στις 24 Φλεβάρη στο ομόφωνο ψήφισμα 2401 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, το οποίο ζητούσε ένα μήνα εκκευρία για να αντιμετωπιστεί η ανθρωπιστική καταστροφή.

Τρεις μέρες μετά από το παραπάνω ψήφισμα, τρεις ισλαμικές οργανώσεις, ο Ισλαμικός Στρατός, η Λεγεώνα Ραχμάν και η Αχράρ Αλ Σαμ (συνιτική σαλαφιστική ομάδα που είχε συνεργαστεί στο παρελθόν με το Νούσρα και έχει δύναμη γύρω στους 16.000 άνδρες, σύμφωνα με το ρωσικό υπουργείο Πολέμου) έστειλαν επιστολή στον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ και στον πρόεδρο του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (βλ. <https://www.un.org/press/en/2018/sgsm18932.doc.htm>), με την οποία ζητούσαν να επιτευχθεί συμφωνία προκειμένου να διώξουν από την περιοχή τους εναπομείναντες μαχητές του HTS (πρώην Αλ Νούσρα, για να μην μπερδεύμαστε) από την Ανατολική Γούτα εντός 15 ημερών. Το έκαναν αυτό για να γλιτώσουν από τα πυρά του Ασαντ και της Ρωσίας και να ενταχθούν στην εκκευρία, η οποία δεν ίσχυε για το Νούσρα, την Αλ Κάιντα και το ISIS.

Λαμβάνοντας αυτή την επιστολή, το γραφείο του ειδικού απεσταλμένου του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ κινητοποιήθηκε για να έρθει σε επαφή με τις τρεις αυτές ένοπλες ισλαμικές ομάδες, οι ηγέτες των οποίων ζητούσαν να διαπραγματευτούν με τη Ρωσική Ομοσπονδία στη Γενεύη. Δεν ήταν η πρώτη φορά που είχαν κάνει διαπραγματεύσεις με τους Ρώσους, αφού είχαν συμμετάσχει στις «ειρηνευτικές» διαπραγματεύσεις στην Αστάνα του Καζακστάν τον Γενάρη του 2017.

Τελικά, όπως αναφέρει ο Γε-

νικός Γραμματέας του ΟΗΕ, έγιναν δύο συναντήσεις στα περίχωρα της Ανατολικής Γούτα, στις 8 και 10 Μάρτη. Οι συναντήσεις έγιναν μεταξύ του Στρατού του Ισλάμ και ρώσων αξιωματούχων και συμφωνήθηκαν η απομάκρυνση μαχητών του HTS (Νούσρα) και θέματα ανθρωπιστικής βοήθειας στους κατοίκους της πολιορκημένης περιοχής. Όλα αυτά, όμως, γίνονταν εν μέσω της κλιμάκωσης της επίθεσης από τον συριακό στρατό και τη ρωσική αεροπορία, με αποτέλεσμα ο στρατός του Ασαντ να καταφέρει να αποσπάσει ένα μεγάλο μέρος της επαρχίας (από το 10% που κατείχε στις 3 Μάρτη, έφτασε να κατέχει το 60% στις 12 Μάρτη). Η «εκκευρία» της 24ης Φλεβάρη παραβιάστηκε από τον συριακό στρατό με το αιτιολογικό των λίγων εκατοντάδων ανταρτών του HTS (του Νούσρα δηλαδή, που εξαιρούνταν στην επαρχία της Ανατολικής Γούτα, η οποία ελεγχόταν από τους πάνω από 20.000 αντάρτες των άλλων ισλαμικών ομάδων (των «μετριοπαθών»!)

Ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών Σεργκέι Λαβρόφ δήλωσε στις 28 Φλεβάρη ότι αν η απομάκρυνση των μαχητών του HTS (Νούσρα) από την Ανατολική Γούτα γίνει υπό τον έλεγχο των άλλων «συναδέλφων του» στον ΟΗΕ και των άλλων ομάδων που μπορούν να έχουν επιρροή πάνω τους, η Ρωσία δε θα φέρει αντίρρηση.

Τελικά, οι συμφωνίες απομάκρυνσης των ανταρτών (όχι μόνο του Νούσρα αλλά και των υπολοίπων) επιτεύχθηκαν στις 21 και 23 Μάρτη (ένα μήνα μετά την ομόφωνη απόφαση για εκκευρία από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ!), με αποτέλεσμα να φύγουν πάνω από 15.000 μαχητές των δύο «μετριοπαθών» ισλαμικών ομάδων, της Λεγεώνας Ραχμάν και της Αχράρ Αλ Σαμ.

Εμεινε μόνο ο Στρατός του Ισλάμ να συνεχίζει τις διαπραγματεύσεις, οι οποίες όμως δεν τελείωσαν ποτέ, γιατί στις 7 Απρίλη ο συριακός στρατός έσπασε τη δεκαήμερη εκκευρία που είχε συνάψει με τον Ισλαμικό Στρατό (προκειμένου να ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις), με το αιτιολογικό ότι κάποια ομάδα των μαχητών του Ισλαμικού Στρατού επιτέθηκε κατά κυβερνητικού κτιρίου στη Δαμασκό σκοτώνοντας τέσσερα άτομα, πράγμα που ο Ισλαμικός Στρατός διάψευσε κατηγορηματικά (γιατί να το κάνει άλλωστε, όταν ήταν ήδη στριμωγμένος και αναζητούσε συμφωνία να φύγει από την περιοχή!). Μια μέρα μετά, έγινε η επίθεση στη Δούμα (τη μεγαλύτερη πόλη της Ανατολικής Γούτα, με πληθυσμό 140.000 κατοίκους), για την οποία η Δύση κατηγορήσε τον Ασαντ ότι χρησι-

μποίησε χημικά. Ακόμα όμως κι αν ισχύει αυτό που υποστήριξε ο γνωστός δημοσιογράφος του Ιντιπέντεντ, Ρόμπερτ Φισκ (βλ. <https://www.independent.co.uk/voices/syria-chemical-attack-gas-douma-robert-fisk-ghouta-damascus-a8307726.html>), ότι δηλαδή δεν ήταν τα χημικά που έκαναν τους αμάχους να τρέχουν αλλόφρονες και να τους ρίχνουν νερό σε νοσοκομείο, στο βίντεο που αποτέλεσε την «απόδειξη» για τη χρήση των χημικών στη Γούτα, αλλά η έλλειψη οξυγόνου και η σκόνη από τις βόμβες που χτύπησαν τα τούνελ τα ξημερώματα της 8ης Απριλίου, τι αλλάζει επί της ουσίας ως προς τη στάση του συριακού καθεστώτος; Από τις 18 Φλεβάρη συνέχιζε τους βομβαρδισμούς (με ρωσικές πλάτες φυσικά) κατά των ανταρτοκρατούμενων περιοχών και ούτε το ομόφωνο ψήφισμα της 24ης Φλεβάρη δεν το έκανε να σταματήσει. Το αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθούν 1.500 άτομα και να τραυματιστούν πάνω από 5.000. Ήταν «τρομοκράτες» όλοι αυτοί που σκοτώθηκαν; Φυσικά όχι. Απλά, το καθεστώς Ασσαντ είναι αδιάτακτο και τώρα ζητά να πάρει τη ρεβάνς.

Στα δίκτυα ενός άδικου πολέμου

Η Συρία εδώ και επτά χρόνια έχει πέσει στα δίκτυα ενός πολέμου άδικου απ' όλες τις πλευρές. Το καθεστώς Ασσαντ πήρε τα πάνω του από τότε που εισέβαλε η Ρωσία για να το στηρίξει (Σεπτέμβριος 2015), με αποτέλεσμα σήμερα να κατέχει πάνω από το μισό του συριακού εδάφους (γύρω στο 55-60%). Ενα αξιοσημείωτο τμήμα κατέχουν οι Κούρδοι στο Βορρά (γύρω στο 25%) και το υπόλοιπο 25% μοιράζεται μεταξύ του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (που στηρίζεται από την Τουρκία), του ISIS (που υπολογίζεται ότι κατέχει ένα 7%) και των υπόλοιπων ισλαμιστών ανταρτών.

Η απουσία μίας εθνικοαπελευθερωτικής οργάνωσης, που να κινείται έστω με αντιϊμπεριαλιστικά κριτήρια, βάζει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις. Η Συρία βρίσκεται πολύ πιο πίσω -από άποψη κινήματος- από την Παλαιστίνη που εξακολουθεί να αντιστέκεται παρά τις δυσμενέστερες συνθήκες μέσα στις οποίες αναπτύσσεται αυτή η αντίσταση.

Από την άλλη, όσοι θεωρούν ότι οι Κούρδοι εφαρμόζουν «κομμουνισμό» στο Κομπάνι θα πρέπει να μας πείσουν πώς αυτός ο «κομμουνισμός» γίνεται με τις πλάτες των Αμερικανών.

Με αυτά τα δεδομένα, η Συρία βαδίζει σε δύσβατα και αιματηρά μονοπάτια. Η μετατροπή της σε θέατρο συγκρούσεων με πολλούς παίκτες και αντιτιθέμενα συμφέροντα την οδηγεί σε ολοένα και μεγαλύτερη καταστροφή που κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει πότε θα σταματήσει.

Κορέα

Η δύναμη του κεφαλαίου θα δείξει το νικητή του πολέμου

Η συνάντηση, την προηγούμενη Παρασκευή, των ηγετών Βόρειας και Νότιας Κορέας, Κιμ Γιονγκ Ουν και Μουν Ζάε Ιν, στο «σπίτι της ειρήνης» που βρίσκεται στην αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη στα σύνορα μεταξύ των δύο χωρών, ήταν σίγουρα μια ιστορική συνάντηση. Για πρώτη φορά μετά από 65 ολόκληρα χρόνια και μετά από σφοδρές φραστικές συγκρούσεις μεταξύ των ηγετών των δύο χωρών, που οδήγησαν ορισμένες φορές στα πρόθυρα της ανάφλεξης, το κλίμα αντιστρέφεται και η επανένωση των δύο χωρών φαίνεται πιο καθαρά στον ορίζοντα.

Σύμφωνα με την ανεπίσημη μετάφραση του κειμένου της κοινής διακήρυξης «για την ειρήνη, την ευημερία και την επανένωση της κορεατικής χερσονήσου», που υπογράφηκε από τους δύο ηγέτες στις 27 Απριλίου του 2018, οι δύο ηγέτες αποφάσισαν τη σύμφιση των σχέσεων των δύο χωρών και τη μετατροπή της ανακωχής που επιτεύχθηκε στις 15 Ιούνη του 1953 σε συνθήκη ειρήνης, με τη διαμεσολάβηση των ΗΠΑ και της Κίνας. Μέχρι να γίνει αυτό, η κάθε χώρα θα απέχει από οποιαδήποτε πρόκληση έναντι της άλλης, πράγμα που θα εξασφαλιστεί με τη συνάντηση μέσα στον Μάη των υπουργών Πολέμου των δύο χωρών, για να επιλυθούν όλα τα στρατιωτικά θέματα που εγείρονται μεταξύ τους με στόχο την αποπυρηνικοποίηση της κορεατικής χερσονήσου.

Ταυτόχρονα, θα ξεκινήσει η υλοποίηση των έργων που είχαν αποφασιστεί στη διακήρυξη της 4ης Οκτώβρη του 2017, με πρώτο τον εκσυγχρονισμό των σιδηροδρομικών και οδικών δικτύων στον αποκαλούμενο «ανατολικό διάδρομο μεταφορών» και μεταξύ της Σεούλ και της Σινουίτσου.

Τέλος, θα ξεκινήσει η διαδικασία για την επανένωση των οικογενειών που χωρίστηκαν με τον πόλεμο και την επίλυση όλων των ανθρωπιστικών προβλημάτων που προέκυψαν από

το χωρισμό αυτό.

Όσοι σπεύσουν να πανηγυρίσουν για τη νίκη της «διπλωματίας» πάνω στα «γεράκια του πολέμου» θα πρέπει να αναρωτηθούν πώς έγινε τόσο εύκολα αυτή η μεγάλη στροφή, την ίδια στιγμή που στη διακυβέρνηση των ΗΠΑ βρίσκονται τα «γεράκια»! Η δική μας θέση, που την έχουμε από καιρό καταθέσει, ήταν ότι οι λεονταρισμοί της Βόρειας Κορέας ήταν περισσότερο θέατρο παρά πραγματική απειλή. Κι αυτό φάνηκε πολλές φορές στην ιστορία των δύο χωρών, με τη Βόρεια Κορέα να κάνει κωλοτούμπες προκειμένου να πετύχει τους στόχους της, που ήταν κυρίως οικονομικά ανταλλάγματα. Χρησιμοποιούσε δηλαδή τη στρατιωτική της μηχανή ως μέσο πίεσης για οικονομικά οφέλη.

Η Βόρεια Κορέα δεν είχε καμία σχέση με τον κομμουνισμό, πέραν του ονόματος που χρησιμοποιούσε (όπως και η Κίνα) σαν ένα ξεφτισμένο είδωλο ενός απώτερου παρελθόντος που κανείς πλέον δεν πιστεύει ότι υφίσταται. Μια χώρα εξαρτημένη από την ιμπεριαλιστική Κίνα, δε θα μπορούσε άλλωστε να είναι σοσιαλιστική, πόσω μάλλον όταν το μόνο που μπορούσε να επιδείξει ήταν η στρατιωτική της ισχύς παράλληλα με την εξαθλίωση των κατοίκων της.

Επομένως, η «ιστορική στιγμή» που θα εδραιώσει την ειρήνη στην κορεατική χερσόνησο (η οποία ειρήνη υπήρχε στην πράξη τα τελευταία 65 χρόνια, παρά τις φραστικές αντεγκλήσεις, τις

στρατιωτικές ασκήσεις και τη μη υπογραφή συνθήκης ειρήνης), δε θα φέρει κάτι ελπιδοφόρο, ούτε για τους λαούς των δύο χωρών ούτε για την παγκόσμια ειρήνη, πέραν της ενσωμάτωσης του πιο αδύνατου οικονομικά στον πιο δυνατό.

Το έργο το είδαμε με την επανένωση των δύο Γερμανιών και την τεράστια διαφορά που εξακολουθεί να υπάρχει μεταξύ των πολιτών των δύο περιοχών. Έτσι και τώρα, ο πιο δυνατός οικονομικά θα ρουφήξει τον πιο αδύναμο, ο οποίος στην προκειμένη περίπτωση είναι σαφέστατα η Βόρεια Κορέα, η οποία υπό το βάρος των οικονομικών προβλημάτων που περνάει αναγκάστηκε να κόψει τους θεατρνισμούς και να κάτσει «στα κιλά της», προκειμένου να μην έχει την τύχη άλλων καθεστώτων του κρατικού καπιταλισμού (που πλασάρονταν σαν «σοσιαλισμός»). Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από αυτό.

Ο ανταγωνισμός για τον έλεγχο της χερσονήσου μεταξύ των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΗΠΑ, Κίνας, Ρωσίας) θα συνεχίσει να υφίσταται. Η Ρωσία ήδη δήλωσε παρούσα για να «βοηθήσει» στον εκσυγχρονισμό του σιδηροδρομικού δικτύου και στους τομείς του φυσικού αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας. Η Κίνα χαϊρέτισε τη σύνοδο, υποστηρίζοντας την αποπυρηνικοποίηση της περιοχής, αλλά δεν ξέρουμε πώς θα αντιδράσει αν δει τη Βόρεια Κορέα να προσαρτάται από τη Νότια.

Παρίσι

Πρωτομαγιά με συγκρούσεις

Παρά τις απειλές του Μακρόν περί μηδενικής ανοχής απέναντι στους συγκρουσιακούς διαδηλωτές και την προκλητική παρουσία των διαβόητων γαλλικών CRS (MAT), που επιστράτευσαν ολόκληρο το οπλοστάσιό τους απέναντι στη μεγάλη διαδήλωση της Πρωτομαγιάς, που οργάνωσαν τα συνδικάτα των απεργών εργατών με μπροστάρηδες τους σιδηροδρομικούς, οι διαδηλωτές επεφύλαξαν μια καυτή μέρα για τον Μακρόν.

Στη διαδήλωση που διοργάνωσαν στο Παρίσι τα συνδικάτα CGT και Solidaires (CFDT και Force Ouvriere απείχαν) συμμετείχαν δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές που απήφισαν την τρομοκρατία και το φόβο που είχε σπείρει μέσω των γαλλικών ΜΜΕ η κυβέρνηση Μακρόν, προειδοποιώντας για σκληρή καταστολή και για αλληπάλληλα σημεία ελέγχου από τα οποία έπρεπε να περάσει όποιος ήθελε να προσεγγίσει τα σημεία των συγκεντρώσεων.

Η διαδήλωση ξεκίνησε από την πλατεία της Βαστίλης και δεν κατέληξε ποτέ στον προορισμό της, αφού τα γαλλικά MAT ύστερα από απαντωτά χτυπήματα στα μπλοκ των διαδηλωτών κατάφεραν να διαλύσουν τμήμα του σώματος της πορείας και να αναγκάσουν τους εναπομείναντες διαδηλωτές να αλλάξουν κατεύθυνση για να αποφύγουν τις αστυνομικές «αύρες» και το τοξικό νέφος από τους τόνους χημικών που πέταξαν τα MAT.

Στην πορεία συμμετείχαν μαζικά οι απεργοί σιδηροδρομικοί, φοιτητές, δημόσιοι υπάλληλοι και εργαζόμενοι στην Air France που συνεχίζουν την απεργία διεκδικώντας ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς τους. Κατά τη διάρκεια των πολύωρων συγκρούσεων των διαδηλωτών με τα MAT, η αστυνομία συνέλαβε περισσότερους από 200 διαδηλωτές.

Οι απεργίες στο δημόσιο στριμώχνουν τον Μακρόν και του προκαλούν εκνευρισμό, κάτι που πλέον είναι πασιφανές στις συνετελέξεις Τύπου που δίνει και στις δηλώσεις που κάνει στο Twitter. Ηδη, ενόψει των διαδηλώσεων που είχαν ανακοινωθεί για το τέλος αυτής της εβδομάδας, με στόχο τις αντεργατικές μεταρρυθμίσεις που ανακοίνωσε η κυβέρνηση Μακρόν, ο υπουργός Εσωτερικών Ζεράρ Κολόμπ ανακοίνωσε ότι «θα υπάρξουν ακόμα περισσότερες αστυνομικές δυνάμεις. Θα διαχωρίσουν αυτούς που θέλουν να διαδηλώσουν απ' αυτούς που θέλουν να σπάσουν».

Σαουδάραβες προς Παλαιστίνιους: «Δεχτείτε τη συμφωνία ή σκάστε»!

«Οι Παλαιστίνιοι πρέπει να δεχτούν το σχέδιο ειρήνευσης που τους προτείνεται ή να σκάσουν και να σταματήσουν να παραπονιούνται». Τα λόγια αυτά δεν εκστομίστηκαν από κάποιον σιωνιστή ισραηλινό πολιτικό, απ' αυτούς που κάνουν συχνά πυκνά τέτοιου απύθμενου θράσους δηλώσεις, ούτε από κάποιο στέλεχος της κυβέρνησης Τραμπ ή τον ίδιο τον Τραμπ. Εκστομίστηκαν από τον σαουδάραβα πρίγκηπα Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν σε ομιλία του σε -κλειστή στο κοινό- εκδήλωση εβραϊκών οργανώσεων στη Νέα Υόρκη.

Ο ανταποκριτής που έδωσε στη δη-

μοσιότητα την ομιλία του Μπιν Σαλμάν είπε ότι ακόμα και οι συμμετέχοντες στην εκδήλωση δεν περίμεναν τόσο φιλία προς τους σιωνιστές δήλωση από το στόμα ενός Αραβι. Μια δήλωση που δεν κρατά ούτε τα προσχήματα σε επίπεδο «διπλωματίας». Οι ακροατές της ομιλίας σχεδόν έπεσαν από τις καρέκλες τους από έκπληξη ακούγοντάς την, δήλωσε ο εν λόγω δημοσιογράφος.

Στην ίδια ομιλία, ο Σαλμάν άσκησε σφοδρή κριτική ακόμα και στον Αμπάς, που προς το παρόν αρνείται να συναινέσει στο σχέδιο που πρόκειται να καταθέσουν σύντομα οι Αμερικάνοι, δηλώνοντας πως δεν αναγνωρίζει το

διαμεσολαβητικό τους ρόλο μετά την ανακοίνωση Τραμπ για μεταφορά της αμερικανικής πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ. Ακόμα και ο Αμπάς αρνείται έναν τόσο κατάπτυστο ρόλο. Αρνείται να θυσιαστεί πολιτικά προκειμένου να στρωθεί ο δρόμος για την ενίσχυση των δεσμών των δυναστικών καθεστώτων και πιστών συμμάχων των Αμερικανών στην περιοχή με τη σιωνιστική οντότητα.

Το σχέδιο ειρήνευσης, που ετοιμάζουν οι συνεργάτες του Τραμπ, Τζάρεντ Κούσνερ και Τζέισον Γκρίνμπλατ, αμφότεροι σφοδρόι υποστηρικτές των σιωνιστών, και στηρίζει η Σαουδική Αραβία

είναι ένα σχέδιο ξεπουλήματος του παλαιστινιακού λαού, που ουσιαστικά νομιμοποιεί την κατάσταση που με τη βία έχει διαμορφώσει το Ισραήλ στο έδαφος της Παλαιστίνης.

Ο λόγος που η Σαουδική Αραβία βγαίνει τόσο ανοιχτά υπέρ των σιωνιστών δεν είναι άλλος από το ότι προσδοκεί μελλοντική συνεργασία με το Ισραήλ σε ένα πιθανό χτύπημα εναντίον του Ιράν, όχι μόνο στη Συρία αλλά μέσα στο Ιράν, με πρόσχημα το πυρηνικό του οπλοστάσιο, έχοντας σαν στόχο να περιορίσουν την επιρροή του στην ευρύτερη περιοχή.

στο ψαχνό

Συνηθίσαμε;

Πώς τολμά ο Τσίπρας να μιλά για «εκπληκτική δημοσιονομική προσαρμογή» και για «εκπληκτική υπεραπόδοση σε ό,τι αφορά τα πρωτογενή πλεονάσματα»; Είναι απλώς το θράσος της εξουσίας, η συριζαϊκή τακτική των αισχρών ψεμάτων, ή υπάρχει και ένα αντικειμενικό έδαφος στο οποίο ποντάρουν;

Αν πάρουμε τοις μετρητοίς τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις ότι οι εκλογές θα διεξαχθούν στο τέλος της τετραετίας, αφού στο μεταξύ έχει επέλθει και το νέο πετσοκόμμα των συντάξεων, εύκολα μπορούμε να σκεφτούμε ότι οι συριζαίοι θεωρούν ότι η συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής -που θα υλοποιηθεί με το μετα-Μνημόνιο- δεν πρόκειται να αποτελέσει κριτήριο ψήφου για ένα μεγάλο κομμάτι των ψηφοφόρων.

Αν κάνουν αυτή τη σκέψη, τότε σημαίνει πως ποντάρουν σε κάποιο είδος κοινωνικού μυθριδατισμού. Οτι δηλαδή ο ελληνικός λαός έχει συνηθίσει στην κινεζοποίηση, την έχει αποδεχτεί μοιρολατρικά και όσοι ψηφίσουν θα ψηφίσουν με άλλα κριτήρια. Ας πούμε με ηθικά κριτήρια. Γι' αυτό και τα διαδοχικά κύματα σκανδαλογίας που εξαπολύει το Μαξίμου. Αφού όλοι είναι εξίσου μνημονιακοί, εξίσου υποτακτικοί στα κελεύσματα του κεφαλαίου, ας διαλέξουμε τους λιγότερο διεφθαρμένους. Είναι η λογική την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ θα προσπαθήσει να επιβάλει ως βασικό εκλογικό διακύβευμα.

Πριν αρχίσουμε να συζητάμε για το αν αυτό το διακύβευμα έχει πιθανότητες επιτυχίας, ας σκεφτούμε: γιατί πρέπει να συζητάμε για εκλογικά διακυβεύματα; Υπάρχει κάποιο εκλογικό διακύβευμα που θα μπορούσε να εξυπηρετήσει τα λαϊκά συμφέροντα; Στα οχτώ χρόνια μνημονιακής πολιτικής είχαμε κάμποσες κυβερνήσεις και κάμποσα εκλογικά διακυβεύματα. Στην αρχή είχαμε ως διακύβευμα την «επαναδιαπραγμάτευση με στόχο ένα διαφορετικό μείγμα πολιτικής». Μετά είχαμε το «αντιμνημόνιο». Μας έμεινε το Μνημόνιο. Τώρα έχουμε το μετα-Μνημόνιο, που δε θα είναι παρά η μνημονιακή πολιτική με δανεισμό από τις «αγορές» και όχι από την Ευρωζώνη και το ΔΝΤ. Αυτή θα είναι η μόνη διαφορά. Όλα τα υπόλοιπα θα παραμείνουν ως έχουν.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο πονηρός Μητσοτάκης ζητάει εκλογές το φθινόπωρο του 2018. Να υπογράψει πρώτα ο Τσίπρας το μετα-Μνημόνιο και ν' αναλάβει αυτός να το υλοποιήσει, καταγγέλλοντας τον προκάτοχό του ότι του έχει δέσει τα χέρια με μια δεσμευτική διεθνή συμφωνία στο πλαίσιο της Ευρωζώνης, με την οποία δεν μπορούμε να έρθουμε σε ρήξη.

Θα έπρεπε ήδη να έχουμε γυρίσει την πλάτη στις εκλογικές διαδικασίες του αστικού κοινοβουλευτισμού, συνειδητοποιώντας ότι υπό τις παρούσες συνθήκες η ψήφος δεν έχει την παραμικρή αξία. Οχι όμως με έναν παθητικό τρόπο. Ενεργητικά, μαχητικά, ανατρεπτικά.

Δεν παραβλέπουμε τη δύναμη του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Είναι πολύς ο εργαζόμενος και νεανικός κόσμος που εγκλωβίζεται στα κάλπικα διακυβεύματα των αστικών πολιτικών κομμάτων. Δεν πρέπει να τον λιοδορούμε αυτόν τον κόσμο. Αντίθετα, πρέπει επίμονα, πειστικά, με αποκαλύψεις και επιχειρήματα, να του δείχνουμε τα αδιέξοδα αυτής της θέσης.

Οχι όμως εκκινώντας από «αγωνιστικά ψηφοδέλτια», αλλά δείχνοντας έμπρακτα τα πρώτα βήματα οικοδόμησης μιας νέας πολιτικής, μιας νέας ταξικής-επαναστατικής συλλογικότητας.

KONTRES

Εθνικιστικές γελοιότητες

Ο εθνικισμός, όταν τον χειρίζονται άνθρωποι σαν τον Καμμένο, πάει χέρι-χέρι με τη γελοιότητα. Θυμηθείτε τη χούντα και τις γιορτές για την «πολεμική αρετή των Ελλήνων». Θυμηθείτε την άθλια φέστα για τη ναυμαχία της Σαλαμίνας, με την κόκκινη μοκέτα πάνω σε μια σειρά από παλέτες, στην οποία περπάτησε ο Καμμένος για να ρίξει στεφάνι στη θάλασσα. Ήταν μια τελετή γελοιότητας αντίστοιχη μ' εκείνες της χούντας. Δε θα του ξέφυγε, λοιπόν, η Μπουμπουλίνα, την οποία ο Καμμένος ανακήρυξε (με ΦΕΚ, φυσικά) υποναύαρχο επί τιμή δύο αιώνες μετά το θάνατό της, απονέμοντάς της και καναδυό παράσημα. Υποθέτουμε ότι σειρά θα πάρουν και οι υπόλοιποι οπληρχηγοί του '21. Όσοι τέλος πάντων δεν πήραν κάποιο στρατιωτικό βαθμό από το βαυαρικό μετεπαναστατικό καθεστώς.

Μπορεί στο Διαδίκτυο να ξέσπασε γλέντι τρικούβετο, όμως αυτά τους Καμμένους τους αφήνουν αδιάφορους. Αυτοί έχουν την προσωπική τους πελατεία, αλλά και την ανάγκη να ικανοποιήσουν κάποια προσωπικά τους απωθημένα.

ΥΓ. Η γελοιότητα δε θα μπορούσε να μην αποκτήσει το... ταίρι της στην απέναντι στεριά του Αιγαίου. Η τουρκική φυλλάδα «Βατάν» έκανε πρωτοσέλιδο (!) την είδηση της παρασημοφόρησης των... οστών της Μπουμπουλίνας, υπό τον τίτλο «Πρόκληση με ναύαρχο!»! Η Μπουμπουλίνα, λένε, «ήταν εχθρός των Τούρκων». Όσο τα βλέπει αυτά ο Καμμένος και θεριεύει ο εθνικιστικός ναρκισσισμός του («οι Τούρκοι έχουν πάθει αμόκ με εμένα» δήλωσε πρόσφατα) τόσο θα πυκνώνει τις γελοιότητες εθνικιστικές ενέργειές του.

Καθαρματίδια

Αγανάκτησαν πολλοί στην αστική δημοσιογραφία όταν ο Τσίπρας απεκάλεσε (μέσω non paper) τον Μαρινάκη «ναρκέμπορο». Ανέβηκαν στα κεραμίδια κι άρχισαν να σκούνουν σαν γάτοι τον Φλεβάρη για το «τεκμήριο αθωότητας» του εφοπλιστή,

ιδιοκτήτη ΠΑΕ και μεγαλοεκδότη, που το παραβίασαν ο πρωθυπουργός και το επιτελείο του. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων) που κάθε φορά που η Αντιτρομοκρατική πιάνει κάποιον αγωνιστή σπεύδουν να αναπαράξουν τις βρόμικες κατασκευές τους. Χωρίς καμιά επιφύλαξη. Χωρίς ούτε ένα «φερόμενος ως» πριν από τις κατηγορίες που προσάπτει η Αντιτρομοκρατική.

Η περίπτωση του αναρχικού κομμουνιστή Τάσου Θεοφίλου, η υπόθεση του οποίου θα εκδικαστεί την επόμενη βδομάδα από τον Αρειο Πάγο (η εισαγγελία του Αρείου Πάγου έχει ασκήσει αναίρεση κατά της αθωωτικής απόφασης), είναι από τις πιο πρόσφατες (και πιο χαρακτηριστικές). Μόλις η Αντιτρομοκρατική παρενέβη στην υπόθεση και μετέτρεψε μια ληστεία του κοινού ποινικού δικαίου σε «υπόθεση τρομοκρατίας», όλα αυτά τα παπαγαλάκια που τώρα σκούνουν για την παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας του Μαρινάκη, άρχισαν να χαρακτηρίζουν τον Θεοφίλου «ληστή» και «αδίστακτο φονιά».

Δούλεμα

Πήγε, λέει, ο Τσακαλώτος στο Eurogroup και παρουσίασε το περιβόητο «ολιστικό σχέδιο». «Ήταν πολύ ευχαριστημένοι οι θεσμοί με την αναπτυξιακή στρατηγική που παρουσιάσαμε», δήλωσε μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup. «Έγινε αρκετή κουβέντα για αυτό και πήραμε πολλούς επαίνους για το ότι κάνουμε κάτι που θα έχει αξιοπιστία όχι μόνο στις αγορές, αλλά και στην ελληνική κοινωνία με το μείγμα των μέτρων και των παρεμβάσεων που θα κάνουμε», συμπλήρωσε. Στην επίσημη ανακοίνωση

διαβάσαμε καταρχάς ότι «οι θεσμοί ενημέρωσαν το Eurogroup σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην εν εξελίξει τέταρτη αξιολόγηση του ελληνικού προγράμματος χρηματοδοτικής συνδρομής» και μετά ότι «ο υπουργός κ. Τσακαλώ-

Οι δικοί μας νεκροί

Δύο εργάτες καθαριότητας του Δήμου Τήνου ήρθαν να προστεθούν στον μακρύ κατάλογο των νεκρών του κλάδου. Ένας ακόμα συνάδελφός τους ανασύρθηκε σοβαρά τραυματισμένος από τα συντρίμια του απορριμματοφόρου που έπεσε σε γκρεμό.

Η είδηση μόλις που μεταδόθηκε στο τέλος των δελτίων ειδήσεων. Απλώς σαν είδηση. Χωρίς σχόλια, χωρίς την παρέλαση ειδικών, χωρίς ανακοινώσεις των κοινοβουλευτικών κομμάτων και δηλώσεις των πολιτικών τους στελεχών. Και βέβαια, η Βουλή δεν αποφάσισε να υιοθετήσει τα παιδιά τους ως ορφανά πεσόντων εν ώρα καθήκοντος. Βλέπετε, δεν οδηγούσαν Mirage αλλά επέβαιναν σε ένα άθλιο απορριμματοφόρο. Δε φορούσαν φόρμες με λαμπρά διακριτικά, αλλά τη λερωμένη φόρμα του σκουπιδιάρη. Όσο για το υπουργείο Εσωτερικών, εξέδωσε την εξής ανακοίνωση: «Ο υπουργός Εσωτερικών, Πάνος Σκουρλέτης, για τον θάνατο των δύο εργαζομένων στον τομέα Καθαριότητας του Δήμου Τήνου, εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια, στους οικείους και στους συναδέλφους τους». Ετσι απλά. Ωμά, κυνικά, ξεδιάντροπα.

Όπως γράψαμε όταν έπεσε το Mirage και σκοτώθηκε ο χειριστής της, η αστική τάξη, το κράτος της και το πολιτικό του προσωπικό φροντίζουν ακόμα και μπροστά σε νεκρά σώματα να μας θυμίζουν τον ταξικό διαχωρισμό. Ας συνηθίσουμε να τον κάνουμε κι εμείς. Να μιλάμε για τους δικούς μας νεκρούς που «πέφτουν» εν ώρα καθήκοντος. Τις περισσότερες φορές δολοφονημένοι από την εργοδοτική αδιαφορία (ανεξάρτητα αν ο εργοδότης είναι κάποιος ιδιώτης καπιταλιστής ή το αστικό κράτος), από την εντατικοποίηση της δουλειάς, από τα σαβαβαλισμένα μέσα παραγωγής (αυτοκίνητα, μηχανήματα κτλ.), από την έλλειψη κανόνων και μέσων προστασίας.

τος παρουσίασε την επικείμενη γενική αναπτυξιακή στρατηγική της Ελλάδας, περιγράφοντας **περιληπτικά** τους **στόχους** και τις **προτεραιότητες** για τα επόμενα χρόνια».

Τι ακριβώς ειπώθηκε δεν ξέρουμε, καθώς το «ολιστικό σχέδιο» εξακολουθεί να παραμένει επτασφράγιστο μυστικό. Πάντως, ούτε εκφράσεις ευχαρίστησης ούτε επαίνους διαβάζουμε. Σιγά που θα καθήσουν οι ιμπεριαλιστές υπουργοί να συζητήσουν τις παπάτζες του Τσακαλώτου. Στην τρόικα και στο EuroWorkingGroup θα παραπέμψουν τη δουλειά. Εκεί όπου είχαμε «το πρώτο αίμα» (του Χουλιαράκη). Ο Τσακαλώτος, βέβαια, δεν είναι Μπαρουφάκης για ν' αρχίσει να ζαλίζει τους συναδέλφους του με... ακαδημαϊκές αναλύσεις. Ξέρει να φυλάγεται. Γι' αυτό τον «πήγαινε με χίλια» ακόμα και ο δύστροπος Σόιμπλε. Ο Τσακαλώτος δεν προσπαθεί να «δουλέψει» τους ιμπεριαλιστές υπουργούς του Eurogroup. Τον ελληνικό λαό «δουλεύει φιλό γαζί».

Follow the money

Follow the money, μας είπε με νόημα ο εξ Αμερικής ορμώμενος καθηγητής Κριμικής στην επιστολή παραίτησής του από πρόεδρος του Ελληνικού Διαστημικού Οργανισμού. Οι υποστηρικτές του στον αντιπολιτευόμενο αστικό Τύπο εκφράζουν την ιερή τους αγανάκτηση για τη συμπεριφορά του Παππά προς τον κύριο καθηγητή. Ο οποίος κύριος καθηγητής, με δεκαετίες θητεία στις ΗΠΑ και στη NASA, ήταν τόσο αφελής ο καημένος, τόσο δοσμένος στο επιστημονικό του έργο!

Με λίγη προσοχή, βέβαια, δε δυσκολεύεται να ανακαλύψει κανείς πως ο Κριμικής είναι περισσότερο μάντζερ παρά φορέας εφαρμοσμένης επιστήμης. Σουριζαίος δεν είναι σίγουρα, όμως δεν είναι και αφελής. Ήξερε πολύ καλά πού «έμπλεκε». Φιλοδοξούσε να στήσει -επιτέλους- το δικό του «μαγαζί» στην Ελλάδα. Είμαστε σίγουροι ότι ο Παππάς του υποσχέθηκε «πλήρη έλεγχο στα πάντα» (το ψέμα είναι ιδιον αυτής της παρέας των σουριζαίων και πλέον το γνωρίζουν οι πάντες). Όταν ο Κριμικής διαπίστωσε ότι του αφαιρούν και τις αρμοδιότητες και τα φράγκα, συνειδητοποίησε ότι ο πόθος του για το δικό του «μαγαζί» δε θα ικανοποιούνταν. Τα βρόντηξε με θεαματικό τρόπο και πλέον ελπίζει ότι έχει εγγράψει τέτοιες υποθήκες που οι επόμενοι θα του προσφέρουν χωρίς δεύτερη κουβέντα αυτό που του στέρησε ο Παππάς.

Περιττεύει να σημειώσουμε πως και στου Κριμική τη συμπεριφορά δεν υπάρχει ίχνος ηθικότητας και άδοξης επιστημοσύνης. Καλό το παραμύθι, αλλά δεν έχει δράκο.

Πολιτική κουρελαρία

Μπορεί να έγινε ρόμπα δημόσια, μπορεί ο Τσίπρας να τον ανάγκαζε να καθήσει δίπλα στον Καμμένο και να τον ακούει αμίλητος και βλοσηρός να τον εξευτελίζει, αλλά ένας Φώτης Κουβέλης έχει πάντα δίκιο. Βγήκε λοιπόν στην ΕΡΤ για να μας πει ότι δεν φταίνει οι δηλώσεις του, αλλά φταίνει... η πραγματικότητα που... κινείται. «Οι δηλώσεις μου δεν απείχαν από την πραγματικότητα, αλλά η πραγματικότητα δεν είναι στατική. Υπήρχε η εκδοχή να έρθουν το καλοκαίρι οι φρεγάτες», δήλωσε ο κυρ-Φώτης. Κάτι άλλαξε στην πραγματικότητα και τελικά δεν ήρθαν οι φρεγάτες. Αυτός υπέστη τον πολιτικό εξευτελισμό, αλλά δεν τον νοιάζει. Μπρος στα κάλλη τι 'ναι ο πόνος; Μπρος σ' ένα οφίτιο αναπληρωτή υπουργού, τι είναι ο πολιτικός εξευτελισμός; Ο Κουβέλης, ακόμα και ως πολιτικό κουρέλι, θα εξακολουθεί να τραγουδά.

Τρεχάτε ποδαράκια μου

Ενας ακόμα βουλευτής, ο Γιώργος Κατσιαντώνης (εκλέχτηκε στη Λάρισα), την έκανε από το κόμμα του Λεβέντη. Οι πληροφορίες τον φέρουν να οδεύει προς τη ΝΔ. Και πρέπει να είναι σωστές. Δε θα ανεξαρτητοποιούνταν αν δεν είχε προηγουμένως εξασφαλίσει το πολιτικό του μέλλον. Το φαινόμενο, βέβαια, δεν αφορά μόνο τους βουλευτές του Λεβέντη. Τα ίδια έχουν γίνει και με βουλευτές του «Ποταμιού». Η πολιτική κρίση και η ευρεία αναδιάρθρωση του αστικού πολιτικού σκηνικού, που προκάλεσε η μνημονιακή περίοδος, έφεραν στη Βουλή διάφορα τυχαία πολιτικά μορφώματα και προσέφεραν ευκαιρία καριέρας σε μια σειρά ανθρώπους. Είναι λογικό, λοιπόν, βλέποντας ότι αυτά τα τυχαία μορφώματα μπορεί να μην ξαναμπούν στη Βουλή, να προσπαθούν όλοι να εξασφαλίσουν μια καλή μεταγραφή, μπας και στις επόμενες εκλογές καταφέρουν να ξαναεκλεγούν. Το σύνθημα που ακούγεται στους διαδρόμους και το εντευκτήριο της Βουλής είναι η γνωστή αθυρόστομη λαϊκή παροιμία: «Τρεχάτε ποδαράκια μου να μη σας χέσει ο κώλος μου».

Της απελπισίας

Μπορεί στην Ελλάδα η νέα εθνικιστική μπουρδα του Ερντογάν (τη φωτιά στη Σμύρνη την έβαλε ο ελληνικός στρατός υποχωρώντας) να ξεσήκωσε τα αναμενόμενα ρίγη εθνικιστικής αγανάκτησης, όμως βλέποντάς την από τουρκική σκοπιά μόνο ως δήλωση απελπισίας μπορούμε να τη δούμε. Ο Ερντογάν ξεκίνησε την προεκλογική του εκστρατεία από τη Σμύρνη, την πόλη όπου παραδοσιακά χάνει, με μεγάλη διαφορά μάλιστα. Πέταξε, λοιπόν, αυτή την παπάτζα προσπαθώντας «να κάνει ταμείο». Μάταια...

ZOOM

Μια ματιά στις φωτογραφίες θα σας θυμίσει ότι ο Ανχέλ Γκουρία του ΟΟΣΑ είναι ένας γελωτοποιός της ιμπεριαλιστικής «αυλής», που δίνει το ίδιο σόου κάθε φορά, ανεξάρτητα ποιος είναι αυτός που έχει απέναντί του. Είτε με τον Γιωργάκη Παπανδρέου, είτε με τον Σαμαρά, τον Βενιζέλο, τον Στουρνάρα, είτε με τον Τσίπρα, ο Γκουρία θα παραδώσει με θεατρικό τρόπο κάποια έκθεση του ΟΟΣΑ και θα πει τα ίδια θερμά λόγια για τον πρωθυπουργό ή τον υπουργό στον οποίο παραδίδει την έκθεση. Ο Τσίπρας, βέβαια, συμμετέχοντας «ψυχή τε και σώματι» στο σόου Γκουρία, θέλησε να κάνει το δικό του σόου. Να χρησιμοποιήσει τον Γκουρία ως ζωντανή απόδειξη του success story της κυβέρνησής του. Το έκανε και με τον Γιούνκερ πριν από μερικές μέρες. Οι αστοί πολιτικοί πάντοτε θεωρούσαν το λαό ένα κοπάδι από πρόβατα, χωρίς μνήμη και χωρίς κρίση. Ο Τσίπρας έχει απογειώσει αυτή τη λογική, γι' αυτό και δεν μας προξένισαν καμιά εντύπωση τα όσα ειπώθηκαν στο σόου με τον Γκουρία. Πέρα από το

Ορκοι πίστης στην αιωνιότητα της μνημονιακής πολιτικής

ανύπαρκτο (για τον ελληνικό λαό, όχι για την αστική τάξη) success story, τα όσα ειπώθηκαν δεν είναι χωρίς σημασία.

Τι είναι αυτές οι εκθέσεις που με θεατρικό τρόπο παραδίδει ο Γκουρία στους μνημονιακούς πρωθυπουργούς; Είναι η πορεία υλοποίησης των περιβόητων «εργαλειοθηκών» του ΟΟΣΑ. Ο διεθνής ιμπεριαλιστικός οργανισμός έχει αναλάβει εργολαβικά από τους ιμπεριαλιστές δανειστές να φτιάξει (με δαπάνες που πληρώνει το ελληνικό κράτος!) μια σειρά νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων (αφορούν το εμπόριο, τις υπηρεσίες, τα λεγόμενα κλειστά επαγγέλματα, ακόμα και το εκπαιδευτικό σύστημα). Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε σηκώσει τις αντιμνημονιακές σημαίες την περίοδο που ο Γκουρία ερχόταν και παρέδιδε την πρώτη και τη δεύτερη «εργαλειοθήκη». Ο Σταθάκης έλεγε ότι η «εργαλειοθήκη» έχει γραφεί στην Ελλάδα (δεν είχε άδικο, καθώς ο ΟΟΣΑ είχε δώσει τη δουλειά υπεργολαβία στο IOBE, το «μαγαζί» του ΣΕΒ), ότι «εξηπηρετεί τα πιο στενά οικονομικά συμφέροντα», ότι χαρακτηρίζεται από «τρελές ιδέες» και από «φιλοσοφία ξένη προς χώρα που χρειάζεται να ανασυνγκροτήσει την οικονομία της». Καλούσε δε την τότε κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων «να πετάξει την εργαλειοθήκη».

Ο ίδιος ο Τσίπρας δεν έχανε την ευκαιρία να κατακεραυνώνει τον ΟΟΣΑ. Μ' ένα πρόχειρο ψάξιμο στο αρχείο μας βρήκαμε μια δήλωσή του στις 17 Μάρτη του 2014 (ήταν η περίοδος που ψηφίζονταν στη Βουλή ένα πολυνομοσχέδιο που υλοποιούσε τμήμα της «εργαλειοθήκης»), στην οποία χαρακτήριζε την «εργαλειοθήκη» «μαύρη βίβλο του νεοφιλελευθερισμού» και τα στελέχη του ΟΟΣΑ «νεοφιλελεύθερο ιερατείο».

Ο ΟΟΣΑ έπαιξε σημαντικό ρόλο, ως βοηθητικός μηχανισμός των ιμπεριαλιστών δανειστών, σε όλη τη διάρκεια της μνημονιακής περιόδου. Ο Γκουρία ήρθε στην Αθήνα τον Μάρτη του 2010 και έκανε προπαγάνδα υπέρ του ΔΝΤ. «Είναι αδύνατον να χρεοκοπήσει μια χώρα που το οικονομικό επιτελείο της προέρχεται από τον ΟΟΣΑ», δήλωνε σε δείπνο που του παρέθεσε ο Γιωργάκης στη σκιά της Ακρόπολης, αναφερόμενος στους παριστάμενους Παπακων-

σταντίνου και Κατσέλη, πρώην στελέχη του ΟΟΣΑ. Φυσικά, δεν ήρθε μόνο για να λείει μπουρδες. Παρέδωσε στον Λοβέρδο «προτάσεις για την αναμόρφωση του Ασφαλιστικού» και τη θέσπιση «μεγαλύτερης ευελιξίας» στην αγορά εργασίας. Οι δύο πρώτοι εφαρμοστικοί νόμοι του Μνημονίου ήταν οι αντιστασιατικοί νόμοι 3863 και 3865 του 2010, που κατέθεσαν οι Λοβέρδος και Παπακωνσταντίνου.

Τον Αύγουστο του 2011, ο Γκουρία ξαναήρθε στην Ελλάδα. Οργανώθηκε τότε μια φιάστα στην οποία παρουσίασε την έκθεση του ΟΟΣΑ, η οποία «προέβλεπε» ότι η Ελλάδα θα επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης το 2012! «Ο ΟΟΣΑ διαψεύδει τις Κασσάνδρες περί χρεοκοπίας της χώρας», δήλωνε ο νέος υπουργός Οικονομικών Ε. Βενιζέλος, ενώπιον του Γκουρία που τον επιβεβαίωσε, χαρακτηρίζοντας την έκθεση του ΟΟΣΑ «ψήφο εμπιστοσύνης για την Ελλάδα και την κυβέρνηση, που έχουν υλοποιήσει ένα εντυπωσιακό εύρος μεταρρυθμίσεων!» Όπως βλέπετε, οι ομοιοότητες με τη φιάστα Τσίπρα-Γκουρία είναι καταπληκτικές. Η... αξιοπιστία της έκθεσης του ΟΟΣΑ το 2011 αποτελεί μέτρο της «αξιοπιστίας» της αντίστοιχης έκθεσής του το 2018.

Οι «προβλέψεις» του ΟΟΣΑ υπακούουν πάντοτε σε πολιτικές σκοπιμότητες, αυτό όμως δεν σημαίνει πως οι αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις του είναι εξίσου αναξιόπιστες. Αυτές εφαρμόστηκαν απ' όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Μετά τους πρώτους σαρωτικούς αντιστασιατικούς νόμους (Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου), ήρθε η ώρα της Εκπαίδευσης. Ο Γκουρία συναντήθηκε με τη Διαμαντοπούλου και της παρέδωσε «προτάσεις» για τις αλλαγές που χρειάζεται το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, εστιάζοντας κυρίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. «Στην ανώτατη εκπαίδευση υπάρχουν θέματα που έχουν να κάνουν με τις εγγραφές και τις αποφοιτήσεις, όπως και τη σύνδεση των σπουδών με την αγορά εργασίας», δήλωνε με νόημα ο Γκουρία. Σε λιγότερο από ένα μήνα, η έκθεση του ΟΟΣΑ είχε πάρει τη μορφή του νόμου 4009/2011, γνωστού ως «νόμος Διαμαντοπούλου»!

Το Νοέμβριο του 2013 ξανά στην Αθήνα

ο Γκουρία. Αυτή τη φορά κουβαλούσε την «εργαλειοθήκη», η οποία είχε πληρωθεί από το ελληνικό κράτος 900.000 ευρώ! Ο Γκουρία συναντήθηκε με τον Σαμαρά, τον Βενιζέλο, τον Στουρνάρα, τον Χατζηδάκη και τον Προβόπουλο (τότε διοικητή της ΤτΕ) και -καταπώς το συνηθίζει- μοίραζε συγχαρητήρια: «Έχετε κάνει εξαιρετική δουλειά», έλεγε, τονίζοντας πως η Ελλάδα κατέλαβε την πρώτη θέση παγκοσμίως στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις! Οποία σύμπτωση. Τα ίδια είπε και τώρα: «κύριε Πρωθυπουργέ, επιτρέψτε μου μέσω υμών να συγχαρώ το σύνολο του ελληνικού λαού για μία πραγματικά εντυπωσιακή προσπάθεια σταθεροποίησης». Ο Τσίπρας βέβαια είχε σπεύσει να συγχαρεί πρώτος τον Γκουρία και να του ζητήσει να πάρει νέα εργολαβία από το ελληνικό κράτος: «Θέλω να σας συγχαρώ για την εξαιρετική δουλειά που κάνετε και να σας προσκαλέσω να ανανεώσουμε τη συνεργασία μας στην αναζήτηση των κατάλληλων μεταρρυθμίσεων, αυτή τη φορά όχι -επαναλαμβάνω- για την Ελλάδα της κρίσης, αλλά για την Ελλάδα της ανάπτυξης και της δημιουργίας». Και έδωσε ο ίδιος το κύπελλο του πρωταθλητή στον εαυτό του: «Η Ελλάδα αυτά τα τρία χρόνια έγινε πρωταθλήτρια χώρα, όχι μόνο στην Ευρωζώνη και στην Ευρώπη, αλλά πρωταθλήτρια χώρα του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης σε μεταρρυθμίσεις». Βέβαια, ο Γκουρία είχε ανακηρύξει την Ελλάδα «πρωταθλήτρια των μεταρρυθμίσεων» και επί Σαμαροβενιζέλων, αλλά «ποιος το θυμάται αυτό;» σκέφτηκε ο Τσίπρας και ξεφούντισε ένα ακόμα ψέμα...

Με το που ανέλαβαν την κυβέρνηση οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έκαναν γαργάρα όλα όσα είχαν «σούρει» στον ΟΟΣΑ και στον Γκουρία και άρχισαν να νταλαβέρια μαζί του. Το πιο πιθανό είναι να είχαν αρχίσει τα νταλαβέρια πριν αναλάβουν την κυβέρνηση, γιατί στις 29 Γενάρη του 2015, αμέσως μόλις ορκίστηκε, ο Μπαρουφάκης ανακοίνωσε ότι «ο Angel Gurría, Γενικός Γραμματέας του ΟΟΣΑ, αποδέχθηκε πρόσκληση του πρωθυπουργού και θα επισκεφθεί τη χώρα μας, την 11η Φεβρουαρίου, με σκοπό να συζητήσει με το οικονομικό επιτελείο τις προτάσεις της κυβέρνησης περί ριζικών μεταρρυθμί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

87η Σύνοδος Πρυτάνεων Να διαχειριστούμε μαζί την κρίση

Χωρίς οξείες εκφράσεις και αντιπαραθέσεις με την κυβερνητική πολιτική, που απαξιώνει και υπονομεύει σταθερά το δημόσιο Πανεπιστήμιο προς όφελος της ενίσχυσης του επιχειρηματικού χαρακτήρα του, είναι το κείμενο της απόφασης της 87ης Συνόδου των Πρυτάνεων.

Οι Πρυτάνεις (θέση στην κορυφή του πανεπιστημιακού κατεστημένου) αναγνωρίζουν το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης των ΑΕΙ, πλην όμως, δέχονται με «ικανοποίηση» την εξαγγελία του Υπουργού για πρόσθετη επιχορήγηση του τακτικού προϋπολογισμού των ΑΕΙ κατά 34 εκατομμύρια ευρώ για το 2018, «εξεχνώντας» τις τεράστιες πραγματικές ανάγκες των Πανεπιστημίων και το φάγμα των αποθεματικών των ΑΕΙ, που τους έδωσε τη χαριστική βολή.

Για τη σίτιση και στέγαση των φοιτητών, από τη μια διαπιστώνουν ότι αυτές «αποτελούν αντικείμενο φροντίδας του κράτους, στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής του», ότι παρουσιάζονται «σημαντικές δυσλειτουργίες εκ μέρους του αρμόδιου φορέα, του ΙΝΕΔΙΒΙΜ» και ότι «τα Πανεπιστήμια αδυνατούν να αναλάβουν τη συμπλήρωση αυτού του κενού» από την άλλη, όμως, δηλώνουν ότι «επιθυμούν, ωστόσο, να συμπράξουν με την πολιτεία για την παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών σίτισης και στέγασης στους φοιτητές τους». Απαλλάσσουν, δηλαδή, το κράτος από μια σταθερή και διαρκή υποχρέωσή του, να παρέχει υψηλού επιπέδου φοιτητική μέριμνα (σίτιση-στέγαση) και ζητούν να γίνουν συνδιαχειριστές μιας μίζερης κατάστασης, που σε πλείστες περιπτώσεις, ειδικά στην περίοδο της κρίσης, έχει γίνει απαράδεκτη. Ζητούν «νομοθετική ρύθμιση που θα δίνει στα Ιδρύματα τη δυνατότητα επιλογής του τρόπου, με τον οποίο θα συνεργάζονται με το ΥΠΠΕΘ για την παροχή των παραπάνω υπηρεσιών». Ο τρόπος είναι, βέβαια και η παράδοση και της σίτισης-στέγασης σε ιδιωτικά χέρια και εργολάβους ή και σε «συμμετοχή» των ίδιων των φοιτητών στα έξοδα.

Για την «ίδρυση νέων Τμημάτων στα Πανεπιστήμια και την ένταξη του επιστημονικού προσωπικού των ΤΕΙ σε αυτά», η Σύνοδος «επανέλαβε τη θέση της για την ανάγκη τήρησης αυστηρά ακαδημαϊκών κριτηρίων». Η κόντρα στο ζήτημα των «συνεργειών-συνεργασιών-συγχωνεύσεων» Πανεπιστημίων και ΤΕΙ με το υπουργείο Παιδείας, αν και σωστή στα σημεία, εν τούτοις, εδράζεται στο έδαφος των συνεχνιακών συμφερόντων αυτής της κάσας.

Για τη θεσμοθέτηση διδασκτρών στα μεταπτυχιακά προγράμματα, η Σύνοδος δε βρήκε να πει έστω και μια λέξη. Ενδιαφέρεται απλά για τη διεκπεραίωση των σχετικών διαδικασιών.

Εχει θετική στάση ως προς την αξιολόγηση των Πανεπιστημίων από την ΑΔΙΠ και στο πλαίσιο αυτό ζητά «να προχωρήσει άμεσα (η ΑΔΙΠ) στην πιστοποίηση των Προγραμμάτων Σπουδών».

Παρά την αντίθεση του φοιτητικού και εκπαιδευτικού κινήματος στο διαχωρισμό των σπουδών και του πτυχίου από τη δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού (Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας, σύμφωνα με πρόταση του ΙΕΠ), θεωρεί «απαραίτητη την έκδοση και την υλοποίηση της εξαγγελθείσας νέας νομοθετικής ρύθμισης για την Παιδαγωγική και Διδακτική Επάρκεια».

Θέλει νέους «πελάτες» για τα ξενόγλωσσα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, γι' αυτό και ζητά «την αποδέσμευση της διαδικασίας έκδοσης ισοτιμίας τίτλου σπουδών των φοιτητών από χώρες εκτός Ε.Ε. (όπως αυτή προβλέπεται στον Ν. 3328/2005) από τη δυνατότητα συμμετοχής τους» σε αυτά τα προγράμματα.

Ζητά «αύξηση του προϋπολογισμού των κονδυλίων ERASMUS» και θεωρεί «στο σύνολό τους θετικές» τις σχετικές προβλέψεις για θέματα ΕΛΚΕ του σχεδίου Νόμου για την «Αναδιοργάνωση των Δομών της Εκπαίδευσης».

ΝΑΤΟ και Πανεπιστήμια

Το ΝΑΤΟ, μέσω του οποίου τα καπιταλιστικά κράτη που συμμετέχουν, ευλογούν τα επεκτατικά, ληστρικά σχέδια των επικεφαλής ιμπεριαλιστών χωρών, είχε πάντοτε ως σκοπό να διεισδύει στα υποτελή κράτη και στα κράτη-μέλη-δορυφόρους σε όλα τα επίπεδα και να επηρεάζει αποφάσεις.

Η διείσδυσή του και στα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας μας έχει μακρά ιστορία, με τη διαμόρφωση ειδικών προγραμμάτων στην έρευνα και την άντληση «εγκεφάλων» από φοιτητές και πανεπιστημιακούς για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του.

Εξ ου και η νέα προκήρυξή του, που απευθύνεται σε φοιτητές, να κάνουν πρακτική στο ΝΑΤΟ.

Ταξικό Λύκειο, πανεπιστημιακές σχολές «αριστείας», μόνιμοι διορισμοί εάν και όταν εγκρίνουν οι «θεσμοί»

Τον Ιούνιο του 2020 η εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση θα εξαρτάται από τον βαθμό του απολυτηρίου. Οι εγκύκλιες γνώσεις θα ολοκληρώνονται στη Β' Λυκείου και η Γ' Λυκείου θα είναι ένα είδος προπαρασκευαστικού έτους. Παράλληλα θα αρχίσουμε σε ορισμένα τμήματα να καταργούμε τον κλειστό αριθμό εισακτέων και αρχίσαμε ήδη να ιδρύουμε νέα τμήματα. Η ίδρυση, επίσης, των διетών Προγραμμάτων Σπουδών που θα παρέχουν επαγγελματικά πιστοποιητικά ευρωπαϊκών προδιαγραφών θα οδηγήσει πολλούς νέους να εγγραφούν στα Επαγγελματικά Λύκεια ώστε - χωρίς εξετάσεις - να εισάγονται σε αυτά τα Προγράμματα. Θα διατηρήσουμε για ένα διάστημα το καθεστώς με τις Ιατρικές, τις Νομικές και τα Πολυτεχνεία.

Θέλω εδώ να σημειώσω ότι οι παθογένειες του ισχύοντος συστήματος έχουν οδηγήσει γενεές νέων σε σχολές που δεν ήταν στις πρώτες προτιμήσεις τους με αποτέλεσμα να έχουν ακολουθήσει σπουδές μη συμβατές με τις πραγματικές επιθυμίες τους. Αυτό βλάπτει πολλαπλά και πολύμορφα την κοινωνία μας. Αποτυπώνεται σε όλους τους δείκτες, ακόμη και στα συμπεράσματα της έκθεσης του ΟΟΣΑ που για πρώτη φορά βλέπει ότι οι μεταρρυθμίσεις της ελληνικής κυβέρνησης δίνουν ένα τέλος σε αυτή την παθογένεια» (Κ. Γαβρόγλου, συνέντευξη στα ΝΕΑ, 30/4/2018).

Η κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων είναι ψηλά στην ατζέντα της κοινωνικής δημιουργίας της συγκυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας. Πρόκειται περί ψεύδους, όπως πολλές φορές έχουμε εξηγήσει από τις στήλες της Κόντρας. Με αφορμή και πάλι τα λεγόμενα του Κ. Γαβρόγλου στην εν λόγω συνέντευξη, ας θυμηθούμε κάποια χαρακτηριστικά σημεία:

Οι αλλαγές που σχεδιάζονται για το Λύκειο, υποτίθεται ότι θα αρχίσουν να εφαρμόζονται από την προσεχή σχολική χρονιά για τους μαθητές που θα φοιτήσουν στην Α' Λυκείου, οι οποίοι το 2020 θα διεκδικήσουν μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σύμφωνα με τον νέο τρόπο εισαγωγής, που, όμως, ακόμη δεν έχει αποτυπωθεί σε σχετικό σχέδιο νόμου.

Καταρχάς, να θυμίσουμε ότι με το συμπληρωματικό Μνημόνιο, η συγκυβέρνηση δεσμεύτηκε έναντι των ιμπεριαλιστών δανειστών να συμφωνήσει ως τον Μάιο του 2018 τις «δημοσιονομικές πτυχές των αλλαγών στην οργάνωση της δευτερο-

βάθμιας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης». Συνεπώς, πρώτ' απ' όλα οι όποιες αλλαγές θα διασφαλίζουν την εφαρμογή της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας. Το «νέο Λύκειο» εάν και όταν πραγματοποιηθεί (το 2020 είναι μακριά και έχει αρχίσει ήδη η φιλολογία περί εκλογών) θα πρέπει να εξασφαλίζει, μέσω των σκληρών ταξικών φραγμών, τη μείωση της τάσης για πανεπιστημιακές σπουδές και την αποφασιστική μείωση των δαπανών. Εκεί, άλλωστε, αποβλέπουν οι ενοποιήσεις ειδικοτήτων των καθηγητών, η μείωση των μαθημάτων, οι συγχωνεύσεις πανεπιστημιακών τμημάτων με τμήματα ΤΕΙ, ο υποβιβασμός τμημάτων ΤΕΙ σε δομές διετούς φοίτησης, κ.λπ.

Το «νέο Λύκειο» είναι ένα αριστοκρατικό σχολείο, ένα σχολείο για λίγους κι εκλεκτούς, ένα σχολείο χωρίς ίχνος «αυτονομου χαρακτήρα», απόλυτα υποταγμένου στην προσπάθεια εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εξ ου και η τελευταία τάξη του είναι καθαρά μια τάξη-φροντιστήριο. Η απόκτηση ακόμη και αυτού του «αναβαθμισμένου» Απολυτηρίου δε θα είναι εύκολη υπόθεση, ακόμη και γι' αυτούς που δε θα διεκδικήσουν θέση στις Ιατρικές, τα Πολυτεχνεία, τις Νομικές, για τις οποίες σχολές, ο Γαβρόγλου είπε ότι θα διατηρηθεί «για ένα διάστημα» το υπάρχον «καθεστώς» των πανελλαδικών.

(Εισαγωγικά και προς αποφυγήν παρεξηγήσεων θυμίζουμε τη θέση μας, που πολλές φορές έχουμε αναλύσει από τις στήλες της εφημερίδας, για κατάργηση του numerus clausus σε όλη τη γκάμα των σχολών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ελεύθερη πρόσβαση σ' αυτήν. Η πολιτική μας υπόσταση να τοποθετούμαστε από τη σκοπιά των συμφερόντων της εργατικής τάξης, και στην ειδική περίπτωση από τη σκοπιά των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών της, που υφίστανται

αμέτρητες ταξικές διακρίσεις και φραγμούς, στη διάρκεια του μορφωτικού τους βίου, μας υπαγορεύει να υιοθετήσουμε αυτήν την θέση, χωρίς αυταπάτες ότι έτσι επιτυγχάνεται η κατάργηση του συνόλου των κοινωνικών ταξικών φραγμών).

Σύμφωνα με όσα είχε δηλώσει σε παλαιότερη συνέντευξή του ο υπουργός Παιδείας, γι' αυτές ειδικά τις «περιζήτητες» σχολές, ο υποψήφιος πρέπει «να είναι πολύ καλός στα μαθήματα», «να έχει υψηλό βαθμό απολυτηρίου», ενώ το υπουργείο μελετά «και κάποιους πρόσθετους τρόπους». Ολο αυτό, είπε, «δεν θα είναι τόσο απλό, θα είναι πιο απαιτητικό».

Τι έχουμε εδώ, λοιπόν; Εχουμε δυο κατηγορίες μαθητών-υποψήφιων και σχολές πρώτης και δεύτερης κατηγορίας. Υψηλή βαθμολογία για την εισαγωγή στις Ιατρικές, τις Νομικές, τα Πολυτεχνεία απαιτείται και σήμερα, έτσι όπως διαμορφώνονται οι βάσεις σύμφωνα με τη ζήτηση (τον αριθμό και το μορφωτικό προφίλ των υποψήφιων) και την προσφορά θέσεων.

Είναι άλλο πράγμα, όμως, τι προκύπτει εκ του αποτελέσματος και άλλο να αναγορεύονται αυτές οι σχολές από το ίδιο το υπουργείο Παιδείας, με νομοθετική ρύθμιση, σε σχολές «αριστείας», σε σχολές που προορίζονται για την ελίτ των μαθητών, που κατά κανόνα προέρχονται από υψηλά κοινωνικο-οικονομικά και μορφωτικά στρώματα.

Για τις υπόλοιπες σχολές, ο Κ. Γαβρόγλου δήλωσε ότι θα υπάρξει κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων, με την προϋπόθεση βεβαίως ότι οι μαθητές θα έχουν πάρει το Απολυτήριο του «νέου Λυκείου». Ας θυμηθούμε, λοιπόν, πώς θα αποκτάται αυτό το Απολυτήριο, σύμφωνα με το σχέδιο του υπουργείου Παιδείας, που διαμορφώθηκε με βάση την πρόταση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Κόντρα, αρ.

φύλ. 938).

Απολυτήριο Λυκείου

Το απολυτήριο της Γ' Λυκείου προκύπτει:

«Α. σε ένα ποσοστό (90%) από τους βαθμούς των 2 τετραμήνων.

Οι βαθμοί των τετραμήνων λαμβάνουν υπόψη τη συνολική συμμετοχή στην τάξη, καθώς και

1. το διαγώνισμα 1ου τετραμήνου το οποίο διεξάγεται σε όλα τα σχολεία **συγκεκριμένα μέρα για κάθε μάθημα, με θέματα που καταθέτουν σε ειδική πλατφόρμα τα χαράματα της ίδιας μέρας επιτροπές έμπειρων εκπαιδευτικών** από όλες τις περιφέρειες και με αυτόματη διόρθωση των απαντήσεων (ηλεκτρονικό σύστημα),

2. **μία εκτενή εργασία** που πραγματοποιείται για κάθε μάθημα εντός του σχολείου υπό την καθοδήγηση και την επίβλεψη του/της εκπαιδευτικού του μαθήματος, που κατατίθεται σε ειδική πλατφόρμα όπου ελέγχεται για την περίπτωση αντιγραφής και που **βαθμολογείται ανώνυμα από αξιολογητές ειδικού μητρώου**.

Β. σε ένα ποσοστό (10%) από τους βαθμούς **κεντρικά οργανωμένων εξετάσεων στις οποίες τα γραπτά διορθώνονται ανώνυμα**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Εχουμε, δηλαδή εξετάσεις στο τέλος του πρώτου τετραμήνου (Ιανουάριο) πανελλαδικού χαρακτήρα με τη συμμετοχή εξωτερικών αξιολογητών και την εκπόνηση «εκτενών εργασιών» που κρίνεται επίσης από εξωτερικούς αξιολογητές. Κοντολογίς, έχουμε αξιολογικές διαδικασίες πανελλαδικού χαρακτήρα σε όλη τη διάρκεια της Γ' Λυκείου. Και φυσικά υπάρχουν και η συμμετοχή στο μάθημα (προφορικά), τα συνεχή τεστ, κ.λπ. **Στο τέλος της Γ' Λυκείου διεξάγονται πανελλαδικές εξετάσεις («κεντρικά οργανωμένες εξετάσεις») σε τέσσερα (4) μαθήματα**.

Τι προκύπτει από τα παραπάνω; Οτι η απόκτηση του «αναβαθμισμένου» Απολυτηρίου έχει ως προϋπόθεση την ένταση και την προσθήκη νέων ισχυρών ταξικών φραγμών (πανελλαδικού χαρακτήρα εξετάσεις Ιανουαρίου, «εκτενή εργασία» κρινόμενη από εξωτερικούς αξιολογητές, «κεντρικά οργανωμένες εξετάσεις» σε 4 μαθήματα τον Ιούνιο). Το «νέο Λύκειο» δε σηματοδοτεί απλά τη στροφή στην απόλυτη ειδικευση (ειδικά η Γ' Λυκείου μετατρέπεται σε τάξη-φροντιστήριο) και την

απαξίωση της γενικής, ολόπλευρης μόρφωσης για όλα τα παιδιά. Καθίσταται δύσβατο για τα παιδιά χωρίς κοινωνικά-οικονομικά-πολιτιστικά εφόδια από το οικογενειακό τους περιβάλλον.

Ο υπουργός Παιδείας συνέδεσε την κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων για τις σχολές δεύτερης κατηγορίας με τη δημιουργία νέων τμημάτων. Τα νέα τμήματα θα προκύψουν μέσα από τα πενταετή πλάνα που θα υποβάλουν τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, από τα οποία πλάνα θα προκύψουν και οι «συγχωνεύσεις-συνέργειες-συνεργασίες» μεταξύ τους.

Η ίδρυση νέων τμημάτων είναι ένα προπαγανδιστικό όπλο του υπουργείου Παιδείας στους σχεδιασμούς για τη δημιουργία του Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Όταν η τρόικα απαγορεύει διά ροπάλου ακόμη και ελάχιστους μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, όταν στο μνημόνιο και στις εκθέσεις του ΟΟΣΑ αναφέρεται ο στόχος της «ακόμα μεγαλύτερης ενοποίησης του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού τομέα» με «αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη», όταν προβλέπεται ρητά ότι «θα πρέπει σε όλες τις περιπτώσεις να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα των Ιδρυμάτων» και όταν τμήματα ΤΕΙ θα υποβαθμιστούν σε διετείς σπουδές που θα προσφέρουν ανάλογα «πτυχία», τότε η ίδρυση κάποιων νέων τμημάτων είναι ο φερετζές ενός εκτεταμένου νέου «σχεδίου Αθηνά».

Δεν είναι τυχαία, η παραπάνω αναφορά του Γαβρόγλου: «Η ίδρυση των διετών Προγραμμάτων Σπουδών που θα παρέχουν επαγγελματικά πιστοποιητικά ευρωπαϊκών προδιαγραφών θα οδηγήσει πολλούς νέους να εγγραφούν στα Επαγγελματικά Λύκεια ώστε - χωρίς εξετάσεις - να εισάγονται σε αυτά τα Προγράμματα». Οι συριζαίοι, άξιοι διαχειριστές του καπιταλισμού και μάλιστα σε περίοδο κρίσης του, τα διετή προγράμματα προορίζουν ως διέξοδο για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που κατά κανόνα φοιτούν στα Επαγγελματικά Λύκεια.

Στην ίδια συνέντευξη, ο υπουργός Παιδείας, ερωτηθείς σχετικά με την άρνηση της συγκυβέρνησης να μονιμοποιήσει άμεσα τους 25.000 αναπληρωτές στην εκπαίδευση, δήλωσε:

«Στη Βουλή απάντησα στο ΚΚΕ, διότι ως κόμμα γνωρίζει ότι αυτό, με τον τρόπο που διατυπώνεται, **δεν μπορεί να γίνει αυθημερόν**, όπως το ζητάει. Αντιθέτως, έχω δηλώσει κατ'επανάληψη και σε όλους τους τόνους ότι για αυτή την κυβέρνηση και για εμένα προσωπικά οι μόνιμοι διορισμοί στην εκπαίδευση είναι ένα απολύτως δίκαιο αίτημα, που αποτελεί μάλιστα βασική προτεραιότητα του υπουργείου. **Γνωρίζετε πολύ καλά ότι κάτι τέτοιο δεν**

εξαρτάται από την κυβέρνηση αλλά πρέπει να γίνει σε συμφωνία με τους θεσμούς. Και αυτή η ρητή δήλωση ούτε λαϊκισμό εμπεριέχει, ούτε μικροπολιτικά παιχνίδια σαν αυτά που έχουν παιχτεί από τις προηγούμενες κυβερνήσεις στις πλάτες της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Πρώτον, αυτή η κυβέρνηση κατάφερε να μπει το ζήτημα των μόνιμων διορισμών σε γραπτό κείμενο κατά τις διαπραγματεύσεις της με τους θεσμούς. Δεύτερον, για πρώτη φορά η νέα έκθεση του ΟΟΣΑ αναγνωρίζει ρητά και ξεκάθαρα την ανάγκη μόνιμων διορισμών στα ελληνικά σχολεία. Σας καλώ να ανατρέξετε στις δηλώσεις που έγιναν, τόσο από δικής μας πλευράς, όσο και από την κυρία Ράμος. Τρίτον, έχω δηλώσει ότι τον Οκτώβριο θα ανακοινώσουμε αριθμό και σύστημα διορισμών και ήδη έχουμε ζητήσει τις προτάσεις της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ για το σύστημα με το οποίο θα γίνουν. Αρα, ούτε τότε, ούτε τώρα αυτή η κυβέρνηση λαϊκίζει. Αντιθέτως, ήμασταν οι πρώτοι που αναγνωρίσαμε και **ελπίζω να κάνουμε πράξη ένα δίκαιο αίτημα, το οποίο θα βοηθήσει πολλαπλά την κανονικοποίηση της καθημερινότητας στα σχολεία** (οι εμφάσεις δικές μας).

Και μόνο η απάντηση Γαβρόγλου ότι «δεν μπορεί να γίνει αυθημερόν» η μονιμοποίηση των 25.000 αναπληρωτών, τη στιγμή που αυτοί υπηρετούν ήδη στο δημόσιο σχολείο, καλύπτοντας πάγιες ανάγκες του, δείχνει τη σκοπιά από την οποία τοποθετούν τον εαυτό τους πολιτικά οι συριζαίοι. Τη σκοπιά, δηλαδή, των συμφερόντων του κεφαλαίου. Γι' αυτό και εξαρτούν το ζήτημα των μόνιμων διορισμών από τις διαθέσεις και αποφάσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών. Θυμίζουμε επίσης ότι η περιβόητη έκθεση του ΟΟΣΑ κάνει απλά μια διαπίστωση και η εκπρόσωπός του, Γκαμπριέλα Ράμος, κατά την παρουσίασή της ήταν πολύ ξεκάθαρη.

Οι διορισμοί είναι ένα ευχολόγιο. Συναρτνώνται με την πορεία της ελληνικής οικονομίας και από το εάν αυτή θα «πάσει» τους μνημονιακούς στόχους.

Οι εκπρόσωποι του ιμπεριαλιστικού οργανισμού μίλησαν επίσης και για «ευελιξία» όσον αφορά στην πρόσληψη εκπαιδευτικών και τη συνέδεσαν με την επίτευξη «μεγαλύτερης αποκεντροποίησης των διαδικασιών στα σχολεία» (δηλαδή προσλήψεις εκπαιδευτικών με διάφορες συμβάσεις από τα αποκεντρωμένα σχολεία, σε επίπεδο π.χ. περιφέρειας, δήμω ή ακόμη και σχολικών μονάδων). Αναφέρθηκαν επίσης σε πενταετείς συμβάσεις για κάποιες κατηγορίες αναπληρωτών, που κατά τα φαινόμενα θα είναι και η μόνιμη εξέλιξη, μέχρις ότου οι «θεσμοί» δώσουν το πράσινο φως.

Γιούλα Γκεσούλη

ΣΥΡΙΖΑ - ΝΔ Διαγωνισμός θράσους για τις συντάξεις

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ επιδόθηκαν για μια ακόμα φορά σε διαγωνισμό θράσους ανταλλάσσοντας ανακοινώσεις σχετικά με το ποιος πετσόκοψε και ποιος δεν πετσόκοψε τις συντάξεις. Είναι πραγματική πρόκληση για τους συνταξιούχους αυτή η χαρτομαχία από πολιτικές δυνάμεις που εφαρμόζουν με συνέπεια την ίδια αντεργατική-αντισυνταξιοχική πολιτική.

Το πινγκ-πονγκ ξεκίνησε με τον προκλητικό υφυπουργό Πετρόπουλο, που δήλωσε ότι στα τρίαμισι χρόνια διακυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν έγιναν περικοπές στις συντάξεις. Αρπαξε την ευκαιρία ο Βρούτσης για να κατακεραυνώσει «το προκλητικό νέο αφήγημα του ΣΥΡΙΖΑ» ως «μνημείο θράσους και ψεύδους», παραθέτοντας κατάλογο με «21 νέες περικοπές συντάξεων και αυξήσεις ασφαλιστικών εισφορών, που πραγματοποιήθηκαν επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ύψους 10 δισ. ευρώ». Συνέχισε το γραφείο Τύπου του υπουργείου Εργασίας, που απάντησε ότι η ΝΔ και ο Βρούτσης «εξακολουθούν να προκαλούν τη νοημοσύνη των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων», γιατί «η ΝΔ είναι το κόμμα που ισοπέδωσε τις συντάξεις και τις ασφαλιστικές παροχές, που επιδείνωσε τους όρους και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης για όλους».

Η ΝΔ δεν είπε κουβέντα για όσα έγιναν επί δικών της κυβερνήσεων (οι συντάξεις πετσο-

κόβονταν με συχνότητα τρεις φορές το χρόνο) και ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε πως δεν είδε τη λίστα που παρουσίασε ο Βρούτσης και που ήταν φυσικά αληθινή, γιατί το πετσόκομμα των συντάξεων δεν έχει να κάνει με κυβερνήσεις, έχει να κάνει με τη μνημονιακή πολιτική της κινεζοποίησης, που συνεχίστηκε με αμείωτη ένταση με όλες τις κυβερνήσεις. Αλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ, που κατηγορεί τη ΝΔ για τα (υπαρκτά) πετσόκομματα συντάξεων κατά τη δική της περίοδο διακυβέρνησης, όχι μόνο διατήρησε όλα αυτά τα πετσόκομματα, αλλά προσέθεσε κι άλλα (προνομοθέτησε πετσόκομμα συντάξεων και για το 2019, που το Μνημόνιο θα έχει λήξει). Και το κυριότερο, με το νόμο Κατρούγκαλου έδωσε τη χαριστική βολή στην Κοινωνική Ασφάλιση.

«Σήμερα το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης έχει πλεονασματική λειτουργία με αύξηση των εσόδων του και μείωση των εκκρεμών συνταξιοδοτικών παροχών» έγραψε με θράσος το υπουργείο Εργασίας. Πλεονασματική λειτουργία δεν υπάρχει, φυσικά, όμως και να υπήρχε θα οφειλόταν στα απανωτά πετσόκομματα συντάξεων απ' όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά, Τσίπρα).

Και βέβαια, ούτε η ΝΔ ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ είπαν το παραμικρό για τους καπιταλιστές που δεν πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων τους.

Οι νεοναζί πίσω από το πογκρόμ της Μυτιλήνης

Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί μα η χαρά δεν την αφήνει. Μπορεί οι νεοναζί της ΧΑ να προσπαθούν να εμφανιστούν σαν ένα νόμιμο εθνικιστικό κόμμα που δεν έχει σχέση με πράξεις βίας, όμως έχουν και την ανάγκη να προβάλλουν τα κατορθώματά τους. Βγήκαν, λοιπόν, και στη Βουλή και στη βρομοφυλλάδα του πογκρόμ κατά των προσφύγων και μεταναστών στη Μυτιλήνη.

Στη Βουλή, μιλώντας για άσχετο θέμα (για το πόρισμα της εξεταστικής επιτροπής για το σκάνδαλο Novartis), ο Λαγός αναφέρθηκε και στο πογκρόμ της Μυτιλήνης: «**Η ΧΑ συντάσσεται με όλους τους έλληνες πολίτες, οι οποίοι προσπαθούν να κερδίσουν την πατρίδα μας. Πρόσφατο παράδειγμα στο νησί της Λέσβου είδαμε τις αντιδράσεις των ελλήνων κατοίκων μπροστά στις απαράδεκτες κινήσεις που κάνουν οι λαθρομετανάστες, οι λαθροεισβολείς. Η ΧΑ συντάσ-**

σεται με τους έλληνες πολίτες, θα κερδίσουμε την πατρίδα μας και οι λαθρομετανάστες θα πάνε από εκεί που ήρθαν.»

Στη βρομοφυλλάδα τους φιλοξενούν ρεπορτάζ με τίτλους «**Λαοθάλασσα έψαλλε τον Εθνικό Ύμνο**» και «**Απομάκρυναν τους Αφγανούς μετά την οργισμένη λαϊκή αντίδραση**», στα οποία καταγράφουν αναλυτικά τα γεγονότα. Δεν μιλούν, βέβαια, για τις πλάτες που τους έκανε η μπατσαρία, όμως δεν αφήνουν αμφιβολία για το ότι -αν δεν ήταν οι ίδιοι οργανωτές- ήταν τουλάχιστον συνδιοργανωτές.

Η υιοθέτηση του πογκρόμ από τους νεοναζί εκθέτει ακόμα περισσότερο τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που άφησε τους φασίστες να οργανώσουν το πογκρόμ (αν δεν ήταν αυτή που τους ώθησε, ώστε να μην πάρει η ίδια την ευθύνη της εκκένωσης, αλλά να την κάνει εκ των υστέρων σαν δήθεν ειρηνοποιό κίνηση).

Η σιωνιστική προπαγάνδα θα μας βρίσκει μπροστά της

Δημοσιεύουμε στη συνέχεια Ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό σχετικά με δράσεις ενάντια στη βρομερή σιωνιστική προπαγάνδα, που έγιναν τις τελευταίες μέρες στην Αθήνα.

70 χρόνια μετά την Νάκμπα, τη μεγάλη καταστροφή για τον λαό της Παλαιστίνης, όταν εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι ξεριζώθηκαν από τις πατρογονικές τους εστίες υπό τη βία και την τρομοκρατία των ένοπλων σιωνιστών, **το (κρατικό πλέον) Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, σε συνεργασία με την πρεσβεία του Ισραήλ**, διοργάνωσε την Παρασκευή 27 Απρίλη **συναυλία για να τιμήσει τα 70 χρόνια από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ!**

Οι σιωνιστές επιχειρούν εδώ και χρόνια να στήσουν ένα μνηχανισμό προπαγάνδας στην Ελλάδα και σε ολόκληρη την Ευρώπη, διοχετεύοντας χρήμα στα ντόπια Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης, που έχουν αναλάβει να φιλοτεχνήσουν την εικόνα της «μοναδικής δημοκρατίας στη Μέση Ανατολή», αποσιωπώντας τα εγκλήματα και τις τακτικές εθνοκάθαρσης που εφαρμόζει διαχρονικά η σιωνιστική οντότητα σε βάρος του παλαιστινιακού λαού. Στο πλαίσιο αυτής της προπαγάνδας εντάσσεται και η συναυλία που συνδιοργάνωσε το Μέγαρο Μουσικής με την πρεσβεία των σιωνιστών.

Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό ήταν εκεί, έξω από το Μέγαρο Μουσικής, μοιράζοντας προκηρύξεις στους περαστικούς, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ του παλαιστινιακού λαού και της Αντίστασης, χαλώντας τη

σιωνιστική φιάστα και καταγγέλλοντας την αгаστή συνεργασία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τους σιωνιστές.

Λίγες μέρες πριν, την Κυριακή 22 Απρίλη, μέλη της Πρωτοβουλίας έγραψαν συνθήματα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και καλέσματος στην πορεία για την Νάκμπα στις 15 Μάη, στην πρόσοψη του **Πνευματικού Κέντρου της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών**. Την επόμενη μέρα, Δευτέρα 23 Απρίλη, στον εν λόγω χώρο, θα γίνονταν η παρουσίαση βιβλίου του Ισαάκ Μатарάσσο, σχετικά με την καταστροφή των Εβραίων της Θεσσαλονίκης από τους Ναζί, **υπό την αιγίδα του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος**. Το ΚΙΣΕ αποτελεί διαχρονικά εξέχον όργανο προπαγάνδας των σιωνιστών στην Ελλάδα που εκμεταλλεύεται το εβραϊκό ολοκαύτωμα προκειμένου να ξεπλύνει τα ισραηλινά εγκλήματα σε βάρος του λαού της Παλαιστίνης.

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για τις **15 Μάη**, στην πορεία για την επέτειο της Νάκμπα, της **Καταστροφής**, όπως ονομάζει ο παλαιστινιακός λαός την εκδίωξή του από τις πατρογονικές εστίες. **Προσυγκέντρωση στο Μέγαρο Μουσικής (Μετρό) στις 6μμ - Πορεία προς την αμερικάνικη και την ισραηλινή πρεσβεία.**

Η επόμενη συνέλευση της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό είναι την **Τετάρτη 9 Μάη, στις 8.30μμ, στο ΕΜΠ, κτίριο Γκίνη**, με θέμα τα οργανωτικά ζητήματα της πορείας για τη Νάκμπα.

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό

Καυγάδες (και) με νόημα

Ο Αυτιάς αποδείχτηκε πανάξιος στο ρόλο του... Αυτιά. Εβαλε απέναντι στον Δημήτρη Καμμένο την Ελενίτσα την Αυλωνίτου, με την ελπίδα ότι θα αποδειχτεί... Ελενίτσα. Κι αυτή δεν τον απογοήτευσε: Είσαι προβοκάτορας, να πας στη Νέα Δημοκρατία, είπε στον Καμμένο, λέγοντας για πρώτη φορά δημόσια και σε ζωντανή μετάδοση αυτά που συζητιούνται σε όλες τις πολιτικοδημοσιογραφικές συντροφικές εντός και πέριξ της Βουλής. Αφού έγινε το «ταχτιρντί», με τον Αυτιά να βγάζει τα γνωστά επιφωνήματά του, ο Καμμένος κάλεσε δημόσια τον συνεπώνυμό του πρόεδρο Πάνο, αλλά και τον πρωθυπουργό Τσίπρα να μιλήσουν και να λύσουν την πολιτική προσβολή που δέχτηκε από την Αυλωνίτου, αλλιώς θα έχουμε άλλες εξελίξεις, όπως είπε.

Η πρώτη απάντηση ήρθε από τον Τέρενς Κουίκ, που κάθε άλλο παρά μάσησε τα λόγια του, γράφοντας στο Twitter: «Αρνούμαι ένας άνθρωπος να ταυτίζει εμάς τους ΑΝΕΛ με συμπεριφορές & απόψεις που δεν μας αξίζουν, όταν μάλιστα αλλοιώς έχουμε συμφωνήσει για διαχείριση θεμάτων, σε σύσκεψη υπό @RanosKammenos. Λυπάμαι για τη δημόσια τοποθέτησή μου, αλλά αρκετά ανέχθηκα τη σιωπή. Και δεν είμαι ο μόνος». Λίγες ώρες αργότερα, ήρθε και η απάντηση από τον πρόεδρο Πάνο, όχι με επίσημη δήλωση αλλά με διαρροή, σύμφωνα με την οποία ήταν έξω φρενών με τον βουλευτή του.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το παιχνίδι που παίζεται μεταξύ Δ. Καμμένου και ΑΝΕΛ δεν αφορά την κυβερνητική πλειοψηφία. Ο αντικαταστάτης του Δ. Καμμένου στην κυβερνητική πλειοψηφία έχει ήδη βρεθεί, είναι γένους θηλυκού, ονομάζεται Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου και έχει μεταγραφεί από τον Λεβέντη στον ΣΥΡΙΖΑ. Το παιχνίδι αφορά τους ΑΝΕΛ, τη συνοχή και τις προοπτικές τους. Ο Π. Καμμένος δε διαγράφει τον Δ. Καμμένο, για να μην τον κάνει ήρωα και του δώσει υλικό για να 'χει να λέει. Και ο Δ. Καμμένος δε φεύγει, για να μην τον πουν αριβίστα, αλλά τους προκαλεί για να τον διαγράψουν και να μπορεί να τους «τη βγει».

Follow the money (και όχι μόνο)

Ο ευρωβουλευτής των νεοναζι της ΧΑ Ελευθέριος Συναδινός, απόστρατος αξιωματικός του στρατού, ανεξαρτητοποιήθηκε. Οι νεοναζί «αποκάλυψαν» ότι το ήξεραν από καιρό και τον κάλεσαν να παραδώσει την έδρα και «να τακτοποιήσει τις οικονομικές του υποχρεώσεις προς το κόμμα». Για όποιον δεν κατάλαβε, γράφουν ότι είχε δώσει και αυτός λόγο τιμής ότι σε περίπτωση διαγραφής ή παραίτησης θα παραδίδουν την έδρα στο κόμμα, «αλλά φαίνεται ότι ο λόγος τιμής δεν έχει και μεγάλη αξία όταν υπάρχουν παχυλές αμοιβές και μάλιστα όχι μόνον προσωπικές, αλλά και άλλων μελών της οικογενείας...». Είχε, λένε, διορίσει και την κόρη του. Κατόπιν εορτής, «ανακάλυψαν» και άλλα. Ότι προήχθη σε υποστράτηγο επί Γιωργάκη Παπανδρέου και δεν έκανε... επανάσταση, αλλά «υπηρέτησε ευόρκως τον Τζωρτζ Παπανδρέου στο ξεπούλημα της Πατρίδος μας», ότι «εμφανίστηκε από το πουθενά το 2014» για να γίνει ευρωβουλευτής κτλ.

Από μια πρώτη ανάγνωση, καταλαβαίνει κανείς ότι ο απόστρατος δεν τους έδινε δεκάρα αλλά ενθυλάκωνε προσωπικά το παραδάκι που παίρνει κάθε ευρωβουλευτής. Αυτή όμως δεν είναι ανάλυση σε βάθος. Γιατί να μην τους δίνει κάποια λεφτά, ώστε να εξασφαλίσει και νέα θητεία; Είναι προφανές ότι το νεοναζιστικό μόρφωμα περνάει κρίση. Κι είναι αυτή η κρίση που κάνει κάποιους να λακίζουν. Δεν είναι μόνο ο Συναδινός. Είναι και ο Κουκοίτσης και ο Μίχος, που την έκαναν από την κοινοβουλευτική ομάδα της ΧΑ, χωρίς ούτε αυτοί να παραδώσουν τις έδρες. Φοβούνται την απόφαση του δικαστηρίου, φοβούνται ότι θα στείλει πολλούς στη φυλακή και αναζητούν προσωπική σωτηρία.

Της απελπισίας

Μέσα στο γενικό τουρλουμπούκι του αστικού πολιτικού κόσμου, προκύπτει και κόμμα Αντώνη-Παπακώστα. 'Η αλλιώς, των ορφανών του καραμανλισμού. Η υπόθεση είναι για γέλια, αν σκεφτούμε ποιοι είναι οι δύο και ποια σχέση έχουν μεταξύ τους. Ο Αντώνιος δεν έχει λασπώσει τα πόδια του. Ένας αστός δημοσιογράφος ήταν, ανταποκριτής ξένων συγκροτημάτων. Μ' αυτή του την ιδιότητα βρέθηκε δίπλα στον Καραμανλή. Βουλευτής πρωτοβγήκε μέσα από το ψηφοδέλτιο Επικρατείας. Όταν δοκίμασε για πρώτη φορά να εκλεγεί (στη Β' Αθήνας), ήταν το 2012, με τη ΝΔ στα κάτω της. Ο ίδιος δεν κατάφερε να συγκεντρώσει ούτε 4.500 σταυρούς και έμεινε εκτός Βουλής.

Αντίθετα, η Παπακώστα ξέρει τι σημαίνει «μάχη του σταυρού». Και δε θέλει να μείνει εκτός Βουλής την επόμενη φορά. Ούτε σκοπεύει να ταυτιστεί μ' έναν αργόσχολο μπον βιβέρ του Κολωνακίου (αυτό είναι ο Αντώνιος), που δεν ξέρει πού πέφτει η Αγία Βαρβάρα και πού η Πετρούπολη. Ο Αντώνιος δε νομίζουμε ότι θα συνεργαζόταν με τον Καμμένο (είναι ζήτημα στυλ). Η Παπακώστα δε θα δίσταζε ούτε στιγμή, αν αυτή ήταν η τελευταία επιλογή τους. Προς το παρόν, και οι δύο κάνουν σαν πειστωμένα παιδάκια, που προσπαθούν να τραβήξουν την προσοχή του αυστηρού μπαμπά.

Αποστομωτική απάντηση στον αντιπεριφερειάρχη της Δούρου

Εγκιβωτίζετε ρέματα και αλήθειες

Τρεις συλλογικότητες της ευρύτερης περιοχής της Ραφήνας δίνουν μια αποστομωτική απάντηση στον συριζαίο αντιπεριφερειάρχη Ανατολικής Αττικής Π. Φιλίππου, που με περισσό θράσος και γκεμπελίστικη -όπως... αρμόζει σε κάθε συριζαίο εξουσιαστή- λογική προσπάθησε να δικαιολογήσει το έγκλημα που η διοίκηση Δούρου, αγκαλιά με «μελετητές» και εργολάβους, επιχειρεί να διαπράξει με τον εγκιβωτισμό του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας, σαν να μη δίδαξε τίποτα το έγκλημα της Μάνδρας.

Ολόκληρη η παρέμβαση των τριών συλλογικοτήτων έχει ως εξής:

Παρά τις υποδομές που έχουν συγκεντρωθεί στην Αττική επί χρόνια, έχουμε γίνει μάρτυρες καταστροφών οι οποίες αποδίδονται σε έλλειψη υποδομών ή κακοτεχνίες, ισχυρισμός που αποτελεί εκ νέου βήμα για να ξεοδοτούν κονδύλια για ακόμα περισσότερες -συχνά ακριβές και αναποτελεσματικές- υποδομές.

Ο κ. Φιλίππου με την επιστολή του «Αλήθειες για το Μέγα Ρέμα Ραφήνας» (Εφ-Συν, 16/4/2018) πιστοποιεί την εκπεφρασμένη από βήματος Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής (3/4/2018) αδυναμία του να κατανοήσει τη μελέτη για το Μέγα Ρέμα Ραφήνας, λόγω της επαγγελματικής του

ιδιότητας («εγώ ένας φιλόλογος είμαι» είπε). Ετσι προχώρησε σε αντιγραφή του κειμένου των μελετητών, οι οποίοι είναι ανάμεσα στους πρώτους υπεύθυνους για την προχειρότητα στη σύνταξη μίας μελέτης που καταστρέφει το μεγαλύτερο ρέμα της Αττικής.

Ενώ η επιστήμη εξελίσσεται και η τεχνική προοδεύει διεθνώς, στην Ελλάδα προτάσεις σαν και αυτή της διευθέτησης του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας (κάλυψη 15χλμ. φυσικού ρέματος με σκυρόδεμα και λιθοπλήρωτα συρματοκιβώτια) θυμίζουν πως ζούμε πίσω από τον υπόλοιπο κόσμο. Η διεθνής εμπειρία και πρακτική κινούνται πλέον σε κατεύθυνση συμμαχίας με την ίδια τη φύση. Πρόσφατο παράδειγμα η Κοπεγχάγη, όπου με μία αποστομωτικά φτηνότερη, ολοκληρωμένη και περιβαλλοντικά ορθή λύση, διαχειρίζεται τα πιθανά πλημμυ-

ρικά φαινόμενα στην πόλη. Την ίδια ώρα στην Αττική ετοιμάζονται να ξοδέψουν εκατομμύρια που δεν περισσεύουν, για να ρίξουν ακόμα μία σφαίρα στο σώμα του τόπου, επιδεικνύοντας ταυτόχρονα αναλγησία στον κίνδυνο που θα εξακολουθούν να διατρέχουν οι εγκατεστημένοι -κακώς- παρά το ρέμα.

Εκεί λοιπόν εντοπίζονται οι ενστάσεις απέναντι στην απηρχαιωμένη, περιβαλλοντικά απαράδεκτη και οικονομικά ασύμβατη με τα δεδομένα, πρόταση που υπερασπίζεται χωρίς να καταλαβαίνει(;) ο αντιπεριφερειάρχης Φιλίππου. Οι συκοφαντίες που εξαπολύει εναντίον εκείνων των φορέων που υπερασπίζονται το δημοσιο χαρακτήρα των ρεμάτων και των παραρεμάτων γαιών είναι προπέτασμα καπνού για να αποκρύψει εργολαβίες που εξαφανίζουν το ρέμα και εξυπηρετούν τη μεταβολή κάθε

σπιθαμής γης σε χρυσορυχείο λίγων ιδιωτών.

Σκληρά υλικά, δόμηση, συρματοκιβώτια με ταυτόχρονη απομάκρυνση βασικών στοιχείων του προφίλ της βλάστησης της περιοχής, εκδίωξη της πανίδας του ρέματος προωθούνται ΑΝΤΙ για εκατοντάδες παρεμβάσεις, με αναζήτηση και αποσόβηση των αιτιών των πλημμυρών στα μέρη που γεννιέται η απορροή. **Εκατοντάδες αναδασώσεις στο Πεντελικό, ήπιου χαρακτήρα έργα ορεινής υδρονομίας και χώρο στο νερό δια της οριοθέτησης του ρέματος είναι αυτά που ζητάει, μέσα στην οδύνη του, ο τόπος. Λύσεις φιλικές προς το περιβάλλον με διατήρηση της εναπομείνουσας περιβαλλοντικής ισορροπίας. Οχι αφανισμός της. Αλλά αυτά δεν έχει λόγο να τα υπερασπιστεί ο κ. Φιλίππου γιατί είναι φτηνότερα, προστατεύουν τη φύση και λειτουργούν σε όλο τον κόσμο. Δεν αφήνουν όμως χώρο ανάπτυξης οικισμών, έργων και εργολαβιών που είναι προφανές πως προετοιμάζονται για τον τόπο, ερήμην των κατοίκων του. Και αυτή είναι η αλήθεια που κρύβει ο αντιπεριφερειάρχης.**

• **Κίνηση για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος**

• **Ανεξάρτητη πρωτοβουλία πολιτών "Δασαμάρι S.O.S."**

• **Κινέ Σχολείο Πικερμίου**

Δεν τους νοιάζει η ξεφτίλα

Έλασε το πανελλήνιο με τον Χριστόδουλο Πρωτοπαπά, τον οποίο διόρισε ο Παππάς πρόεδρο του ΕΛΔΟ, στη θέση του καθηγητή Κριμιζή που παραιτήθηκε καταγγέλλοντας ότι ο Παππάς τον ήθελε για διακοσμητικό στοιχείο και πήρε όλα τα προγράμματα για πάρτη του (follow the money, έγραψε ο Κριμιζής στην επιστολή παραίτησής του, αποκαλύπτοντας το λόγο της σύγκρουσής του με τον Παππά). Χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία, τα «λαγωνικά» του Διδικτύου βρήκαν τις σπαρταριστές αναρτήσεις του εν λόγω «επιστήμονα» για τα... επιστημονικά θαύματα του αγίου Πορφύριου του Κουσοκαλυβίτη, καθώς και κάτι εθνικιστικές κορόνες ενάντια στις «κουφάλες τους Ευρωπαίους», που θα τις ζήλευε όλος ο ακροδεξιός και φασιστικός εσμός.

Αναρωτιέται κανένας: πριν τον διορίσει πρόεδρο, και μάλιστα στη θέση μιας «φίρμας» όπως είναι ο Κριμιζής, ο Παππάς δε ζήτησε από τους συνεργάτες του να «ξεσκονίσουν» λίγο το βιογραφικό του Πρωτοπαπά, ώστε να προστατευτούν από τη χλεύη για την

ποιότητα του εκλεκτού τους; Είμαστε σίγουροι ότι το έκαναν. Οχι τώρα, αλλά εδώ και πολύ καιρό. Γιατί ο Πρωτοπαπάς δεν είναι νέο πρόσωπο. Ήταν ήδη μέλος του ΔΣ του ΕΛΔΟ. Και είναι «ο άνθρωπος των Αράβων», που έχουν αγοράσει την Hellas Sat. Ο «ελληνικός δορυφόρος», που τόσο διαφημίζει ο Παππάς, είναι στην πραγματικότητα αραβικός δορυφόρος. Από το 2013, το 99,05% της εταιρίας Hellas Sat πουλήθηκε από τον (υπό γερμανικό έλεγχο) ΟΤΕ στην ArabSat Satellite Communications, Cyprus Ltd, θυγατρικής της ArabSat στην Κύπρο. Διευθύνων σύμβουλος αυτής της εταιρίας είναι ο Πρωτοπαπάς. Πλέον, οι άραβες καπιταλιστές δε θα ελέγχουν μόνο τον «ελληνικό δορυφόρο», αλλά και τον Ελληνικό Διαστημικό Οργανισμό.

Μπορούμε να αντιληφθούμε, λοιπόν, για ποιο λόγο ο Παππάς διόρισε τον Πρωτοπαπά πρόεδρο του ΕΛΔΟ. Όταν πρόκειται για (κάθε είδους) μπίζνες δεν τους ενδιαφέρει η πολιτική ξεφτίλα. «Σε λίγο θα το έχουν ξεχάσει» σκέπτονται.

Στα άκρα ο καυγάς

Στα άκρα οδηγείται ο καυγάς κυβέρνησης-Μαρινάκη (για την αφορμή γράφουμε αναλυτικά στη διπλανή σελίδα). Εχοντας στο πλευρό του ένα ικανότατο δημοσιογραφικό επιτελείο και τις δύο μεγαλύτερες αστικές εφημερίδες, ο Μαρινάκης -που εμφανίζεται σαν αδικούμενος και συκοφαντούμενος- συσπειρώνει γύρω του ολόκληρη την αντιπολίτευση, η οποία δεν έχει ανάγκη να ταυτιστεί μαζί του. Αρκείται στην υπεράσπιση του «τεκμηρίου αθωότητας», που έπληξε η κυβέρνηση με τον χαρακτηρισμό «ναρκέμπορος» που πέταξε κατά του Μαρινάκη και με τη μνημειώδη ατάκα του Τζανακόπουλου, ότι «αργά ή γρήγορα η Δικαιοσύνη θα αποφασίσει για τον χαρακτηρισμό “ναρκέμπορος”» (η ατάκα είναι μνημειώδης γιατί πριν αποφανθεί η Δικαιοσύνη, έσπευσε να αποφανθεί η κυβέρνηση, δίνοντας «γραμμή» στη Δικαιοσύνη).

Ακόμα και ο Παναγιώτης Λαφαζάνης έσπευσε να εκφράσει την ιερή του αγανάκτηση (στα Παραπολιτικά FM): «Υπάρχει ένα **μειζον θέμα**. Πώς είναι δυνατόν ο πρωθυπουργός της χώρας να δικάζει και να καταδικάζει για κακουργήματα, για βαρύτατα εγκλήματα και να λέει -διά της ανακοινώσεως που φέρει την υπογραφή του- οποιονδήποτε “ναρκέμπορο”. Όταν λες αυτή τη λέξη, πρέπει να έχεις πίσω απόφαση δικαστική και μάλιστα τελεσίδικη (...) Αυτό δεν είναι δουλειά του πρωθυπουργού σε μια δημοκρατία. Αυτό μπορεί να τα κάνει ο Ερντογάν, αλλά και αυτός, τον βλέπω, διστάζει να τα κάνει τόσο ανοιχτά». Στον άγριο εξουσιαστικό καυγά, που χρησιμοποιεί κάθε βρόμικο μέσο, ο Λαφαζάνης παίρνει το μέρος της μιας πλευράς. Αυτής που διαθέτει ΜΜΕ τα οποία μπορούν να στηρίξουν την προσπάθειά του να μπει στη Βουλή.

Στο μεταξύ, ο Μαρινάκης εγκατέλειψε την ανωνυμία των «κύκλων» και βγήκε μπροστά ο ίδιος, με μια μακροσκελή δήλωση, στην οποία το πιο σημαντικό είναι ένα σημείο: «Δηλώνω δε κατηγορηματικά ότι ουδεμία σχέση έχω με τη ΝΔ και τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, ενώ **έχω βοηθήσει την κυβέρνησή σας και στο πλαίσιο αυτό έχω συναντηθεί με τον κ. Τσίπρα πολλές φορές** στο Μέγαρο Μαξίμου». Αυτό «πονάει» πραγματικά τους Τσιπραίους. Οχι μόνο επειδή όλοι ξέρουν ότι είναι αλήθεια, αλλά και γιατί ακούγεται σαν απειλή για αποκαλύψεις τύπου... γάτας Ιμαλαίων.

Ιστορίες που ζέχνουν...

Δεν είμαστε, φυσικά, σε θέση να γνωρίζουμε πού βρίσκεται η αλήθεια και πού το ψέμα στην υπόθεση με τις καταγγελίες για εκβίαση σε βάρος συμβούλου του Τσακαλώτου. Η υπόθεση εξ ορισμού ζέχνει. Και ζέχνει ακόμα πιο πολύ, όταν παρακολουθήσει κανείς τους δημόσιους διαφιςμούς της κυβέρνησης με τη ΝΔ και με το «σύστημα Μαρινάκη». Από τις κυβερνητικές αναρτήσεις τα ερωτήματα δεν παίρνουν απάντηση, αλλά πολλαπλασιάζονται.

Η πρώτη αντίδραση του Τσακαλώτου, μόλις ανακινήθηκε το θέμα ότι σύμβουλός του ζήτησε μίζα από έναν τύπο που ζητούσε «νόμιμη αμοιβή» για τη συμβολή του σε αποκάλυψη υπόθεσης φοροδιαφυγής, ήταν να εκδώσει ένα non paper για να πει ότι ο ίδιος έχει στείλει την υπόθεση στον εισαγγελέα από τις 14 Νοέμβρη του 2017. Το λακωνικότατο (μόλις 50 λέξεις!) non paper του υπουργείου Οικονομικών έλεγε μόνο ότι «διαφεύγει προφανώς της προσοχής της ΝΔ το γεγονός ότι η υπόθεση στην οποία αναφέρεται έχει παραπεμφθεί στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, κατόπιν εγγράφου του ίδιου του γραφείου του υπουργού Οικονομικών από τις 14 Νοεμβρίου 2017» και σύστηνε στη ΝΔ «να είναι: α) πιο προσεκτικοί και β) περισσότερο πρόθυμοι να απαντήσουν για τις δικές τους σχέσεις με τις offshore».

Αυτό το non paper δεν έλεγε ούτε τι αφορά η υπόθεση, ούτε ποιους αφορά (καταγγέλλοντα και καταγγελλόμενο), ούτε ποιο είναι το αντικείμενο του φακέλου που ο υπουργός έστειλε στον εισαγγελέα. Είναι προφανές πως, αν δεν υπήρξε απόπειρα εκβίασης του πολίτη από τον σύμβουλο του υπουργού, υπήρξε απόπειρα εκβίασης του συμβούλου του υπουργού από τον πολίτη. Στις δεδομένες συνθήκες, δεν υπάρχει μια τυπική ποινική υπόθεση, αλλά μια υπόθεση με πολιτικό υπόβαθρο, για την οποία η κυβέρνηση (το υπουργείο Οικονομικών) όφειλε να ενημερώσει αναλυτικά τον ελληνικό λαό από τότε που ξέσπασε (από τον Νοέμβρη του 2017).

Το λακωνικό non paper του Τσακαλώτου στα δικά μας μάτια φάνηκε σαν προσπάθεια να κλείσει το θέμα, χωρίς να υπάρξει πολιτική συζήτηση. Από μια άποψη ήταν και αφελές, γιατί ήταν σίγουροι ότι οι αντίπαλοι της κυβέρνησης δε θα σταματούσαν. Μάθαμε, λοιπόν, από δημοσιεύματα του «συστήματος Μαρινάκη» ότι ο καταγγελλόμενος σύμβουλος του Τσακαλώτου είναι ο Αλέξης Πουλιάνης (γνωστό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ) και ο καταγγέλλων είναι ο κτηματομεσίτης Ιωσήφ Λιβανός, που διεκδίκουσε αμοιβή (7,2 εκατ. ευρώ!) για τη «βοήθειά» του

στην αποκάλυψη της μεγάλης υπόθεσης φοροδιαφυγής του ζεύγους Καρούζου. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Λιβανού, υπάρχουν και δύο άλλα πρόσωπα (κάποιοι Κωσταρής και κάποιος Χρυσόπουλος), οι οποίοι λειτουργούσαν σαν μεσάζοντες και ζητούσαν μίζα 25% (1,8 εκατ. ευρώ) επί της αμοιβής που θα έπαιρνε ο Λιβανός, την οποία θα μοιράζονταν με τον Πουλιάνη, που θα ήταν αυτός που θα έπειθε τον Τσακαλώτο να βάλει την απαραίτητη υπογραφή.

Στις εφημερίδες του «συστήματος Μαρινάκη» άρχισε να γίνεται «δίκη». Δηλώσεις του Λιβανού, δηλώσεις του Κωσταρή και του Χρυσόπουλου, άρνηση του Πουλιάνη να μιλήσει, ποιος γνώριζε ποιον, ποιος συναντήθηκε με ποιον και πού, ισχυρισμούς για ύπαρξη μάρτυρα της πλευράς Λιβανού κτλ. Είναι χαρακτηριστικό τι δήλωσε ο εκ των εμπλεκόμενων Κωσταρής: «Δεν έχω καμία σχέση με το συγκεκριμένο ζήτημα. Με πήρε ο Βασίλης Χρυσόπουλος και μου ζήτησε βοήθεια. Θα δω τι μπορώ να κάνω, για να γίνει νόμος, απάντησα... Μου είπε, αν έχω γνωριμίες, αν έχω κάποιους ανθρώπους... Δεν τις είχα, όμως, κι έτσι του είπα ότι δεν μπορώ να τον βοηθήσω. Ένας απλός άνθρωπος είμαι, δεν έχω πολιτική, κομματική θέση εγώ!» Και ο Χρυσόπουλος: «Δεν γνώριζα τον Λιβανό, τρίτο πρόσωπο με ενημέρωσε για αυτόν. Ηλθα σε επαφή μαζί του, και ζήτησα να λάβω τα χαρτιά. Θα προσπαθούσα να δω κατά πόσο θα μπορούσα να βοηθήσω στην υπόθεσή του. Καθώς ζω κυρίως στο εξωτερικό, ρώτησα τον Κωσταρή αν μπορεί να γίνει κάτι με την ιστορία αυτή. Δεν σας κρύβω ότι ήθελα να διατηρήσω την επαφή με τον Λιβανό καθώς προσέβλεπα σε συνεργασία μαζί του, πάντα σε θέματα ακινήτων. Τον Πουλιάνη δεν τον έχω γνωρίσει, από εσάς ακούω πρώτη φορά το όνομά του. Απορώ πώς έγινε η καταγγελία, δεν υπήρξε καμία χρηματική συναλλαγή. Δεν μπορέσαμε εξάλλου να βοηθήσουμε περισσότερο, χρειαζόταν υπουργική απόφαση».

Όπως αντιλαμβάνεστε, εδώ «υπάρχει θέμα». Θέμα που η κυβέρνηση όφειλε να ξεκαθαρίσει **πολιτικά** από τη στιγμή που υπήρξε. Τη μέθοδο «όποιος έχει στοιχεία να πάει στον εισαγγελέα» την ξέρουμε από εποχής Σημίτη. Η ΝΔ άρπαξε την ευκαιρία από τα μαλλιά, εξέδωσε ανακοινώσεις και πήγε το θέμα στη Βουλή. Και τότε ο Τσακαλώτος αναγκάστηκε να βγάλει μια πιο... φλύαρη ανακοίνωση (όχι non paper αυτή τη φορά). Με μια επιχειρηματολογία που «μπάζει» στα βασικά της σημεία. Τι λέει αυτή η επιχειρηματολογία;

Ότι από το 2007 ψηφίστηκε νόμος που προέβλεπε αμοιβή για όσους «ρουφιανεύουν» σε υποθέσεις φοροδιαφυγής, όμως

ποτέ δεν εκδόθηκε η εφαρμοστική υπουργική απόφαση. «Αρα», καταλήγει η ανακοίνωση του υπουργείου Οικονομικών, «δεν υπήρχε ποτέ περίπτωση να εκδοθεί από το υπουργείο Οικονομικών πράξη που να αφορά ατομικά τον καταγγέλλοντα ή οποιαδήποτε άλλη μεμονωμένη περίπτωση, εφόσον δεν υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο. Επομένως δεν υπήρχε καν το έδαφος για οποιαδήποτε συναλλαγή». **Πρώτο «φάουλ»: η έκδοση της υπουργικής απόφασης ήταν το έδαφος για τη σχετική συναλλαγή.** Το αν υπήρξε ή όχι συναλλαγή μένει να αποδειχτεί, όμως το έδαφος υπήρχε. Αν εκδιδόταν η υπουργική απόφαση, ο Λιβανός θα έπαιρνε τα λεφτά (εφόσον τα δικαιούνταν). **Γιατί ο Τσακαλώτος έσπευσε να πει ένα τόσο χοντροκομμένο ψέμα;**

Ο Τσακαλώτος παραδέχεται ότι ο Λιβανός «- είτε ατομικά είτε μέσω δικηγόρων του- έχει απευθυνθεί πολλές φορές στο υπουργείο Οικονομικών, την ΑΑΔΕ και τις αρμόδιες υπηρεσίες». Τι απαντήσεις πήρε; Γιατί δεν τις δίνει στη δημοσιότητα; Ποιοι είναι οι Κωσταρής και Χρυσόπουλος που παραδέχονται ότι «προσφέρθηκαν» να βοηθήσουν τον Λιβανό, όπως οι ίδιοι παραδέχονται; Είναι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ; Έχουν σχέση με τον Πουλιάνη; Έχουν σχέση με κάποιον άλλο; Με το να λες ότι ο Λιβανός «στην προσπάθειά του να “δικαιωθεί” δεν διστάζει να πετάξει λάσπη κατά συνεργάτη του υπουργού» δε λες τίποτα επί της ουσίας. Προβάλλεις απλά έναν υπερασπιστικό ισχυρισμό.

Είναι σίγουρο ότι τα δημοσιεύματα θα έχουν συνέχεια. Ηδη, εμπλέκουν έναν πρώην αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών (Δ. Μάρδας ή Τρ. Αλεξιάδης;) και «ανώτατο στέλεχος της κυβέρνησης» που «βρίσκεται ακόμη και σήμερα πολύ κοντά στο περιβάλλον του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα».

Ακολούθησε το «επεισόδιο» Τζανακόπουλου-Μαρινάκη. Ο Τζανακόπουλος έγραψε στο Twitter (τύφλα να 'χει ο Τραμπ), ότι δέχτηκε «τηλεφώνημα από άγνωστο αριθμό» και «ένας κύριος που του συστήθηκε ως Βαγγέλης Μαρινάκης» «με τόνο σχεδόν απειλητικό ζητούσε να μάθει τον συντάκτη των ανακοινώσεων του γραφείου τύπου του Πρωθυπουργού». Του έκλεισε το τηλέφωνο γιατί «αυτή η κυβέρνηση δεν συνηθίζει να συνομιλεί στο σκοτάδι. Ούτε απειλείται». Ο Μαρινάκης επιβεβαίωσε -μέσω κύκλων- το τηλεφώνημα, δίνοντας φυσικά άλλη εκδοχή. Τηλεφώνησε, λέει, δεν πήρε απάντηση και μετά του τηλεφώνησε ο Τζανακόπουλος, από τον οποίο ζήτησε -ευγενικά!- να μάθει ποιος είναι ο συντάκτης των non papers του

Μαξίμου, επειδή ήθελε να προβεί σε «νομικές ενέργειες» (το πρώτο της ίδιας μέρας, non paper του Μαξίμου χαρακτήριζε τον Μαρινάκη «βαθιά απελπισμένο ναρκέμπορο», με αφορμή δημοσίευμα των «Παραπολιτικών» για την καταγγελία περί εκβιασμού του Λιβανού)!

Ο Μαρινάκης, λες και δεν έχει δικηγόρους, λες και δεν υπάρχουν νομικές διαδικασίες, ανέλαβε να μάθει ο ίδιος το όνομα του συντάκτη των non papers του Μαξίμου, τηλεφωνώντας νυχτιάτικα στον Τζανακόπουλο! Μπορούμε να φανταστούμε πόσο... ευγενικό ήταν το τηλεφώνημά του. Αλλά και οι Τσιπραίτοι, καλυμμένοι πίσω από την ανωνυμία του non paper, έδειξαν τον τεράστιο εκνευρισμό που τους προκάλεσε η ιστορία με τις καταγγελίες του Λιβανού. Εκνευρισμό στα όρια του πανικού, που τους οδήγησε σε τόσο ωμή παραβίαση του περιβόητου τεκμήριου αθωότητας, στο οποίο κατά τα άλλα ομνύουν. Τον ίδιο εκνευρισμό αποκάλυψε και η μεταμεσονύχτια ανάρτηση του Τζανακόπουλου στο Twitter για το απειλητικό (κατά τον ισχυρισμό του) τηλεφώνημα Μαρινάκη.

Ακολούθησαν προαναγγελίες μηνύσεων. «Η κυβέρνηση αυτή ούτε απειλείται, ούτε ντιλάρει με επιχειρηματίες, ούτε έχει συνηθίσει να συνομιλεί με όρους νύχτας. Ανακοινώνουμε ότι τα άθλια δημοσιεύματα τόσο του Βήματος όσο και των Παραπολιτικών δεν θα μείνουν αναπάντητα. Όπως και κανένα άλλο συκοφαντικό δημοσίευμα στο εξής. Έχουμε ήδη κινήσει τις νομικές διαδικασίες και σκοπεύουμε να καταθέσουμε μήνυση και αγωγή τόσο κατά του κυρίου Μαρινάκη όσο και κατά του κυρίου Κουρτάκη ο οποίος με εκβιαστικά δημοσιεύματα προαναγγέλει με τρόπο που θυμίζει εκβιαστή του χειρίστου είδους δήθεν αποκαλύψεις», ανακοίνωσε ο Τζανακόπουλος, ο οποίος υποστήριξε πως «αργά ή γρήγορα η Δικαιοσύνη θα αποφασίσει για τον χαρακτηρισμό “ναρκέμπορος”» και πρόσθεσε με νόημα: **«Την τελική ευθύνη των ανακοινώσεων την έχει ο ίδιος ο πρωθυπουργός»!** Προσφυγή στη Δικαιοσύνη κατά Τζανακόπουλου «για τα όσα συκοφαντικά και άθλια εκστομίσε εναντίον μου» ανήγγειλε και ο Κουρτάκης.

Εμείς θυμίζουμε απλώς ότι πριν από όχι πολύ καιρό, ο Μαρινάκης ήταν ένας «ευπόλητος επιχειρηματίας», που πριν καταστεί «προσωρινός υπερθεματιστής» μπαινόβγαίνει στο Μαξίμου και συναντιόταν με τον Τσίπρα. Η πλάκα είναι πως ο Μαρινάκης ελέγχει τα Μέσα που παλαιότερα κατείχε ο Ψυχάρης, τον οποίο ο Τσίπρας κερνούσε εσπρεσάκι φτιαγμένο με τα χεράκια του, παρουσία της γνωστής γάτας Ιμαλαΐων!

Προβολές και συζητήσεις

11/5
ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΗΡ
(Korol Lir, 1971)
Γκριγκόρι Κοζίντσεφ

18/5
ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΗΡ
(King Lear, 1971)
Πίτερ Μπρουκ

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αιθουσίτσας 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

Την ίδια χρονιά (1971), δύο μεγάλοι σκηνοθέτες ξεκινούν, ο καθένας από τη δική του αφετηρία και καλλιτεχνική οπτική, και συναντούν τον βασιλιά Ληρ του Σέξπιρ. Οι Γκριγκόρι Κόζιντσεφ και Πίτερ Μπρουκ έχουν ήδη σκηνοθετήσει Σέξπιρ στο παρελθόν και, συμπτωματικά, αποφασίζουν ταυτόχρονα να κινηματογραφήσουν το κλασικό έργο. Οι δύο ταινίες, γυρισμένες σε ασπρόμαυρο, αποπνέουν μια δυσοίωνη αίσθηση καταδίκης και μια διαφορετική ερμηνεία από αυτήν του βασανισμένου μονάρχη. Κάπου εδώ όμως, οι ομοιότητες σταματούν. Ο Ληρ του Κόζιντσεφ είναι ένα έπος, αισθητικά βασισμένο στις σοβιετικές τεχνικές του μοντάζ και του σοσιαλιστικού ρεαλισμού, επενδεδυμένο με μουσική του Σοστακόβιτς, και ο ίδιος ο βασιλιάς είναι η ενσάρκωση μιας καταπιεστικής εξουσίας που γνωρίζει το χαμό, αφού πρώτα παρασύρει μαζί της τις μάζες των καταπιεσμένων. Ο Ληρ του Μπρουκ, από την άλλη, με κλειστοφοβική φωτογραφία και με απουσία μουσικής καθ' όλη σχεδόν τη διάρκεια της ταινίας, είναι ένας παράφρων, καπριτσιόζος μονάρχης που το μοναχικό του τέλος έρχεται ως αποτέλεσμα των εγωιστικών επιλογών του.

-Παρασκευή 11/05/2018-

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΗΡ

(Korol Lir, Σοβιετική Ένωση, 1971, 139')

Σκηνοθεσία: Γκριγκόρι Κόζιντσεφ, Ιωσήφ Σαπίρο
Σενάριο: Γκριγκόρι Κόζιντσεφ (από τη ρωσική μετάφραση του Μπόρις Πάστερνak στο έργο του Σέξπιρ)

Φωτογραφία: : Γιόνος Γκρίτσιους

Μουσική: Ντμίτρι Σοστακόβιτς

Μοντάζ: Γιελένα Μαχάνκοβα

Ηθοποιοί: Γιούρι Γιάρβρετ, Βαλεντίνα Σεντρίκοβα, Ελζα Ρατζίνα, Γκαλίνα Βόλτσεκ, Ολεγκ Νταλ

Παρασκευές στις 8:30
Είσοδος ελεύθερη

Αθήνα: Αγαθουπόλεως 65 Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Για την τρέχουσα εβδομάδα οφείλουμε να ενημερώσουμε ότι στις 6 Μαΐου του 1954 γεννιόταν η Ντόρα Μπακογιάννη και δύο χρόνια αργότερα, την ίδια μέρα, ο Λάκης Λαζόπουλος.

Εντάξει, μπορεί να μην έχουμε τη μόρφωση της Αυλάντου, αλλά πέντε πράγματα τα ξέρουμε.

«Η τεχνολογία, παραγωγικός μηχανισμός του καταναλωτισμού, οπλίζει το χέρι του αφέντη, όχι του δούλου. Το δούλο τον φορτώνει αδιάκοπα με καινούργια εφόδια ώστε να γένεται όλο και βαρύτερος, πιο δυσκίνητος, ασήκωτος, δηλαδή όλο και πιο ακίνδυνος για τον αφέντη. Οι καλοθρεμμένοι υπήκοοι της Κίρκης ποτέ δεν θα της αμφισβητήσουν της εξουσία της, γιατί δεν τους “συμφέρει”. Δεν θα γίνουν ποτέ ελεύθεροι. Ευτυχία τους λένε τη σκλαβιά τους...» (Αγγελος Τερζάκης).

Κάντε υπομονή...
Η πολιτική του Μνημονίου ολοκληρώνεται και βγαίνουμε από την κρίση...

Μετά την υποναυαρχοποίηση της Μπουμπουλίνας από τον Πάνο Καμμένο 193 χρόνια μετά τον θάνατό της, ανοίγει ο δρόμος για παλαιότερους και νεότερους που παρέμεναν εγκλωβισμένοι στην επετηρίδα. Πρώτοι τη τάξει ο Μπλεκ και ο κάπτεν Μαρκ που θα τους απονεμηθεί ο βαθμός του υποστράτηγου και ακολουθούν οι Ψωροκώσταινα, Καθιστός Ταύρος, Χάιντι, Κουμπλάι Χαν και η Πέππα του γουρουνάκι. Τέλος, ανώτατο βαθμό θα λάβει και η Εντιβ (Εδίθ) για να τη μάθει επιτέλους ο κόσμος και να πάψει να τη λέει «η γυναίκα του Λωτ».

«Η ταξική κοινωνία μας που ήταν ουσιαστικά μη κατοικήσιμη, τώρα έχει γίνει οφθαλμοφανώς μη κατοικήσιμη. Οποιος δεν το καταλαβαίνει αυτό, πρέπει να παραιτηθεί από το να καταλάβει κι όλα τα υπόλοιπα» (Gianfranco Sanguinetti - “Del terrorismo e dello stato”).

Μετά τις δηλώσεις της ωραίας και μορφωμένης Ελένης, πολλοί αναθεώρησαν τις απόψεις τους. Πολλαπλασιάστηκαν οι ρεβιζιονιστές, οι φαλλοκράτες έσκυψαν ντροπιασμένοι το κεφάλι, ενώ κάποιοι έσπευσαν ακόμη και να υποβάλουν ενυπόγραφες δηλώσεις μετάνοιας μετ’ ανίας και αποκήρυξης από κει ρήξης των βδελυρών θέσεων (θες ΕΟΝ;) και σκέψης τους. Την ίδια ώρα, η λαϊκή μούσα εγκατέλειπε τον έμμετρο λόγο και κατέγραφε για την ιστορία: «Για ένα πουκάμισο αδειανό, για μια Ελένη. Επρεπε να περάσουν δεκάδες αιώνες για να εμφανιστεί η δεύτερη ωραία Ελένη της ιστορίας (Elena Kountoura not included). Η πολύφερνη νύφη, αυτό το θείο πλάσμα (ποια οθόνη re;) που έχει όλα όσα θα μπορούσε να ονειρευτεί ένας κοινός κυνός θνητός, καθώς υψώνει τα χέρια ικέτης προς τους θεούς, καθώς η ματιά του τρυπάει το φωτοχημικό νέφος και αντικρίζει τους αιθέρες. Η Ελένη, η ωραία Ελένη, η δραστήρια Ελένη που έχει λόγο, για να υπογράψει με χέρια και με πόδια, που προσκυνάει ευλαβικά τους ελέω θεού αυτοκράτορες και τολμά να υψώνει τη φωνή της στην πλέμπα από την οποία (θεωρεί πως) διέφυγε. Η Ελένη που μας μάγεψε και μας έκανε ποιητές, κεραυνοβολημένους, ερωτοχτυπημένους. Ω Ελένη / μορφωμένη / διαμορφωμένη / εκλεπτυσμένη / φωτισμένη / προικισμένη / εξελιγμένη».

Το ότι πηγαίνουμε προς τα πίσω επιστρέφοντας στην προϊστορία και την εποχή των σπηλαίων, είναι οφθαλμοφανές. Από τον κανόνα δεν θα μπορούσε να ξεφύγει και η τοπική αυτοδιοίκηση. Ετσι, εν αρχή ην ο Καποδίστριας, ακολούθησε ο Καλλικράτης (5ος π.Χ. αιώνας) και τώρα έρχεται ο Κλεισθένης (6ος π.Χ. αιώνας), με προοπτική να φτάσουμε στον Αδάμ ή στις αμοιβάδες.

Κι αν τα ντερβένια δόθηκαν σε Κίνα κι Ευρωλάνδη
είν’ η Ραχήλ και η Ζωή που τέτοια δε λογιάζουν.

Κι οι δυο τους λημεριάζουνε κει που φωλιάζουν λύκοι
και πολεμάνε δανειστές, εχθρούς και μεταπράτες
με ντεκολτέ ή και χωρίς, λυμένο το ζωνάρι.

«Στην αλλοτριωμένη μορφή της ευχαρίστησης, τίποτα δεν συμβαίνει μέσα μου. Εχω καταναλώσει τούτο ή εκείνο, τίποτα δεν άλλαξε μέσα μου και το μόνο που έχει μείνει είναι η ανάμνηση αυτού που έκανα. Ο τουρίστας με τη φωτογραφική μηχανή είναι ένα ξεχωριστό σύμβολο μιας αλλοτριωμένης σχέσης με τον κόσμο. Η συλλογή φωτογραφιών του αποτελεί το υποκατάστατο μιας εμπειρίας που θα μπορούσε να είχε αλλά δεν την απέκτησε» (Erich Fromm).

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Να τσακίσουμε το αυγό του φιδιού σε κάθε γήπεδο και σε κάθε γειτονιά

Άμεση ήταν η αντίδραση και η κινητοποίηση των οπαδών του Πανιώνιου στην είδηση ότι ο φασίστας και γνωστός οπαδός της ναζιστικής συμμορίας του Μιχαλολιάκου, Στjη Γιάτζόγλου, θα αναλάβει προπονητής στην ομάδα μπάσκετ της αγαπημένης τους ομάδας. Η διοίκηση του «Ιστορικού» αποφάσισε ξαφνικά να διώξει τον μέχρι πρότινος προπονητή, Βαγγέλη Ζιάγκο, ο οποίος έχει την απόλυτη στήριξη των οργανωμένων οπαδών, και ανακοίνωσε την πρόσληψη Γιάτζόγλου για τους τρεις τελευταίους αγώνες της χρονιάς.

Όπως είναι φυσικό, σε μια γειτονιά με προσφυγικές ρίζες λειτούργησαν ακαριαία τα αντιφασιστικά αντανάκλαστικά των φιλάθλων της περιοχής, οι οποίοι ξεκαθάρισαν στη διοίκηση ότι δε θα ανεχθούν έναν καθαρό φασίστα στον πάγκο της ομάδας. Στην ανάρτησή τους σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης οι οργανωμένοι οπαδοί έστειλαν ξεκάθαρο μήνυμα τονίζοντας: «Για να μην ανοίξουμε παρτίδες, σκοπιδία σαν αυτόν ούτε να το σκέφτεστε». Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι προειδοποίησαν τη διοίκηση της ομάδας ότι αν δεν ανακαλέσει την πρόσληψη, θα πάνε στην πρώτη προπόνηση για να τον διώξουν οι ίδιοι.

Κάτω από την πίεση που δέχτηκε από τον κόσμο του Πανιώνιου, η διοίκηση ανακάλεσε την απόφασή της και ψάχνει για νέο προπονητή. Από την πλευρά του, ο Γιάτζόγλου προσπάθησε να παρουσιάσει τον εαυτό του σαν θύμα πολιτικής δίωξης και μέσα στο παραλήρημά του δήλωσε: «Φυσικά και είμαι φασίστας», αφού «αθλητισμός σημαίνει φασισμός»!

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι νεοναζί προσπαθούν να μολύνουν με το φασιστικό τους δηλητήριο το χώρο του αθλητισμού και ευτυχώς πήραν άμεσα την πρόβλεψη απάντηση. Η συμμορία του Μιχαλολιάκου και όσοι την υποστηρίζουν πρέπει να καταλάβουν, με κάθε τρόπο και κάθε μέσο, ότι είναι ανεπιθύμητοι στους αγωνιστικούς χώρους και τις εξέδρες των γηπέδων. Η στήριξη της στήλης στους οπαδούς του Πανιώνιου είναι δεδομένη και καλό θα είναι όπου βρίσκουμε τα φασιστικά αποβράσματα να τους προσφέρουμε την κατάλληλη περιποίηση.

Με αφορμή την προσπάθεια της διοίκησης του Πανιώνιου να επιβάλει στην ομάδα τον Γιάτζόγλου, θα τονίσουμε τη διαφορετική αντίληψη που έχουν συνήθως οι διοικήσεις των ομά-

δων σε σχέση με τους οπαδούς. Οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες δεν έχουν πρόβλημα με τα ναζιστικά αποβράσματα (άλλωστε δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι οι φασίστες είναι «σάρκα από τη σάρκα» του καπιταλισμού) και είναι δεδομένο ότι τα επιχειρηματικά τους πλάνα και το κέδρος είναι οι βασικές παράμετροι που λαμβάνουν υπόψη τους για να πάρουν την όποια απόφασή τους. Δυστυχώς, γι’ αυτούς, η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου και των οπαδών, ειδικά όταν πρόκειται για γειτονιές με έντονο το προσφυγικό στοιχείο, δεν μπορεί να ανεχθεί την παρουσία φασιστών στην ομάδα τους.

Η ομαλή διεξαγωγή του τελικού Κυπέλλου ανάμεσα σε ΑΕΚ και ΠΑΟΚ είναι απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να αποφύγει το Grexit το ελληνικό ποδόσφαιρο. Η λογική λέει ότι άπαντες οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση «τελικός» θα έπρεπε να κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να μην υπάρχουν παρατράγουδα, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη του αγώνα. Επειδή όμως η λογική δεν έχει καμία σχέση με το ελληνικό ποδόσφαιρο, το μέχρι στιγμής γίνεσθαι όλων των πλευρών δείχνει ότι οι πιθανότητες να πάνε όλα καλά είναι από μηδενικές μέχρι ελάχιστες.

Αν και θα ξεκινήσουμε από τις «προετοιμασίες» των οπαδών, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι όταν αναφερόμαστε στην έλλειψη λογικής, δεν αναφερόμαστε στις εκατέρωθεν πολεμικές ανακοινώσεις που θεωρούν τον φετινό τελικό συνέχεια του περσινού. Άλλωστε, είναι οι τελευταίοι από αυτούς που θα περιμέναμε να επιδείξουν αυτοσυγκράτηση και να συμβάλουν για να γίνει ένας ήσυχος αγώνας. Η μάχη έχει φύγει από τα ανώνυμα σχό-

λια στα οπαδικά μπλοκ και τις ιστοσελίδες και έχουμε πλέον τις πρώτες επίσημες δηλώσεις από τις ηγεσίες των οργανωμένων οπαδών. Οι δυο οπαδικοί στρατοί δηλώνουν έτοιμοι να αναμετρηθούν, με την Original να καλεί σε πανστρατιά και να δηλώνει ότι «πόδι μπροστά στην πόλη μας ΔΕΝ θα πατή-σει!...» και τους συνδεσμίτες του ΠΑΟΚ να δηλώνουν ότι «τα πούλμαν ζεσταίνουν τις μηχανές και εμείς μετράμε αντίστροφα για να πατήσουμε κάτω όποιον βρεθεί στο διάβα μας».

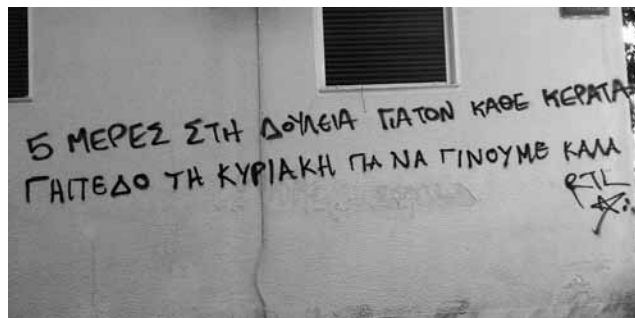
Εχοντας τα δυο αντίπαλα στρατόπεδα σε «έξαρση», θα έπρεπε οι εκπρόσωποι των ομάδων να αποφεύγουν τις αντιπαράθεσεις και να ρίχνουν τους τόνους και η κυβέρνηση, η ΕΠΟ και η αστυνομία να προσπαθούν να στήσουν ένα επιχειρησιακό σχέδιο για να μη συναντηθούν οι δυο στρατοί. Μέχρι στιγμής, από τις διοικήσεις των ομάδων δεν έχουν γίνει ενέργειες αποκλιμάκωσης και οι δυο πλευρές συνεχίζουν να αντιδρούν για το αν το πρωτάθλημα παίχτηκε στους αγωνιστικούς χώρους ή στις δικαστικές αίθουσες, ενώ δε λείπουν και τα εκατέρωθεν υπονοούμενα για τις επιχειρηματικές και λοιπές δραστηριότητες Μελισσανίδη και Σαββίδη. Η πλευρά όμως που έχει δώσει τα ρέστα της είναι η αστυνομία. Διαβάζοντας τον τρόπο που θα μετακινηθούν οι οπαδοί των δυο ομάδων (κυρίως οι οπαδοί του ΠΑΟΚ) και σε συνδυασμό με τις θύρες από τις οποίες θα παρακολουθήσουν τον τελικό, το πρώτο πράγμα που έρχεται στο μυαλό είναι ότι οι μπάτσοι είτε κάνουν πλάκα είτε είναι τελειώς ανίκανοι. Ίσως οι μέχρι στιγμής διαρροές για τον τρόπο μετακίνησης των οπαδών και ιδιαίτερα των οπαδών του

ΠΑΟΚ να γίνονται επίτηδες για να παραπλανήσουν τους οπαδούς της ΑΕΚ, που θα προσπαθήσουν να στήσουν καρτέρι στους αντιπάλους τους. Επίσης, θα πρέπει να υπάρχει και κάποιος «κρυφός» σχεδιασμός, γιατί σε διαφορετική περίπτωση στις 12 Μάη το λεκανοπέδιο της Αττικής θα θυμίζει τα πεδία των μαχών στη Συρία, αφού από το σχεδιασμό που έχει δει το φως της δημοσιότητας μόνο με θαύμα δε θα συναντηθούν οι αντιμαχόμενες πλευρές.

Ίσως κάτι να αλλάξει στις μέρες που απομένουν μέχρι τον τελικό και να μη δικαιωθούν αυτοί που θεωρούν το Grexit δεδομένο και υποστηρίζουν ότι η κυβέρνηση και η ΕΠΟ δε θα προσπαθήσουν να αποτρέψουν τα επεισόδια ανάμεσα στους οπαδικούς στρατούς για να ρίξουν τις ευθύνες για το Grexit στις διοικήσεις και τους οργανωμένους οπαδούς των δυο ομάδων.

Κος Πάπιας
papias@ekegersi.gr

ΥΓ. Αξίζει τον κόπο να διαβάσει κάποιος την ανακοίνωση-απάντηση της Original σχετικά με την πρόθεση του υφυπουργού Αθλητισμού, Γιώργου Βασιλειάδη, να ζητήσει εισαγγελική παρέμβαση για την αρχική ανακοίνωση των οργανωμένων οπαδών της ΑΕΚ, που αφορούσε την παρουσία των οπαδών του ΠΑΟΚ στο κέντρο της Αθήνας τη μέρα διεξαγωγής του τελικού. Η Original, αφού αυτοαναγορεύεται στον επιχειρησιακό νου που έδειξε στους μπάτσους τον τρόπο που θα πρέπει να μετακινηθούν οι οπαδοί των δυο ομάδων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δε θα υπάρξουν παρατράγουδα, προχωράει σε ανοιχτή επίθεση προς την κυβέρνηση κατηγορώντας την για κολιγιές με τον Σαββίδη, και προσπαθεί να πείσει ότι είναι η μοναδική αριστερή και επαναστατική δύναμη στη χώρα, που θα μπει ανάχωμα στη συμμορία του Μιχαλολιάκου και σε κάθε φασιστικό μόρφωμα! Στο υστερόγραφο της ανακοίνωσης υπάρχει και «αυτοκριτική» για τυχόν λάθη που έγιναν από ανιδιοτελή αγάπη για την ΑΕΚ, το οποία θα προσπαθήσουν να διορθώσουν. Δυστυχώς για την ηγετική ομάδα της Original, η ταύτισή της με τα επιχειρηματικά συμφέροντα του Μελισσανίδη και οι τραμπουκισμοί της απέναντι σε οποιονδήποτε αντιδρούσε σε αυτά, δεν μπορεί να «ξεπλυθεί» από μιας αράδας «αυτοκριτική» στο υστερόγραφο μιας ανακοίνωσης.

Όταν διαβάσαμε το σύνθημα, αρχικά σκεφτήκαμε ότι γράφθηκε Σάββατο (πέντε μέρες δουλειά, Κυριακή γήπεδο) και ότι αυτός που το έγραψε είχε αποφασίσει να λερώσει τον τοίχο. Μετά αισθανθήκαμε μια συμπόνια και είπαμε κρίμα το παλικάρι, έρχεται το καλοκαίρι και θα επιδεινωθεί η υγεία του, αφού θα διακοπεί η αγωνιστική δράση και δε θα μπορεί να βρει το «γιατρικό» του. Στη συνέχεια, με δεδομένο ότι η διάθεση και η ψυχολογία των οπαδών είναι σε άμεση συνάρτηση με τα αποτελέσματα της ομάδας τους (αυτό το γνωρίζουν όσοι πηγαίνουν γήπεδο), καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι αυτός που έγραψε το σύνθημα είναι ΑΕΚτζής.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ο Γκουρία τις δηλώσεις και η εργατική τάξη τα (αγ)γούρια

Τα μεγάλα προβλήματα στη ζωή των λαών λύνονται μόνο με τη δύναμη. Οι ίδιες οι αντιδραστικές τάξεις καταφεύγουν συνήθως πρώτες στη βία, στον εμφύλιο πόλεμο, «βάζουν στην ημερήσια διάταξη την ξιφολόγχη...» (Δύο τακτικές...)

Χάνος Ημερος

► Κι ήθελε ακόμη πολύ φως να ξημερώσει. Όμως εγώ / δεν παραδέχτηκα την ήττα.

► Ημερίδα νεολαίας Σύριζα για ψυχαγωγική κάνναβη: όταν η σανοφαγία δεν αποδίδει...

► Θυμάστε το «ατύχημα» στο Μποπάλ της Ινδίας; UCAR (Union Carbide).

► Καλά, μας εξέπληξε ο αρθρογράφος Ζ. Τοώλης (tonima.gr, 29/4/2018): «Φόροι Δανίας με μισθούς... Βουλγαρίας». Κι είναι που χρησιμοποιεί κ' εκείνον τον μπασταρδεμένο πληθυντικό, «Εμείς».

► «Οργανωμένες μονάδες ενημέρωσης» ΤΟ ΒΗΜΑ, ΤΑ ΝΕΑ, το in.gr, κατά τονima.gr/opinions/article/?aid=971372. Εμείς λέμε μονάδες εξημέρωσης.

► Τις «διαφορές» ανδρών-γυναικών (αυθαιρετότητα) μας πλασάρει ο κ. Α. Καρπετόπουλος (tonima.gr/opinions/article/?aid=971921). Εννοείται πως εκφράζει his master's voice (and choice).

► Άλλο carpe diem κι άλλο Μπαρούφ-Diem.

► Φυσικά ΚΑΙ η Κίνα στη σύνοδο κορυφής (Βόρεια, Νότια Κορέα). Λείπει ο... ιμπεριαλιστής από τη Σαρακοστή;

► Λούλα, Λούλα, πού είσαι, Λούλα; (σοσιαλισμός 21ου αιώνα... σύμφωνα και με τους ντόπιους απολογητές του - μη χέ-!)

► Όταν κάποιος (από τους εναπομείναντες) ναρίτες μάς (γενικά) εγκαλεί γιατί δεν δι-αβάσαμε σωστά τον Εγκελος (και δη την «Καταγωγή της οικογένειας»), μάλλον πήρε ψηλά τον αμανέ, ω ναι...

► «Γιορτάζοντας την Εργατική Πρωτομαγιά» - πόνημα του Π. Νούτσου στην avgι.gr/30/4/2018. Πώς λέμε γιορτές και πανηγύρια...

► Κάποιος να πει στον κ. Β. Πάικο (avgι.gr/article/10881/8863545/kapstetous-zontanous) ότι οι φασίστες στη Λέσβο κινήθηκαν ως το μακρύ χέρι της κυβέρνησης.

► 26.000 μπάτσοι στην Ισάνμπουλ την Πρωτομαγιά (ο φόβος φυλάει τα έρμα...).

► Θα μπορούσε να κοιτάξει κι έναν καθρέφτη ο Μ. Κυριακίδης προτού γράψει το (βα-

ρύγδουπο...) άρθρο με τίτλο «Δουλειά: Από δικαίωμα, στατιστική υποσημείωση», avgι.gr, 29/4/2018. Να δει όχι μόνο εαυτόν, μα και το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής που ρημάζει ανέργους και εργαζόμενους.

► Προφανώς και δεν προτίθεται ο Περισσός να φωνάξει (ποτέ) «Νίκη στα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης». Κάνει τζιζ...

► Ηχηρή υποστήριξη του ρωσικού ιμπεριαλισμού από τον Περισσό (βλέπε φύλλο 27/4/2018, ΔΙΕΘΝΗ, «Παίρνουν θέσεις για την "επόμενη μέρα"»). Ρώσοι διπλωμάτες, λοιπόν...

► Μπατσούποστράτηγος ε.α. Γ. Παλιούρας (Ριζοσπάστης, 28-29/4/2018): «Να καταργηθούν τα ΜΑΤ... Όλες οι ενώ-

σεις των αστυνομικών πρέπει να καταδικάσουν τις επιθέσεις και κανένας αστυνομικός να μην σηκώσει χέρι σε βάρος δι-αδηλωτών και απεργών». Good cop - Bad cop...

► «Ευθύνη της κυβέρνησης να πάρει μέτρα για μετανάστες και κατοίκους» - περιοδεία αντιπροσωπείας του Περισσού στη Λέσβο» (Ριζοσπάστης, 28-29/4/2018). Μόνο που στο άρθρο ΔΕΝ υπάρχουν προβλήματα κατοίκων που να χρήζουν μέτρων...

► «Ωρα κανονικής κυβέρνησης» - Τίτλος του κύριου άρθρου στην Καθημερινή (kathimerini.gr, 29/4/2018). Η οποία θα «πιστεύει στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις». Κι είχαμε μια (κανονική) φαγούρα.

► Περρασμένες μία. Θα πρέπει

να έχεις πάει για ύπνο.

Ο Γαλαξίας ρέει ασήμι μέσα στη νύχτα.

Δεν βιάζομαι για αστραπιαία τηλεγραφήματα.

Δεν έχω λόγο να σε ξυπνήσω ή να σε απασχολήσω.

Κι όπως λένε, το επεισόδιο θεωρείται λήξαν.

Το πλοίο της αγάπης έχει συντριβεί στην καθημερινότητα.

Τώρα εγώ κι εσύ έχουμε παραιτηθεί.

Γιατί να σκοτίζομαι τότε;

Να ισορροπώ αμοιβαίες λύπες, πόνους και πληγές.

Δες πόσο ήσυχα εγκαθίστανται στον κόσμο.

Η νύχτα τυλίγει τον ουρανό, αφιέρωμα στ' αστέρια.

Σε ώρες σαν κι αυτές, κάποιος ανεβάνει ν' αντιμετωπίσει,

τους χρόνους, την ιστορία, και όλη τη δημιουργία.

Β. Μαγιακόφσκι, «Περρασμένες μία».

► Σαφώς και δεν συμφωνούμε με τον πρόεδρο της DGB, Ράινερ Χόφμαν, ο οποίος δήλωσε ότι συνδικάτα (σήμερα) «έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουν σύγχρονες προκλήσεις». Η ζωή αποδεικνύει ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα.

► «Φόρος τιμής στην Εργατική Πρωτομαγιά» - ΕφΣυν. Μάλλον χιονοστιβάδα φόρων, κοινώς φοροεπιδρομή στην εργατική τάξη και τη νέα εργατική βάρδια.

► Εκφραστικότατη η φωτό στην efsyn.gr, 1/5/2018 με τίτλο «Τα μηνύματα της πολιτικής ηγεσίας για την Πρωτομαγιά» (λείπει το Εργατικό). Αρμονική συνύπαρξη του Λεβέντη, του Καμμένου, του Σταύρου Θεοδωράκη, του Κουτσούμπα, της Φώφης, του Κούλη, του Βούτση, του Τσίπρα. Ξαν να λέμε ο «εθνικός κορμός».

► Στήλη «Απόψεις» στην ΕφΣυν. Τίτλος, «Η δύναμη του ΣΥΡΙΖΑ είναι στην κοινωνία». Καγχασμοί, φτυσίματα, αντάρα.

► Ο Βέλτσος θέλει και τα γράφει ή του ξεφεύγουν;

► Η δύναμή μας στο λαό άδουν οι Συριζέ με χάρη. Κι είναι σαν να τον φτύνουνε και να τον λεν γομάρι. Επι-τέλους! Και ξανά μανά.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Τι να σχολιάσεις για το τρικάκι που πέταξαν οι νεοναζιστές... χαιρετίζοντας την εργατική πρωτομαγιά; Αναδρομή στην Ιστορία χρειάζεται να κάνει κάθε εργάτης. Στην Ιστορία του Μεσοπολέμου, όταν οι πολιτικοί τους πρόγονοι, οι ναζί του Χίτλερ, πήραν το χρίσμα από τους γερμανούς κεφαλαιοκράτες, πείθοντάς τους ότι είναι οι μόνοι που μπορούν να τσακίσουν το οργανωμένο εργατικό κίνημα, που με μπροστάρη το ΚΡΔ του Ερνστ Τέλμαν, του κομμουνιστή ηγέτη που έχαιρε γενικού σεβασμού από τους εργάτες, επειδή ήταν και ο ίδιος εργάτης (λιμενεργάτης στο Αμβούργο), απειλούσε τα θεμέλια της αστικής εξουσίας. Η ιστορία του ναζισμού -πέραν όλων των άλλων- είναι και μια ιστορία επιθέσεων στο εργατικό κίνημα. Ο ναζισμός υπήρξε το μακρύ χέρι του κεφαλαίου. Μια δύναμη καταστολής μέσω του εγκλήματος. Και στη χώρα μας, όπου οι νεοναζιστές κατάφεραν να εμφανιστούν με συνδικαλιστικό προσωπείο, αποκαλύφθηκε ότι ενεργούσαν ως μπράβοι καπιταλιστών. Όπως στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος. Σχετικό αναλυτικό ρεπορτάζ έχει δημοσιεύσει η εφημερίδα μας στο φύλλο της στις 17 Δεκέμβρη του 2016 (<http://www.eksegersi.gr/issue/896/Πολιτική/27591.Φίρερ-ηγεία-και-τάγματα-εφόδου-με-σφιχτή-κάθετη>).

◆ Ο κύριος της φωτογραφίας ονομάζεται Μάρκος Σέντερ και είναι ο νέος πρωθυπουργός της Βαυαρίας, προερχόμενος από την ακροδεξιά Χριστιανική Κοινωνική Ένωση (CSU), σύμμαχο της Χριστιανικής Δημοκρατικής Ένωσης της Βαυαρίας. Απαθανάτιστηκε να κρεμάει ο ίδιος ένα σταυρό σε τοίχο της βαυαρικής καγκελαρίας στο Μόναχο. Από την 1η του Ιούνη, σε κάθε κυβερνητικό κτίριο της Βαυαρίας. Όταν η αστική αντιπολίτευση διαμαρτυρήθηκε ότι αυτό παραβιάζει το Σύνταγμα που πρεσβεύει τη θρησκευτική ουδετερότητα, ο Σέντερ απάντησε ότι ο σταυρός δε θα αναρτηθεί ως θρησκευτικό αλλά ως... πολιτιστικό σύμβολο. Ο σταυρός θα αναρτηθεί στα δημόσια κτίρια ως «μια καθαρή διακήρυξη της βαυαρικής μας ταυτότητας και των χριστιανικών αξιών» δήλωσε ο Σέντερ. Με την AfD να τους παίρνει ψήφους από τα δεξιά, οι επίγονοι του φασίστα Φραντς-Γιόζεφ Στράους, σπεύδουν να επιστρέψουν στις «παραδοσιακές αξίες». Θα δούμε πολλά ακόμα...

◆ Τη φιάστα αυτή καθαυτή δε θα τη σχολιάσουμε. Το μαγαζί των χοντρέμπορων του Ρέντη κάνει διαφήμιση και προσπαθεί να τραβήξει πελατεία. Αλλά ο σεμνός και άξιος δημιουργός του λαϊκού τραγουδιού Βαγγέλης Κορακάκης κάτω από την Ελενα Παπαρίζου στη «μαρκίζα»; Ο tempora o mores! Το «μπούτι, στήθος και μπιτάκι» πουλάει περισσότερο από το «από το Πέραμα δεν έχει πέρασμα»...

ΛΑΧΑΝΑΓΟΡΑ PENTH

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΡΙΖΟΥ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΡΑΚΑΚΗΣ

DJ set by Maria Papadaki, Josephine Ghioka, Adrianos Papadeas

Street Food, Pop up Designers Market, Clothing Swap Bazaar, Street Art

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΜΑΪΟΥ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ Doors Open @ 17:00

Στις 9 Μάη δε γιορτάζουμε, βέβαια, τη «μέρα της Ευρώπης». Γιορτάζουμε την Αντιφασιστική Νίκη των Λαών. Και σύμβολο αυτής της μέρας είναι η κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο, καρφωμένη στην οροφή του ναζιστικού Ράιχσταγκ. Γι' αυτό οι ιμπεριαλιστές της Δύσης δε γιόρτασαν ποτέ αυτή την επέτειο. Και εδώ και κάμποσα χρόνια προσπαθούν να την αντικαταστήσουν με τη «μέρα της Ευρώπης». Ματαιοπονούν, όμως. Υπάρχουν κάποιες επέτειοι-ορόσημα που έχουν χαραχτεί βαθιά στην ιστορική μνήμη και ως τέτοιες ταξιδεύουν στο χρόνο, μεταφέρονται από γενιά σε γενικά.

Στις 9 Μάη του 1945, η ανώτατη διοίκηση των ναζιστικών στρατευμάτων υπέγραψε την άνευ όρων παράδοσή τους σ' ένα προάστιο του Βερολίνου. Την ίδια μέρα, σε διάγγελμά του ο Ιωσήφ Βησαριόνοβιτς Στάλιν έλεγε:

«Πριν από τρία χρόνια ο Χίτλερ δήλωσε δημόσια πως μέσα

9 Μάη 1945 - Αντιφασιστική Νίκη των Λαών

Πηγή έμπνευσης για τον αγώνα ενάντια στο σημερινό φασισμό

στα καθήκοντά του περιλαμβάνεται και ο διαμελισμός της Σοβιετικής Ένωσης και η απόσπαση από αυτή του Καυκάσου, της Ουκρανίας, της Λευκορωσίας, των Βαλτικών και άλλων περιοχών. Δήλωσε ξεκάθαρα: “Θα εξοντώσουμε τη Ρωσία ώστε να μην μπορέσει ποτέ πια να σηκωθεί”. Αυτό ήταν πριν τρία χρόνια. Δεν ήταν όμως τυχερό να πραγματοποιηθούν οι παράφρονες ιδέες του Χίτλερ. Η πορεία του πολέμου τις εξάνεμισε. Στην πραγματικότητα έγινε κάτι εντελώς αντίθετο από αυτό που έλεγαν μέσα στο παραλήρημά τους οι χιτλερικοί. Η Γερμανία τσακίστηκε κατακέφαλα. Τα γερμανικά στρατεύματα συνθηκολογούν. Η Σοβιετική Ένωση πανηγυρίζει τη νίκη, αν και δεν ετοιμάζεται ούτε να διαμελίσει, ούτε να εκμηδενίσει τη Γερμανία».

Σ' αυτά τα λόγια του σοβιετικού ηγέτη αντικαθρεφτίζονται με χαρακτηριστικό τρόπο δυο κόσμοι. Από τη μια ο κόσμος του κεφαλαίου (ο φασισμός ήταν η ανοικτή τρομοκρατική δικτατορία των πιο αντιδραστικών, σοβινιστικών και ιμπεριαλιστικών στοιχείων του χρηματιστικού κεφαλαίου, όπως σωστά τον είχε ορίσει η Κομμουνιστική Διεθνής) και από την άλλη ο κό-

σμος του προλεταριάτου και των λαών, όπως τον εκπροσωπούσε η πρώτη σοσιαλιστική χώρα που γνώρισε η Ιστορία.

Γυρίζοντας εφτά δεκαετίες πίσω, στην περίοδο που ο φασισμός ματοκυλούσε την Ευρώπη, πρέπει να τονίσουμε τον αποφασιστικό ρόλο των κομμουνιστών στη συντριβή του. Με πρωτομάχο το σοβιετικό λαό, που έδωσε εκατομμύρια παραδείγματα απαράμιλλου ηρωισμού και θυσίας, δεμένος σαν το νύχι με το κρέας με την πολιτική του ηγεσία, και άξιους συναγωνιστές του τα κομμουνιστικά αντάρτικα σε όλη την Ευρώπη (με πιο μαζικά αυτά της Ελλάδας, της Γιουγκοσλαβίας και της Αλβανίας), οι κομμουνιστές, που ήταν οι πιο συνεπείς αντιφασίστες, σφράγισαν με τον ηρωισμό και με το αίμα τους τη μεγάλη αντιφασιστική νίκη των λαών. Τσακίζοντας στα πεδία των μαχών τα ναζιστικά στρατεύματα και προελαύνοντας προς το Βερολίνο, ο Κόκκινος Στρατός του Στάλιν, του Ζούκοφ, του Βοροσίλοφ, του Βασιλιέφσκι, του Τσούικοφ, των εκατομμυρίων αξιωματικών και μαχητών, ανδρών και γυναικών, δημιούργησε το εύφορο εκείνο έδαφος για την ανάδειξη λεύτερων λαϊκοδημοκρατικών καθεστώτων στην Ανατολική

και Νότια Ευρώπη. Μπορεί η αντεπαναστατική διαδικασία του 1953-56 να σταμάτησε αυτή την προέλαση, όμως το κόκκινο χρώμα της αντιφασιστικής νίκης δεν μπορεί κανείς να το σβήσει.

Ο φασισμός ξανασηκώνει κεφάλι. Με διάφορα πρόσωπα. Είτε με τη μορφή ακροδεξιών-εθνικιστικών μορφωμάτων, που σε κάποιες χώρες κυβερνούν και σε άλλες αποτελούν την αξιωματική αντιπολίτευση, είτε με τη μορφή καθαρόαιμων ναζιστικών μορφωμάτων. Η χώρα μας, στο έδαφος της οποίας διαπράχθηκαν μερικά από τα πιο ειδεχθή εγκλήματα των χιτλερικών καθαρμάτων, αλλά και άνθισε ένα από το πιο μαζικά και μαχητικά αντάρτικα κινήματα, έχει τη θλιβερή πρωτιά της ανάπτυξης του πιο δυνατού κοινοβουλευτικά νεοναζιστικού μορφώματος.

Οι συνθήκες δεν είναι βέβαια ίδιες με εκείνες του Μεσοπολέμου. Ο φασισμός δεν αποτελεί την πρώτη, τη βασική επιλογή της αστικής τάξης. Στριφίζεται, όμως, απ' αυτή, για να μπορεί να βάζει την ατζέντα του και να ρυμουλκεί προς τα δεξιά ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, όπως και να εγκλωβίζει καταστρεφόμενα από την κρίση μικροαστικά και εργατικά στρώματα, εμποδίζοντάς τα να κινηθούν

προς κοινωνικά ριζοσπαστική κατεύθυνση. Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να πούμε πως ο φασισμός σήμερα, όπως και τη δεκαετία του '20, αποτελεί πολιτική εφεδρεία του αστικού συστήματος, το οποίο κυβερνιέται αποτελεσματικά από τις μεγάλες συντηρητικές και σοσιαλδημοκρατικές πολιτικές παρατάξεις.

Η ανάγκη του αντιφασιστικού αγώνα είναι επιτακτική. Οι νεότερες γενιές πρέπει να προστατευθούν από το φασισμό, πρέπει να μάθουν την Ιστορία, και ταυτόχρονα κάθε φασιστικό χέρι που σηκώνεται πρέπει να κόβεται από τη ρίζα. Από την άλλη, πρέπει να τοποθετήσουμε σωστά το φασιστικό φαινόμενο μέσα στο πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι, γιατί αλλιώς ο αντιφασιστικός αγώνας κινδυνεύει να μετατραπεί σε παρακολούθημα της αστικής πολιτικής, η οποία δεν έχει καμιά αναστολή στην έκφραση του «αντιφασισμού» της, την ίδια στιγμή που το σύστημά της «παράγει» το φασισμό σε όλο και πιο διευρυ-

μένη βάση, ενώ το κράτος της ενισχύει τις φασιστικές συμμορίες.

Η Ιστορία του Μεσοπολέμου, στη διάρκεια του οποίου εκτράφηκε και ανδρώθηκε το φασιστικό φαινόμενο, πρέπει να μας διδάξει πως ο φασισμός δε γεννήθηκε τυχαία, δεν ήρθε από το πουθενά, αλλά ξεπήδησε μέσα από τη μήτρα του καπιταλισμού. Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο Μεσοπόλεμο και το σήμερα είναι πως στο Μεσοπόλεμο είχαμε την ορμητική ανάπτυξη του ταξικού εργατικού κινήματος, στο οποίο αυξανόταν αλματώδικα η επιρροή των νεαρών Κομμουνιστικών Κομμάτων. Ήταν η απειλή ενός νέου κύκλου προλεταριακών επαναστάσεων, κάτω από την προωθητική δύναμη των τεράστιων κοινωνικών και οικονομικών επιτευγμάτων της σοσιαλιστικής ΕΣΣΔ, που επέβαλε την ενίσχυση του φασισμού και την προέλασή του προς την εξουσία. Αυτό σήμερα δεν υπάρχει και γι' αυτό η αστική τάξη έχει την πολυτέλεια να κρατά το φασισμό σε ρόλο εφεδρείας. Σήμερα πιο πολύ από την περίοδο του Μεσοπολέμου, ο αντιφασιστικός αγώνας πρέπει να πατήσει σε αντικαπιταλιστική βάση.

Πολεμοκάπηλο τηλεσόου

Ο τύπος πρέπει να έχει απωθημένο ότι δεν έγινε τηλεαστέρας. Τον Σεπτέμβρη του 2012 εμφανίστηκε στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ και ζωγράφιζε γραφήματα για την «πυρηνική απειλή του Ιράν για την ανθρωπότητα». Τον Απρίλη του 2018 εμφανίστηκε στην ισραηλινή τηλεόραση για να παρουσιάσει ένα σόου έχοντας όλα τα μέσα στη διάθεσή του. Ασύρματο μικρόφωνο, οθόνη προβολής και δύο μεγάλες βιβλιοθήκες σκεπασμένες με βαρύ βελούδινο ύφασμα, το οποίο τράβηξε θεαματικά για να αποκαλυφθούν τα ντοσιέ (στη μία βιβλιοθήκη) και τα CD (στη δεύτερη βιβλιοθήκη), που περιλαμβάνουν το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Φυσικά, άδεια ήταν και τα πολύχρωμα ντοσιέ και τα CD, όμως το σόου είναι σόου. Είμαστε σίγουροι ότι ο στρατηγός Κόλιν Πάουελ, που ως υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ είχε παρουσιάσει προ δεκαπενταετίας «αδιάσειστες αποδείξεις» για τα όπλα «μαζικής καταστροφής» του Σαντάμ Χουσεΐν, θα έσκασε από το κακό του βλέποντας την υπεροχρή του Νετανιάχου.

Βέβαια, πολύ αργότερα ο Πάουελ αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι οι αποδείξεις ήταν μούφα, αλλά ποιος νοιάστηκε; Το Ιράκ είχε πέσει ήδη στα χέρια των Αμερικάνων. Το ίδιο κάνει κι ο Νετανιάχου. Μόνο που το κάνει πιο «επαγγελματικά». Θέλει να πιστέψουμε ότι η Μοσάντ βρήκε μέσα σε μία εγκαταλελειμμένη αποθήκη μερικές δεκάδες ντοσιέ και 183 CD με 55 χιλιάδες αρχεία που αφορούν στο πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν! Συμπέρασμα; Ποιο το συμπέρασμα; Να καταργηθεί η συμφωνία που επιτεύχθηκε το 2015, γιατί σύμφωνα με τον Νετανιάχου η συμφωνία εκείνη έδινε τη δυνατότητα στο Ιράν να προχωρήσει το πυρηνικό του πρόγραμμα! Ήταν μια «τρομακτική συμφωνία» που δε θα έπρεπε ποτέ να υπογραφεί.

Σαν έτοιμος από καιρό ο Τραμπ δήλωσε ότι επιβεβαιώθηκε η θέση του πως η συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν ήταν απαράδεκτη. Είχα δίκιο και είναι ζήτημα ημερών να αποσυρθούν οι ΗΠΑ από τη συμφωνία αυτή, δήλωσε με το δικό του απαράμιλλο ύφος. Μένει να μάθουμε αν θα γίνει νέα συμφωνία, ζήτημα στο οποίο έριξαν το βάρος τους ο Μακρόν και η Μέρκελ στις πρόσφατες συναντήσεις τους με τον Τραμπ. «Λεπτομέρειες»: πριν κάνει το τηλεοπτικό του σόου ο Νετανιάχου είχε υποδεχτεί τον νέο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Μάικ Πομπέο. Το Ισραήλ ήταν η πρώτη χώρα που επισκέφτηκε ο Πομπέο μετά την ορκωμοσία του. Επίσης, λίγες μέρες πριν από το σόου το Ισραήλ είχε βομβαρδίσει θέσεις με «ιρανικούς πυραύλους» στη Συρία.

Στα τέλη Φλεβάρη του 2012, οι Τάιμς της Νέας Υόρκης είχαν δημοσιεύσει άρθρο με τίτλο: «Οι αμερικάνικες υπηρεσίες δε βλέπουν πλέον το Ιράν να φτιάχνει βόμβα» (http://www.nytimes.com/2012/02/25/world/middleeast/us-agencies-see-no-move-by-iran-to-build-a-bomb.html?_r=0). Στο συμπέρασμα είχαν καταλήξει βάσει δύο εκθέσεων των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών (το 2007 και το 2010), που ανέφεραν ότι το Ιράν έχει εγκαταλείψει εδώ και χρόνια τις προσπάθειές του για την παραγωγή πυρηνικής βόμβας.

Τον Ιούλη του 2010, η Ομοσπονδία Αμερικάνων Επιστημόνων, σε έκθεση με τίτλο «Θα εγκαταλείψει το Ιράν τον εμπλουτισμό του 20%»;», επεσήμανε ότι «η παρούσα κατάσταση θα απαιτούσε πάνω από 8 χρόνια για να παραχθούν 130 κιλά ουρανίου (εμπλουτισμένου κατά) 20%, το οποίο θα έπρεπε να εμπλουτιστεί κι άλλο για να φτάσει στο 90% που απαιτείται για ένα όπλο» (http://fas.org/pubs/_docs/2010_07_IranGiveUp20Enrich.pdf). Αυτό σημαίνει ότι για να παραχθεί το απαραίτητο εμπλουτισμένο ουράνιο σε ποσοστό που απαιτείται για ένα όπλο θα χρειαζόνταν δεκαετίες.

Ομως ο Νετανιάχου από τότε (2012) υποστήριζε στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ότι το Ιράν βρίσκεται «προ των πυλών» της κατασκευής πυρηνικών όπλων! Έδινε μάλιστα και ποσοστό, λέγοντας ότι είναι κατά 70% έτοιμο και ότι μέχρι το καλοκαίρι του 2013 θα έχει ολοκληρώσει την πρώτη φάση και θα περνά στη δεύτερη και τελική φάση! Αυτά τα έλεγε την ίδια στιγμή που η Μοσάντ διαπίστωνε το αντίθετο. Ενα από τα τηλεγραφήματα που έπεσαν στα χέρια του Αλ Τζαζίρα και αφορούσαν επικοινωνία μεταξύ της Μοσάντ και της νοτιοαφρικάνικης μυστικής υπηρεσίας, έδειχνε μία διαφορετική εικόνα που συμφωνούσε περισσότερο με αυτά που προαναφέραμε παρά με τα παραμύθια του Νετανιάχου.

Το τηλεγράφημα έχει ημερομηνία 22 Οκτώβρη του 2012 (δηλαδή ένα μήνα μετά την ομιλία Νετανιάχου στον ΟΗΕ) και αναφέρει ότι οι ιρανοί επιστήμονες δούλευαν εντατικά σε περιοχές έρευνας που φαίνονται νόμιμες, όπως οι πυρηνικοί αντιδραστήρες, και όχι σε πυρηνικά όπλα, και ότι το Ιράν δε διαθέτει πάνω από 100 κιλά εμπλουτισμένου κατά 20% ουρανίου.

Αν παίρναμε τοις μετρητοίς τις ανοησίες του Νετανιάχου, το Ιράν θα έπρεπε να έχει γίνει ήδη... πυρηνική δύναμη (σαν το Ισραήλ, που όλοι το ξέρουν, αλλά κανείς δεν το παραδέχεται)! Πέραν του Τραμπ, δε γίνεται και πολύ πιστευτός. Ούτε η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας ούτε η εκπρόσωπος της ΕΕ για θέματα εξωτερικής πολιτικής Φεντερίκα Μογκερίνι φάνηκαν να πειθούνται από το τηλεσόου. Η πρώτη ανέφερε ότι δεν υπάρχει καμία αξιόπιστη ένδειξη για δραστηριότητες στο Ιράν που να έχουν σχέση με την ανάπτυξη πυρηνικού όπλου μετά το 2009, ενώ η δεύτερη δήλωσε ότι ούτε ο ίδιος ο Νετανιάχου αμφισβήτησε τη συμμόρφωση του Ιράν στις δεσμεύσεις της συμφωνίας του 2015.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση